

Finnish
Consulting
Group

Tornio

Karhakkamaa vindkraftpark/ Torneå

PDB respons, synpunkter från Finland

Samråd för programmet för deltagande och bedömning för delgeneralplanen och programmet för miljökonsekvensbedömning 5.8–5.10.2020

1 Synpunkt

Vi motsätter oss de vindkraftverk som ska byggas i Karhakkamaa.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Åsikten föranleder inga ändringar till programmet för deltagande och bedömning. Noterat.

2 Synpunkt

Vindkraftverk hör inte till naturen! Låt naturen vara!

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Åsikten föranleder inga ändringar till programmet för deltagande och bedömning. Noterat.

3 Synpunkt

Jag vill meddela min ståndpunkt till vindkraftsparken i Karhakkamaa. Nedan följer ett utdrag ur en diskussion i sociala medier som jag skrivit:

Det är ju en svår fråga, el behövs men allt kan inte göras genom att skövla naturen. Industri och kraftverk borde koncentreras dit där terrängen redan är förstörd för gott, exempelvis till områden runt fabriker och städer. Vi behöver inte avstå från att bygga vindkraftverk, men det är inte speciellt långsiktigt att förstöra dessa enda skogsområden och höjder som ännu finns kvar, även i detta område. Visparna ska stå där fabrikerna finns.

Det går ju, och också lönar sig att använda alla dessa energiformer, i synnerhet genom att kombinera dem och de tider då deras produktion är som störst. Det finns alltid två sidor av saken och anhängare för dem båda. Energi behövs fortsättningsvis, men naturen borde ändå sättas först. Ren natur är ändå ett grundläggande behov i livet, som vi kan förstöra oväntat snabbt, men reparera långsamt.

För att värna om naturresurserna i vårt land, som redan börjar minska, och för de kommande generationernas skull kräver jag ett miljötillståndsförfarande för detta projekt.

Svaromål:
Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket. Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen. Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljövårdsmyndigheten. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning. Noterat.

4 Synpunkt

Nämnden för tekniska tjänster vid Torneå stad har beslutat 12.2.2020 § 28 att inleda generalplaneringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa. I generalplaneringen ändras den gällande generalplanen för Torneå och bedöms vindkraftsprojektets miljökonsekvenser i stället för ett MKB-förfarande. Programmet för deltagande och bedömning som ingår i generalplanen innehåller en plan för projektets miljökonsekvensbedömning, och utlåtanden om dokumentet kan lämnas fram till 5.10.2020.

TuuliWatti Oy (projektansvarig) planerar en vindkraftspark till området Karhakkamaa som är beläget i den norra delen av Torneå stad och som gränsar till Övertorneå kommun. Karhakkamaa är beläget i ett naturskönt nordbottniskt kultur- och älvlandskap nära Torne älv.

Sammanlagt ca 50 vindkraftverk planeras på planområdet. Vindkraftverken har en total höjd om ungefär 300 meter och en effekt på 5–10 MW. För att kunna överföra elen som vindkraftsparken producerar till stamnätet byggs en 400 kV kraftledning från planområdet till Petäjäskoski transformatorstation. Kraftledningsgatan blir ca 52 kilometer lång.

LAGSTIFTNINGEN OM VINDKRAFT FÖRÅLDRAD

Finlands lagstiftning om vindkraftsbyggande har stiftats under en tid då effekten och storleken hos de största vindkraftverken var klart mindre än de som byggs och planeras idag. Lagstiftningen kan anses ha hamnat på efterkälken i förhållande till den utveckling som sker inom kraftverksbyggandet. Den nuvarande lagstiftningen beaktar inte i tillräcklig grad de allt större konsekvenserna för miljön och människorna, som orsakas av vindkraftsprojekt som är klart större och effektivare än de vindkraftverk som är i drift idag.

Att kräva att man alltid måste ha ett miljötillstånd vid byggande av vindkraftverk i industriell skala skulle även i Finland skydda invånarna mot de olägenheter som vindkraftverken orsakar bättre än i dagsläget. Tillståndsplikten skulle samtidigt bidra till bättre acceptans av vindkraftverken lokalt och regionalt. Kravet på miljötillstånd för vindkraftsprojekt skulle förbättra myndighetens förutsättningar att ingripa och agera om det trots allt uppstår sådana miljöolägenheter på grund av vindkraftverket som överskrider villkoren i miljötillståndet. Regeringsprogrammet siktar till att kraftigt öka vindkraftverksbyggandet i Finland. De nya vindkraftverken är betydligt större och effektivare än de tidigare. För att balanserat överväga den aktuella konstellationen krävs att man parallellt med den tilltagande vindkraftsproduktionen utvecklar lagstiftningen som är kopplad till hanteringen av de ökade miljökonsekvenserna. Miljötillståndet är ett ändamålsenligt verktyg för detta.

REDAN VINDKRAFTVERKEN I KITKIAISVAARA SOM ÄR MYCKET MINDRE ORSAKAR BULLERBESVÄR FÖR INVÅNARNA I NÄROMRÅDET

Planområdet för vindkraftverk som planerats till Karhakkamaa, Torneå, är beläget intill det redan byggda vindkraftverksområdet i Kitkiäisvaara. Bullerbesväret från Karhakkamaa vindkraftverksområde, som det är enligt planen, skulle också rikta sig till de fastigheter som redan upplever bullerbesvär från vindkraftsparken i Kitkiäisvaara. Under planeringen och beredningen vindkraftsprojektet i Kitkiäisvaara genomfördes ingen miljökonsekvensbedömning

enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning. Enligt lagen var man inte förpliktad att göra detta. Ett MKB-förfarande hade dock kunnat genomföras även för projektet i Kitkiäisvaara.

Under mötet för allmänheten i anslutning till vindkraftsprojektet i Karhakkamaa, som hölls på Karungi skola 18.8.2020, fick man höra kraftig kritik från ägare till bostadsfastigheter i närheten av vindkraftsparken i Kitkiäisvaara, som var närvarande på mötet,

mot Torneå stads myndighetsförfarande under planeringen av vindkraftsprojektet i Kitkiäisvaara, i synnerhet den ringa och bristfälliga informationen. Från stadens sida bedyrades att man följt lagen och förordningarna. I situationen förblev det oklart för åhöraren huruvida man hade iakttagit god förvaltningssed i förfarandet. Utöver lagar och förordningar är det inom kommunförvaltningen också viktigt att iakta god förvaltningssed, säkerställa jämlik och adekvat information och transparent beslutsfattande. Till detta förpliktar redan förvaltningslagen. Rättsprinciperna inom förvaltningen är: likställighetsprincipen, som förpliktar till ett jämlikt, konsekvent och icke-diskriminerande bemötande; principen om ändamålsbundenhet, enligt vilken en myndighet inte får handla med felaktiga motiv och inte heller missbruka prövningsrätten; objektivitetsprincipen, som förutsätter att myndigheterna handlar sakligt och opartiskt; proportionalitetsprincipen, som kräver inom exempelvis hälsoövervakningen att metoderna dimensioneras så att ingens rättigheter eller intressen begränsas mer än vad som är nödvändigt för att avvärja risker eller fara; principen om skydd för berättigade förväntningar, som innebär framför allt skydd för individen gentemot det allmänna och ger individen rätt att förvänta sig att myndigheterna handlar korrekt och felfritt. Till grunderna för en god förvaltning hör också myndighetens serviceprincip och adekvat service samt skyldigheten att ge rådgivning.

Den gällande miljöskyddslagen kräver inte ett miljötillstånd för vindkraftverk. Detta gäller, även om det i regeringens proposition till riksdagen med förslag till miljöskyddslag och till lagar om ändring av vissa lagar som har samband med den (RP 214/2013) anges att vid utvecklingen av miljöskyddslagen ska en hög nivå inom miljöskyddet samt medborgarnas rätt att delta och deras rättsskydd beaktas även framöver. Genom att utveckla tillsynen så att den blir mer planmässig strävar man efter att effektivisera och rikta användningen av tillsynsresurserna till sådana objekt som är ändamålsenliga med tanke på miljöskyddet. Vidare är enligt regeringens proposition ett av syftena med lagen att hindra förorening av miljön och risk för förorening av miljön, förebygga och minska utsläpp, avhjälpa skador orsakade av förorening och avvärja miljöskador samt förbättra medborgarnas möjligheter att påverka beslut som gäller miljön.

MOTIVERINGAR FÖR ATT KRÄVA MILJÖTILLSTÅND

Enligt miljöskyddslagen kan den kommunala miljömyndigheten förplikta den projektansvariga för ett vindkraftverk att ansöka om miljötillstånd för ett vindkraftsprojekt om det finns permanent bosättning eller fritidsbosättning i närheten av vindkraftverket. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden (13.2.1920/26). Sådant oskäligt besvär som avses i 17 § i lagen

angående vissa grannelagsförhållanden och som verksamheten vid kraftverket möjligtvis orsakar fungerar som tröskel för ett miljötillstånd.

På bedömningen av till exempel bullerolägenhetens oskälighet inverkar hur kontinuerligt och bestående besväret är, hur regelbundet eller sporadiskt det förekommer och också vid vilka tider på dygnet eller under vilka årstider det förekommer. I rättsvetenskaplig litteratur och rättspraxis har det bedömts att under nattetid eller på fritiden kan även mindre kraftigt besvär anses vara oskäligt. Bullret från vindkraftverken är kontinuerligt, bestående, regelbundet och förekommer dygnet runt och året om.

I och med att byggandet av vindkraft har ökat har man också forskat i de miljökonsekvenser som vindkraftverken orsakar för den närmaste omgivningen. Statsrådets kansli publicerade 20.4.2020 utredningen Tuulivoimaloiden infraääni ja terveys. I projektutredningen hittade man inte några evidens på hälsoeffekter från infraljudet från vindkraftverk. Enligt utredningen bör dock störningen till följd av det hörbara ljudet, ljusen och den rörliga skuggan från vindkraftverk vara så liten som möjligt, när målet är att minska de besvär och olägenheter som människorna upplever. Även i en kanadensisk studie (Michaud et al. 2018) har man sett att det hörbara ljudet, ljusen, den rörliga skuggan och konsekvenserna för landskapet från vindkraftverk har ett samband med hälsoskador.

Enligt ett meddelande från Teknologiska forskningscentralen VTT, Tuulivoimaloiden melun synty, eteneminen ja häiritsevyys (Seppo Uosukainen 2010), är den viktigaste bullerkällan i vindkraftverk turbinens rotorblad som i huvudsak genererar aerodynamiskt bredbandigt buller. Andra bullerkällor är enskilda delar i elproduktionsmaskineriet, som orsakar utrustningsbuller: transmissionen, generatoren, transformatorerna, kylsystemen och frekvensomformaren. Hur bullret från ett vindkraftverk transporteras i omgivningen påverkas i hög grad dels av den geometriska dämpningen, dels av vindförhållandena, temperaturprofilen, i synnerhet i höjdriktningen, samt atmosfärens termiska stabilitet. Ovanför markytan påverkas spridningen dessutom av höjdskillnaderna och terrängformerna samt materialen och växtligheten på marken. Innan ett vindkraftverk startas baserar sig den information som miljömyndigheterna har om vindkraftverkets bullervärden på tillverkarens angivelse. I detta skede vet den projektansvariga ännu inte hurdana vindkraftverk som ska byggas i området. Bullermodelleringen som vindkraftsbolagen använder har kritiserats, med fog.

I statsrådets förordning om riktvärden för utomhusbuller från vindkraftverk 1107/2015 finns numeriska bullervärden för olika tider på dygnet. Myndigheternas praxis har dock varit att tolka dessa värden som riktgivande.

Vindkraftverksprojektet har även många andra miljökonsekvenser än bara buller. Vindkraftverkets byggskede omfattar byggarbeten på plats, såsom anläggning av vägar, arbetsområden och lagerområden. I byggandet ingår dessutom grundläggning, resning av turbiner, installation av invändiga kablar, byggande av transformatorer och anslutning av kraftverket till det befintliga nätet. Av transporterna är den största delen transporter av material, såsom stenkross, grus och betong som används i anläggningen av vägar och grundläggningen, varför dessa transporter också har stora miljökonsekvenser. Miljökonsekvenser orsakas dels av for-

donens bränsleutsläpp, dels av ljud, vibrationer och spridning av damm. Också markanvändningen och störningar för växtligheten och djuren är betydande konsekvenser under byggtiden.

Driften av vindkraftverk kan också vara förenat med en risk för miljöskadliga kemikalieutsläpp. Växellådan i ett vindkraftverk innehåller cirka 300–500 liter olja; mängden varierar beroende på växellådans och vindkraftverkets typ. Oljan byts vid behov, vanligtvis vart fjärde eller femte år. Vissa vindturbiner har ett hydraulsystem som innehåller hundratals liter hydraulolja. Oljeläckor har förekommit i vindkraftverk som varit i drift.

Avvecklingen av kraftverksområdet och i synnerhet skrotningen av anläggningens delar och avfallshantering är en betydande fas under vindkraftverkets livscykel med avseende på miljökonsekvenserna. Materialåtervinning och återvinning minskar behovet av att producera och slutdeponera nya råvaror. Nästan 80 procent av de råvaror som används i ett modernt vindkraftverk kan återvinnas. Återvinningsgraden för vindkraftverkets metalleder (stål, koppar, aluminium, bly) är vanligtvis ganska hög. De mest problematiska materialen i fråga om återvinning är rotorbladens glasfiber- och epoximaterial, som med nuvarande metoder ännu inte kan återvinnas.

Även vindkraftverkens fundament kan tas bort, men enligt aktuella kunskaper anser vindkraftsbolagen detta inte vara motiverat ur miljösynpunkt. Också tillverkningen, byggandet, driften och rivningen av kraftledningar orsakar miljökonsekvenser. Kraftnät och öppna ledningsområden kan påverka den biologiska mångfalden. Största delen av vägarna som byggs kommer att vara kvar i området efter rivningen.

Rivning av kraftverken och den tillhörande återvinningen av material har ännu inte lösts ordentligt. För återvinning av materialet i rotorbladen finns ingen fungerande lösning. Rotorn på ett vindkraftverk kan också skadas under drifttiden. När ett rotorblad på ett vindkraftverk i vindkraftsparken i Kitkiäisvaara, Torneå, lossnade och gick sönder under drifttiden slutade detta med att en enormt stor rotordel lämnades på den allmänna avstjälningsplatsen.

Att kräva miljötillstånd för vindkraftverk skulle skydda ställningen för kommunen och invånarna i närområdet och samtidigt bidra till en bättre acceptans av vindkraften lokalt. Ett gällande miljötillstånd skulle ge rättskydd till invånarna i närområdet och samtidigt också ge tillståndsadministrativt rättskydd till vindkraftsbolaget. Även i skrivande stund pågår på flera orter i Finland rättstvister mellan vindkraftsbolag och lokala invånare som rör de bullerolägenheter som kraftverken orsakar.

Vindkraftsprojektet i Karhakkamaa är tänkt att placeras i det uppskattade och värdefulla, natursköna traditionslandskapet vid Torne älv. Det planerade vindkraftverket skulle placeras nära bosättning och de närmaste byarna. Man kan sluta sig till att vindkraftverket skulle orsaka sådant oskäligt bullerbesvär för bostads- och fritidsfastigheterna i området som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden. Enligt flera fastighetsägare i närområdet orsakar redan de nuvarande åtta vindkraftverken i vindkraftsparken i Kitkiäisvaara oskäligt bullerbesvär.

FÖRSLAG

På ovan nämnda grunder föreslår vi att Torneå stad för egen del avstår från vindkraftsprojektet och att Torneå stad inte fastställer planen för Karhakkamaa för vindkraftsprojektet. Om fullmäktige däremot godkänner planen och projektplaneringen fortsätter, så förespråkar vi att Torneå miljöförhållanden myndighet ålägger projektledaren för vindkraftsprojektet att ansöka om miljötillstånd för Tornio Karhakkamaa vindkraftsprojekt innan det byggs.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförhållanden myndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

5 Synpunkt

Vi äger en fritidsbostad i Pekanpää, precis på gränsen mellan Övertorneå och Torneå, vid Torne älv. Stugplatsen och tomten valdes framför allt på grund av lugnet och den unika naturen. Också släkttrötterna spelar en roll i detta.

Vi har planerat och byggt vår fritidsbostad med våra framtida pensionsdagar i åtanke, eftersom vi planerat att flytta tillbaka till vårt barndomslandskap så fort vi är färdiga med våra

förpliktelser i arbetslivet. Vi skulle också vilja lämna till våra efterkommande en bit äkta, ursprunglig natur och nordbottniskt landskap vid den vackra, oexploaterade och därmed unika älven.

Nu håller vindkraftsprojektet i Karhakkamaa på att skrota vår noggrant planerade framtid samt framtiden för våra barn och deras barn. Utöver detta förstör vindkraftsprojektet på ett oåterkalleligt sätt ett enormt område av skog och natur samt växter och djur. Om eventuella andra effekter på kretsloppen i naturen, till exempel grundvattenströmningen, vet ingen någonting, och jag undrar om det ens finns intresse av att ta reda på saker och ting tillräckligt noga, eftersom det viktigaste värdet för dem som fattar beslut i ärendet verkar vara pengar. Om vindkraftverkens negativa effekter på människors fysiologi och hälsa finns forskningsrön, men tydligen är beslutsfattarna i Torneå stad inte intresserade av människors hälsa eller förlusten av människoliv, för att inte tala om förlusten av naturen.

Vi motsätter oss vindkraftsprojektet i Karhakkamaa eftersom det saknas kunskaper om vilka negativa effekter det har på naturen och invånarna i området och på invånarnas näringsidkande. Redan i dagsläget orsakar vindkraftsparken i Kitkiäisvaara störande ljusföroreningar och det vackra älvlandskapet har förstörts. Ett som är säkert är att vindkraftverken i Karhakkamaa skulle förutom ljusföroreningar också orsaka bullerföroreningar och förstöra landskapet ytterligare och i ett större område än i dagsläget. De vindkraftverk som planeras är ju gigantiska jämfört med de nuvarande kraftverken i Kitkiäisvaara.

Min man har Hortons neuralgi som ”i folkmun” kallas för självmordshuvudvärk. Redan i dagsläget är ljusföroreningen från Kitkiäisvaara sådan som han måste se upp för under de mörka årstiderna. Vindkraftverken i Karhakkamaa skulle med allra största sannolikhet orsaka att sjukdomen förvärras, vilket i värsta fall leder till döden. Har staden tänkt att pengar kan ersätta en människas hälsa eller till och med förlusten av ett liv?

Hur har Torneå stad planerat att ersätta skadorna som vindkraftsparken i Karhakkamaa orsakar till invånarna och stugägarna i området? Vi vill inte sälja vårt hus som vi byggt på släktens marker, men förmodligen är vi tvungna att göra detta, om staden genomför vindkraftsparken i Karhakkamaa.

Vi kräver ersättning av Torneå stad, då värdet på vår fastighet sjunker på grund av vindkraftverken.

Jag har barnsligt nog trott att beslutsfattarna i Torneå, förutom pengar, också beaktar den mänskliga aspekten och naturvärden samt är kloka nog att ta stöd av forskning och kan kritiskt granska och välja ut de källor baserat på vilka de avgör ärenden med respekt för människovärdet och den unika naturen.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina

åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor) och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

6 Synpunkt

Härmed lämnar vi vår önskan till projektering av 50 vindkraftverk. Som permanent boende och som markägare på Munatie, berörs vi starkt av projektet och vår stora önskan är att den väg som planeras att anläggas för åtkomst till byggplatsen inte blir på Munatie, utan att den istället blir på Hisimaantie, där det oss veterligt inte bor någon permanent.

Till stadsförvaltningen i Torneå och vindkraftsprojektet i Karhakkamaa

Vi skickar härmed in våra önskemål kring planeringen av 50 vindturbiner. Som stadigvarande boende och markägare på Munatie påverkar projektet oss kraftigt och vi hoppas verkligen att vägen som avses byggas för att komma till byggarbetsplatsen inte ligger på Munatie, utan i stället på Hisimaantie, där veterligen ingen bor.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Vägärendet som framförs i åsikten utreds när planutkastet utarbetas.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljövårdsmyndigheten. Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsförfarandet.

7 Synpunkt

Beslutsfattarna i Torneå, lägg nu handen på hjärtat om projektet för vindkraftsparken i Karhakkamaa. Livet kan inte levas enbart med handen i penningkistan, det är en illusion.

Vi har satts hit, var och en på sin tur, för att kultivera och beskydda, inte för att förstöra, exploatera, utplåna

och ha sönder det levande och mänskliga livet.

Hur motiverar ni att projektet är i strid med landskapsplanen?

Hur motiverar ni att Torne älvs strida och obbyggda led förstörs med ljus- och bullerföroreningar? Var finns undersökningarna om de många skador som uppstår i älven? Har de ens gjorts?? Vad svarar ni på frågan om avfolkning och om omöjligheten att leva och bo till de fasta invånarna och sommarboende i närområdet?

Jag bor från tidig vår till långt in på hösten längs leden där jag har mina kära rötter, enligt projektplanen för nära området som kommer att drabbas av skadliga konsekvenser, hur ersätter ni om projektet genomförs?? Jag kräver ersättning för förlusten av fastighetens värde,

för förlorat lugn och vållande av störning, även om pengar inte ens ersätter detta, så stora summor torde beslutsfattarna inte ha.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor), landskapet och miljön som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver compensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannlagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsförfarandet.

8 Synpunkt

Vi äger hemmanet XXX i Mustajärvi Torneå, och bor i byn Pekanpää i Övertorneå där vi har en mjölkfogård.

Vi motsätter oss vindparksprojektet i Karhakkamaa, eftersom vi har praktisk erfarenhet av olägenheterna från vindkraftverken i Kitkiäisvaara. Sådant som påverkar boendekomforten är till exempel buller, infra ljud och rörliga skuggor.

Europeiska gemenskapens medlemsländer har skyldighet att bekämpa hot mot kulturlandskap, så vi förstår inte hur Torneå stad skulle kunna våldta våra vackra kulturlandskap enbart förblindade av vinster som fås från vindkraftverken.

Vi föreslår att Torneå stad för egen del avstår från vindkraftsprojektet och att Torneå stad inte bekräftar planen för Karhakkamaa för vindkraftsprojektet.

Om fullmäktige ändå fastställer planen och projektplaneringen fortgår, kräver vi att miljömyndigheten i Torneå förpliktar vindkraftsprojektets projektansvariga att ansöka om ett miljötillstånd för vindkraftsprojektet i Karhakkamaa, Torneå, före byggandet.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor) och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannlagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljövårdsmyndigheten. Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsförfarandet.

9 Synpunkt

Asumme Tornian kustarajärnessä ja olemme todella hualistuneita suunniteltujen 50 tuulivoimalan rakentamisesta.

Meillä on ollut välillä jatkuva meteli raimalaista sekä raimalaiden välke häiritsee varsinkin talvisin.

Nykyiset kirkkäänsuuron raimalaiden tulemisen jälkeen olemme huomanneet unenlaadun huikenneen kun myllyjen äämi ~~kuukuu~~ sisälle kun poruu rakentamaan. Mikäli raimalat rakennetaan menetämme rakennella pidetyn maatilaa joka muuttu armatomaksi.

Tyttäremme on suunnitellut tilalle jatkajaksi mutta luopuu suunnitelmista mikäli raimalat rakennetaan.

Jas raimalat rakennetaan raademme Tornion kaupungilta pakkoalustusta 500 000 e hintaan.

Valitamme myös nykyisten myllyjen rakentamisesta niin lähelle tilaamme lähim on 1,2 kilometrin päässä eikä niistä ilmoitettu mitään.

vaadimme ympäristölupaa

TORNION KAUPUNGIN

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor) och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannlagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljövårdsmyndigheten. Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsförfarandet.

10 Synpunkt

Bästa representanter för staden!

Jag har med oro följt med vindkraftsprojektet som planeras till Karhakkamaa och dess omgivning.

Området är enormt och de kraftverk som planeras är större än några kraftverk som än så länge byggts någonstans.

Från världen och Finland har det hörts oroväckande nyheter om de konsekvenser som redan de nuvarande 200 meter höga vindkraftverken har på landskapet, naturen, djuren och människorna. På grund av de stora olägenheterna hör de inte hemma i människans boendemiljöer, inte ens i Torneälv dalen.

MKB-förfarandet som görs i samband med vindkraftsprojekt är i allra högsta grad bristfälligt och i det fattas många väsentliga aspekter om de verkningar som vindkraftverk orsakar den omgivande naturen och dess ekosystem. Om detta finns en bilaga nedan där ovan nämnda aspekter går igenom. Bland annat går flyttfåglarnas rutten i närheten av Torne älv, och för dessa stora flyttfågelflockar har man i planeringen av vindkraftsplanen endast "lämnat" en liten led. Fåglarna ser inte vindkraftverken när de flyger, de kolliderar mot dem och dör. Det stora antalet kadaver förvränger ekosystemet och det normala kretsloppet i naturen.

Vindkraftverken lockar insekter med sina magnetfält och dödar årligen stora mängder av dem. Under de närmaste åren har vi vaknat till en verklighet där antalet pollinatörer har minskat på ett oroväckande sätt, i och med att antalet vindkraftverk har ökat.

Ute i världen, i synnerhet i Tyskland, har det gjorts många vetenskapliga studier där man fastslagit hälsoskadorna som vindkraftverk orsakar: av dessa är buller, rörliga skuggor, markvibrationer och infraljud de största. Deras hälsopåverkan är betydande särskilt vid långvarig exponering. Infraljud transporteras väldigt långt i synnerhet nattetid (bl.a. på grund av lufttrycket och fukten). Och ju högre och effektivare kraftverket är, desto värre är konsekvenserna. Också samverkans effekterna från infraljuden som kommer samtidigt från flera olika håll flerfaldigas.

I Tyskland har staten blivit stämd på grund av hälsoskador orsakade av vindkraftverk. Vi här i nordöstra Lappland har redan vindkraftverk i flera väderstreck och vi vill inte ha några fler.

I Simo byggs rekordhöga kraftverk och vi kommer att bli försökskaniner för dem... Är det detta som också Torneå vill ha för kommunborna och de boende i trakten?

I bilagan finns erkända läkares och professorers utlåtanden om vindkraftverkens hälsoeffekter.

Finlands miljöcentral har publicerat nya kulturhistoriskt värdefulla landskapsområden. Torneälv dalen är ett av dessa betydande landskapsområden. Fritt strömmande, slingrande Torne älv med fantastiska förgreningar korsar fantastiska landskap med skogsklädda höjder. Från krönet av Aavasaksa har man en hisnande utsikt

Aavasaksaområdet är också ett betydande Unescos världsarvsobjekt. Karunginjärvi har utsetts till ett internationellt viktigt fågelområde. Närmare information om dessa finns i de bifogade rapporterna från Finlands miljöcentral.

Har dessa ovan nämnda värdefulla landskapsområden och områden med många meriter beaktats i planeringen ett enormt stort vindkraftsprojekt till detta område?! I miljöcentralens rapport uppmanas kommunerna att ta hänsyn till dessa värdefulla landskapsområden. Miljöcentralens vilja har på intet sätt beaktats i Torneå. Detta är en stor och allvarlig sak.

Konsekvenserna av vindkraftsprojektet för lokala företag som lever på naturens skönhet, fiskevatten, jakt, vandring och turism och fritidstjänster i allmänhet skulle bli förödande, förlamande. Jag accepterar inte att företagen på bägge sidorna av älven körs ned, att man drar undan mattan för deras näring. De skatteintäkter som vindkraftverket skulle ge staden skulle den flerfaldigt ta bort från staden. Förlorade turister, avflyttande invånare och företag som går i konkurs.

Även turisterna vill komma och kommer hit för att beundra landskapet och njuta av stillheten i naturen, de vill inte se rörliga skuggor från kraftverk, lyssna på deras tjut eller se deras torn eller vingar som kan ses på kanske flera tiotals kilometers avstånd.

Redan enbart i Finland finns ett växande antal vindkraftverksflyktingar, människor som tvingats lämna sina hem och flytta från vindkraftverkens influensområde. Vem tar ansvaret för detta??

En betydande faktor i vindkraftsprojekt är att man inte har tänkt på vad som ska göras med vindkraftverken och området när de når slutet av sin livslängd. I vindkraftverkens fundament gjuts flera ton betong och kraftverkens byggmaterial är i huvudsak farligt avfall. Vem river och var deponerar man alla delarna, vem lyfter upp betongen och planterar tillbaka skogarna?? Området skulle aldrig kunna återställas för kommande generationer.

<https://tvky.info/2020/01/maanomistajain-vastuu-tuulivoimalan-purkamisesta/>

Här har man redan byggt vattenkraft i Kemi älv, det räcker för elproduktionen för detta område. Det är inte rätt att förstöra Torne älvs strand för att skapa ett elproduktionsområde varifrån elen tas till södra Finland.

Vi vill behålla Torne älvs hisnande landskap som de är. Och njuta av lugnet i naturen. Människorna måste låtas leva och bor där i lugnet i naturen.

Stugan som vi använder för våra semestrar ligger i Karungi och där vill vi sova gott om nätterna och se naturens mångfald och skönhet så som den är i dagsläget.

Människor och djur förtjänar en oförstörd, ren, vacker och hälsosam livsmiljö<3

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekven-

ser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor) och landskapet, natur- och kulturvärden som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. Ett uttalande läggs till i planen för deltagande och bedömning om att konsekvensbedömningen av kulturmiljöer tar hänsyn till konsekvenserna för Unescos världsarvsområde.

I de dokument som produceras under planprocessen (planbeskrivning) beskrivs vindkraftsparkens livscykel under byggtiden och aktörernas roller under livscykeln.

11 Synpunkt

Jag bor i Pekanpää, Övertorneå, och om det aktuella projektet genomförs kommer det att på ett betydande sätt förändra livet för invånarna och företagen i Torneälvdalen på båda sidorna av gränsen. Ovedersägligen kommer områdets livskraft och attraktionskraft både som bostadsområde och som semesterområde att drabbas hårt om projektet genomförs.

Jag anser att projektet inte bör genomföras. Det förstör så många bra saker som finns.

Man måste tänka långsiktigt in i framtiden, man måste lyssna på de svaga signalerna från energiproduktionen. När ni fattar långsiktiga beslut är det bra att i förväg överlägga framtidsscenarier och beakta eventuella risker: hur långt till kommer vindkraft att vara lönsamt, vad händer om 0–20 år? Hur lång tid tar det innan vindkraftsproduktionen körs ner när den redan har blivit ersatt av effektivare sätt att producera el. Det som återstår är skrot som markägarna måste ta hand om när bolagen har försatts i konkurs? För närvarande skyddas inte lagen.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor) och landskapet, näringar, natur- och kulturvärden som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

I de dokument som produceras under planprocessen (planbeskrivning) beskrivs vindkraftsparkens livscykel under byggtiden och aktörernas roller under livscykeln.

12 Synpunkt

En tydlig försummelse i genomförandet av projektet:

De markägare i området, som bor på andra ställen än i Torneå, har inte på något sätt informerats om projektet, även om det har betydande konsekvenser för markanvändningen.

Undertecknad fick av ett misstag vetskap om att projekt finns.

Markägarna i området måste informeras om projektet i tidigt skede under planeringen, så att de också kan framföra sin åsikt om saken innan det är för sent.

Just nu tillgodoses inte rätten för markägare på andra ställen utan de diskrimineras på ett olagligt sätt, eftersom olägenheterna från vindkraftverken är betydande och bestående och sänker fastigheternas värde.

Jag motsätter mig vindparksprojektet i Karhakkamaa.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. I planprocessen har det ordnats två samrådsmöten 18.8.2020 och 1.10.2020 (Övertorneå).

Kommunen kan skicka ett brev till markägarna i planområdet och i dess omgivning, om detta fastställs i programmet för deltagande och bedömning. När planen var anhängig skickades inga brev till markägarna. För andra intressenter har information om att planläggningen har

inletts getts i enlighet med 30 § i MBF på anslagstavlan, kommunens webbplats och i de tidningar där kommunen publicerar annonser.

Om sändningen av brev föreskrivs följande i 19 § i MBF: *Om generalplanen utarbetas på det sätt som avses i 44 § 1 mom. eller 72 § 1 och 2 mom. i markanvändnings- och bygglagen så att den styr byggandet, ska framläggandet av förslaget till generalplan skriftligen meddelas sådana ägare och av kommunen kända innehavare av mark inom generalplaneområdet som har sin hemkommun på en annan, i befolkningsdatasystemet antecknad ort eller vars adress kommunen i övrigt har kännedom om. Meddelandet får sändas som vanligt brev. Ett meddelande behöver dock inte sändas om personen i fråga har godkänt förslaget till generalplan. Personen anses ha fått del av meddelandet om det har postats senast en vecka före framläggandet.*

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

I de dokument som produceras under planprocessen (planbeskrivning) beskrivs vindkraftsparkens livscykel under byggtiden och aktörernas roller under livscykeln.

13 Synpunkt

Jag accepterar inte det vindkraftverks- och industriområde som planeras till Karhakkamaa, eftersom vår familjs fritidsställe är beläget i Pekanpää, och projektet orsakar olägenheter för landskapet och olägenheter i form av rörliga skuggor, buller och infraljud!

Jag kräver att projektet ska ha miljötillstånd!

Det är fråga om vindkraftverk i industriell skala som inte borde byggas intill bebyggelse (avstånd till bebyggelse 2 km) och det nationellt värdefulla landskapet vid Torne älv.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor) och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. Samverkans effekterna bedöms senast i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

14 Synpunkt

Till Karhakkamaa i Torneå planeras världens högsta och ett av Finlands största industriområden för vindkraft. Vindkraft passar inte till det vackra landskapet i Havslappland och det är inte meningen att ljud- och bullerföroreningar från världens högsta vindkraftverk ska finnas i lugnet i naturen, mitt på landsbygden i Torneälvdalens vackra nationallandskap. Det är inte meningen att dessa föroreningar ska finnas någonstans, inte ens i närheten av städer, ingen vill ha ett vindkraftverk nära sitt hem eller sin stuga.

Torneå stad måste trygga boendeförhållandena och livsmiljön även för minoriteten, dessa får inte offras till kortsiktigt penningbegär. Vindkraftsindustrin går åt det motsatta hållet i resten av världen, i Danmark och Tyskland är byggandet av nya vindkraftverk på land i hård motvind, i Danmark har detta redan helt förbjudits. De massiva olägenheterna för miljön, naturen, landskapet och hälsan har förstört vindkraftverksbolagens framtid. Europeiska vindkraftverksbolag har därför riktat sitt intresse mot avlägsna Finland där fattiga avlägsna kommuner håller på att offra sina områden till en gammalmodig industri. Om planrätten och arrenderätten beviljas är spelet förlorat för flera hundra år fram i tiden, inget företag kommer att lämna ifrån sig ett enormt, fritt industriområde.

Torne älv skonades en gång i tiden från byggandet av vattenkraft tack vare sin status som gränsälv, vill vi nu offra vår miljö på altaret av ett kortvarigt vindkraftverksexperiment. Citat från Yles artikel 6.11.2018 "Forskning: dammarna som byggs för att producera vattenkraft orsakar ofta mer skada än nytta; dammar byggdes i rask takt fram till 60-talet, då var man förblindade av billigt vattenkraft. Man varken förstod eller talade om dammarnas samhälle-

liga och ekologiska skadliga effekter. Bilden som gavs om nyttorna var för rosig. Förväntningarna infriades inte, kostnaderna underskattades och de överfördes senare till samhället att betala”.

Vindkraftverkens kompositvingar av engångsplast är ett stort problem i form av farligt avfall, inte ens anläggningen för riskavfall vill ta emot dem, så de 15–20 000 kg tunga vingarna kasseras genom att gräva ned dem i marken eller bara stapla dem på avstjälningsplatsen om de faller ner eller går sönder. Drifttiden för ett vindkraftverk är 20 år, men reparationer måste göras redan efter 10–15 år. Det blir billigare att bygga ett nytt vindkraftverk än att reparera ett gammalt, så det finns varken möjligheter eller skyldighet att återvinna eller materialåtervinna, detta i sin tur bidrar ytterligare till det redan enorma avfallsproblemet.

Vi ansåg det också vara skamligt att konsulten som gav en redogörelse på informationsmötet i Karungi förringade vindkraftverkets skadliga effekter och påstod att buller- och ljusföroreningarna är på en helt normal ”nivå i stadsmiljön”. Vi anser att Karhakkamaa i Torneå skiljer sig totalt från ”ljudvärlden i centrala Helsingfors” och att ens nämna dessa två i samma mening och kalla det normalt är skamligt och visar att det är fullkomligt nonsens att konsultens rapport skulle vara opartisk. Man måste förstå att man nu bedömer huruvida man kan förstöra ett tyst område, förinta det nuvarande lugnet i naturen och ett mångfaldigt nationallandskap.

Vindkraftsindustrin är en mycket instabil energiform. Man måste också förstå att tryggheten av energibehovet hos 50 stycken vindkraftverk som är de högsta i världen också kräver reglerkraft, alltså energiproduktion, som måste ersätta vindstilla tider. Åtminstone under informationsmötet i Karhakkamaa i augusti 2020 behandlas detta inte alls. Kostnader uppstår alltså också på grund av regler- och reservkraft.

Vindkraft är på intet sätt grönt och ordet park kan inte användas om detta experiment med världens största kraftverk som skulle leda till att naturvärdena och stillheten och lugnet i naturen förstörs för flera generationer fram i tiden.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor) och landskapet, näringar, natur- och

kulturvärden som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

I de dokument som produceras under planprocessen (planbeskrivning) beskrivs vindkraftsparkens livscykel under byggtiden och aktörernas roller under livscykeln.

15 Synpunkt

Förstör inte nationallandskapet. Gå ni beslutsfattare och bo där ett par dagar bredvid kraftverken för att njuta av stämningen.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

I de dokument som produceras under planprocessen (planbeskrivning) beskrivs vindkraftsparkens livscykel under byggtiden och aktörernas roller under livscykeln.

Noterat.

16 Synpunkt

16 Synpunkt

Vi motsätter oss vindparksprojektet i Karhakkamaa, eftersom det skulle försämra vår livskvalitet. Det skulle komma för nära vårt hem (de närmaste 4 km), varvid vi skulle se 10–15 kraftverk i industriell skala genom våra vardagsrums- och sovrumsfönster. Detta skulle orsaka olägenheter för landskapet och olägenheter i form av rörliga skuggor och buller. Infrastrukturen skulle vara så högt att det skulle påverka vår hälsa och hälsan för invånarna i närområdet. Det enormt stora kraftverken skulle ha skadliga effekter för djuren i området och i synnerhet fåglarna. Örnar och fiskgjusar skulle inte längre häcka i området, också viktiga pollinatörer skulle försvinna. De nuvarande kraftverken i Kitkiäisvaara har redan orsakat att antalet fladdermöss har minskat. Dem ser man avsevärt mindre än innan kraftverken kom. Till området kommer också många jägare och bärplockare och även andra som njuter av naturen, som skulle bli tvungna att ge upp sin hobby där. Området skulle ju bli ett farligt industriområde. Aavasaksa och Torneälvdalen är ett av våra nationallandskap som detta industriområde helt skulle förstöra. Om kraftverken byggs kräver vi att Torneå stad betalar oss som engångsersättning 200 000 (tvåhundratusen) euro och 20 000 (tjugotusen) euro årligen för olägenheterna som de orsakar.

Vi motsätter oss vindkraftsprojektet i Karhakkamaa också eftersom skogsskiftet XXX som vi äger ligger rågranne till projektområdet och i kraftverkens vindupptagningsområde. Byggnaden av kraftverken skulle försvåra idkandet av skogshushållning under byggtiden och även senare. Hirsimaantie korsar skiftet som vi äger och vi motsätter oss breddning av vägen vid vårt skifte. Om kraftverken byggs kräver vi att Torneå stad betalar oss 10 000 (tiotusen) euro årligen för dessa (väg)olägenheter. Projektet måste få ett miljötillstånd. Hur ersätter staden till exempel om det uppstår en brand i kraftverkets maskinrum och olja och andra gifter sprids i naturen och älvarna? Eller om det till följd av detta uppstår en stor skogsbrand? Eller om en vinge går sönder och bitar av farligt avfall slungas i naturen? Man måste också beakta den situation som är när kraftverken läggs ned. Nämligen vad händer sedan, när man förstört naturen i området och det som är kvar är skrot i naturen. Vem städar upp det?

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor, jakt) och landskapet som påvisas i utredningarna samt

samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Ståndpunkten gällande Hirsimaantie som framförs i åsikten beaktas i planprocessen. I delgeneralplanen byggs vägarna antingen belastade med servitut eller som enskilda vägar. Med delgeneralplanen avgörs inga arrendeavtal mellan markägaren och projektutvecklaren.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

17 Synpunkt

Jag motsätter mig byggandet av vindkraftsparken i Karhakkamaa, eftersom vägarna som byggs där måste dikas.

Slammet och vattnet från diken rinner ut i Martimojoki och vidare i Torne älv. I Martimojoki leker harren och dikningen kan förstöra fiskens förökning som redan i dagsläget är svagt i Vuontoforsen.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och

skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat grund- och ytvatten, naturvärden som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsförfarandet.

18 Synpunkt

PROTEST MOT VINDKRAFTSPARKEN SOM TORNEÅ STAD OCH VINDKRAFTSBOLAGET PLANERAR TILL KARHAKKAMAA I KORPIKYLÄ, TORNEDALEN

Mellan Kukkolaforsen i Torneå och Aavasaksa i Övertorneå, på båda sidorna av Torne älv, finns redan i dagsläget nästan trettio turistföretag som har byggt sin verksamhet på ett balanserat kulturlandskap. Ytterligare ett stort antal företag planeras att grundas.

Med kulturlandskap menas områden som Tornedalen, där det funnits bosättning länge och miljön har bebyggts endast i den mån detta behövs i harmoni med den omgivande naturen.

Just ett sådant område bildar det område som sträcker sig från Kukkolaforsen till Aavasaksa. Därifrån fortsätter området på samma sätt längre norrut.

När man undersöker turismens framtid upptäcker man att Torneälvdalens långa kulturhistoria och naturen som bevarats vid sidan av den kommer redan på kort sikt att vara ännu mer attraktiva än idag. Man behöver inte bygga hullabaloo.

Vid sidan om turistnäringen skapas det andra lönsamma tjänster som också gynnar lokalbefolkningen.

Om ett kluster av plastiga vindkraftverk, som inte passar till området och som förstör det värdefulla landskapet, får genomföras, kommer det att orsaka inkomstförluster för tiotals lokala företag och således även orsaka skada för Torneå stad i form av förlorade skatteintäkter på kort sikt och särdeles mycket på lång sikt.

Återflyttningen och nybygget som ser lovande ut förverkligas inte.

Ingen kan förutspå vilket lidande befolkningen i området kommer att utsättas för. Förtroendet för staden och myndigheterna kan gå förlorade.

Tornedalen och Aavasaksa har klassificerats som nationellt värdefulla landskapshelheter. Karhakkamaa i byn Korpikylä i Tornedalen är en vanvettig placeringsort för vindkraftverk. Jag kräver att man avstår från dessa vindkraftverksplaner.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat turismen, kultur- och landskapsvärden som påvisas i utredningarna samt samverkanseffekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

19 Synpunkt

För ett vindkraftsområde i industriell skala måste det skaffas ett miljötillstånd och det är obegripligt att byggprojekt i denna storleksklass skulle kunna genomföras utan detta tillstånd. Om projektet genomförs blir det omöjligt att bo i området. Som boende i närheten av kraftverken i Kitkiäisvaara kan jag konstatera att det rivande och pumpande mullrande som hörs från kraftverken hörs inomhus och till och med överröstar ljudet från tv:n. Ljudet orsakar ett oskäligt besvär som gör det svårare att somna och som väcker oss på nätterna. TuuliWatti talar om ljudet från generatorn och dess styrka. Ljudet från generatorerna är dock sekundärt jämfört med det ljud som uppstår när vingen passerar kraftverkets torn. Detta buller orsakar allvarig olägenhet för trivselen som, om det pågår länge, äventyrar hälsan för dem som bor i

området. Att förbise och förringa buller- och landskapsolägenheterna är ett brott mot lagen om vissa grannelagsförhållanden. Dessa landskapsolägenheter har inte utretts genomgående och bullermodelleringsarna stämmer inte. Att bullermodelleringsarna inte stämmer märks på de ljud som de nuvarande, befintliga kraftverken orsakar. Dessutom, när antalet kraftverk ökar flerfaldigas också bullret och på grund av områdets omfattning blir den vindsektor som orsakar buller större.

Om projektet genomförs kommer det att förstöra Aavasaksa, ett av miljöministeriets 27 officiella nationallandskap. Det är en grav underdrift att påstå att kraftverk som är avsevärt högre än Aavasaksa inte skulle påverka kulturlandskapet negativt. Detta är dessutom i strid med den gällande landskapsplanen.

Ett projekt i industriell skala kräver omfattande väg- och jordbyggnadsarbeten som i praktiken förstör den biologiska mångfalden i den omgivande naturen och orsakar på grund av de sura, sulfidhaltiga jordarna i området [käant. huom. Tästä kohdasta ilmeisesti puuttuu sana, lauseesta ei selviä, mitä aiheuttavat.] i Martimojoki och vidare i Torne älv, som redan är till och med kraftig i projektområdet.

Naturutredningarna som gjorts i området har gjorts bristfälligt och tendentiöst och flera väsentliga faktorer har ignorerats. I MKB-planen påstås felaktigt att området inte ligger på fåglarnas flyttrutt. Genom området färdas betydande flock av vatten- och vadarfåglar på sin flyttrutt från rastplatserna vid de stora sjöarna i Övertorneå till Mustajärvi och älvens breda del vid Karungi, som också kallas Karunginjärvi.

Kommunen och tillsynsmyndigheten har redan när de beviljade bygglov för kraftverksområdet i Kitkiäisvaara trampat på de lokala invånarnas rättigheter och grundat sitt beslut på felaktig information om till exempel antalet bebodda hus och invånare i byn. Då gavs invånarna i området ingen möjlighet att påverka och de har inte fått ersättning för den olägenhet som orsakats, trots att sådan lögnaktig information sprids. Invånarna i området har förståeligt nog ingen större tillit till aktörerna i projektet, när man även till området i Kitkiäisvaara byggde en extra och dessutom närmare byn. Dessutom bytte man ut kraftverksvingarna mot större sådana, vilket ökade svephöjden ytterligare. Lagparagraferna har säkerligen följts, men det råder inte bot på olägenheterna och lidandet som redan orsakats från de nuvarande. Kommunen och myndigheterna bör inte upprepa sina fel och låta kraftbolaget vilseleda och framföra förvanskade fakta och antaganden. Man måste kräva en opartisk redogörelse innan det uppstår skada.

Kraftverk motiveras med bland annat sysselsättningseffekter, som klart överdrivs. Till exempel sköttes jordbyggnadsarbetena i Kitkiäisvaara av ett företag från Rovaniemi, resningen av tornen av ett tyskt företag vars anställda var tjecker och slovakier, medan installationen av maskineriet och vingarna sköttes av spanjorer. Under drifttiden sysselsätter kraftverken mindre än en person inom underhållet och på vintern en person som plogar bort snön på deltid.

Det kan inte vara så att ett vindkraftverksområde i denna storleksklass byggs baserat på abstrakta beslut om kommunens kolneutralitet eller att man med hjälp av dem skulle lösa energifrågan i Finland på bekostnad av lokalbefolkningens hälsa och välbefinnande. Olägenheterna som projektet orsakar begränsar sig inte enbart till Finland, utan konsekvenserna

sträcker sig även till den svenska sidan. Även om kommundirektören försöker vända kraftverken i industriell skala till ett dragplåster för turismen, är detta så långt ifrån sanningen som man kan komma. Redan de nuvarande kraftverken har fått kritik och negativ respons från turister som besöker området och varav det finns stora mängder speciellt på den svenska sidan och vilka också Torneå håller på att få sin del av i och med samarbetet.

Om projektet i all dess vansinnighet genomförs, måste kommunen lösa in vår gård för 250 000 € som vi kan använda för att köpa en motsvarande gård någon annanstans.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor), turismen och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

20 Synpunkt

För mig har Torneälv dalen främst betydelse som friluft- och rekreationsområde. Längs Palovaarantie bor också mina släktingar.

Miljöministeriet har kartlagt de nationellt värdefulla landskapsområdena som representerar landsbygdens kulturlandskap. Statsrådet har 5.1.1995 fattat ett principbeslut om nationellt värdefulla landskapsområden och om utvecklingen av landskapsvården. Beslutet grundar sig på landskapsområdesarbetsgruppens betänkande (arbetsgruppens betänkande 66/1992, Del 1 Landskapsvård och Del II Värdefulla landskapsområden) och på remissen av betänkandet. Torneälv dalens landskapsområde, alltså Torneå–Övertorneå, är ett av de nationellt värdefulla landskapsområdena som statsrådets har utsett.

Enligt beslutsbeskrivningen representerar de värdefulla landskapsområdena landsbygdens kulturlandskap. I valet av områden har man vid sidan av kulturelement också beaktat naturen och landskapsbilden. I de nationellt värdefulla landskapsområdena är dessa drag som mest representativa. Enligt statsrådets principbeslut måste myndigheterna se till att deras projekt inte äventyrar de värdefulla landskapsområdenas värde.

Planeringen av markanvändningen i landskapsområdena är ett centralt verktyg i tryggheten av kulturlandskapets värden. Nytt byggande som behövs i området anpassas till omgivningen med hjälp av planeringen. Landsbygdens kulturlandskap är en viktig del av vårt nationella kultur- och naturarv. De har uppkommit som resultat av arbete som gjorts i flera århundraden, på naturens villkor. Landsbygdslandskapen kan anses vara en nyttighet som jordbrukarna producerat.

Tryggheten av de mångahanda värdena i landsbygdens kulturlandskap kräver aktiva åtgärder inom landskapsvården i första hand i dessa områden som fastställts som värdefulla. Vården av landsbygdslandskap som är värdefulla på landskapets nivå och lokalt måste främjas framför allt i form av lokalt samarbete.

Miljöministeriet begärde med sin begäran om utlåtanden daterat 15.1.2016 utlåtanden om den uppdaterande inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden. Målet är att samla resultaten från denna inventering i en omfattande utredning som ska ersätta den inventering av de nationellt värdefulla landskapsområdena som statsrådets godkände 1995 som en sådan myndighetsinventering som avses i de riksomfattande målen för områdesanvändningen enligt markanvändnings- och bygglagen.

I miljöministeriets rapport 4/2018 Utlåtanden och åsikter om den uppdaterande inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden sammanfattas de utlåtanden som lämnats om ärendet.

Enligt rapporten "var åsikterna om landskapet i södra Tornedalen som framfördes i utlåtandena mycket positiva". NTM-centralen i Lappland konstaterade att de landskapsområden och sevärdheter i landskapet som miljöministeriet föreslagit representerar på ett utmärkt sätt landskapen i Lappland och att de lyfter fram de mest väsentliga dragen i dessa. Enligt

NTM-centralen är områdesavgränsningarna välmotiverade och beskrivningarna av områdena ger ett bra underlag för planeringen av markanvändningen.

I rapporten konstateras att den finsk-svenska gränsälvskommisionen betonade i sitt utlåtande att områdena på den svenska sidan, i närheten av det område som inventerats, hör till de kulturhistoriskt

värdefulla miljöerna i Övertorneå och Haparanda kommuners område i Norrbotten. Torne älv hör dessutom till Natura 2000-nätverket. De ovan nämnda områdena i Sverige är områden av riksintresse för kulturmiljövården och för naturvården och därmed skyddade med stöd av miljöbalken. Det kulturhistoriskt värdefulla området på den svenska sidan omfattar också trakterna mittemot landskapsområdet i Aavasaksa. Gränsälvskommisionen nämnde att beskrivningarna av särdragen i områdena på den svenska sidan delvis stämmer överens med beskrivningarna från landskapsinventeringarna på den finska sidan.

Vidare har enligt miljöministeriets rapport områdena liknande kulturhistoriska värden som sträcker sig över gränsen. Kommissionen underströk att Tornedalen är en landskapsmässig och kulturell helhet, i samband med vilken det är viktigt att betona kulturmiljöernas gränsöverskridande perspektiv längs Torne älv. Enligt Finlands landskapsarkitektförbund MARK har Kukkolaforseen betydande identitetsvärde för Tornedalen som region. I området idkas dessutom traditionella näringar.

De tiotals upp till 300 meter höga vindkraftverken i enlighet med projektplanen och MKB-programmet för Karhakkamaa, som placeras på höga punkter i terrängen, skulle ändra landskapsbilden i området på ett avgörande sätt. Deras landskapspåverkan skulle sträcka sig på långt avstånd längs Torne älv på den finska sidan och även till den svenska sidan. Höga vindkraftverk kan inte passa in i landskapsbilden i ett nationellt värdefullt landskapsområde som utsetts i statsrådets beslut.

I landskapsplanen för västra Lappland anvisas turistattraktionsområden och fokusområden för utveckling av turism och rekreation. Enligt landskapsplanens beskrivningsdel är Kukkolanoski-Matkakoski ett av turistattraktionsområdena. Som turistattraktionsområden och fokusområden för utveckling av turism och rekreation har man valt sådana områdeshelheter och zoner där det finns ett stort antal värdefulla och attraktiva natur- och kulturmiljöobjekt, goda trafikförbindelser och befintliga tjänster och strukturer för turismen. I områdena finns bra möjligheter för samarbete och nätverkande mellan företag och aktörer. I planbeskrivningen nämns som metoder för utveckling av attraktionsområdet värnandet om och vård av natur- och kulturmiljöerna samt vård av landskapet längs vägarna. Tiotals vindkraftverk som är upp till 300 meter höga och belägna på höga punkter i terrängen passar inte in i landskapsbilden i ett attraktionsområde för turismen, eftersom de ändrar landskapet, och också den bullerolägenhet som de orsakar skulle minska områdets värde för turismen och rekreativ användning. Vindkraftverk är tekniska strukturer som tydligt skiljer sig från det orörda landskapet och på grund av deras storlek sträcker sig deras visuella påverkan på långt avstånd.

Enligt min uppfattning skulle vindkraftverksområdet som planeras till Karhakkamaa också vara beläget alltför nära bosättning. Med tanke på invånarna i området nära vindkraftverket är det problematiskt att de numeriska decibelvärdena som ges i statsrådets förordning om

riktvärden för utomhusbuller från vindkraftverk (1107/2015) är riktgivande, med andra ord är de inte juridiskt bindande. Detta framgår av förordningens motiveringstext och av bland annat HFD:s avgörande HFD:2018:104. I Finland finns det inte heller några allmänna myndighetsföreskrifter om högsta varaktighet för skuggbildning och bildning av rörliga skuggor från vindkraftverk eller bedömningsgrunderna för skuggbildning. Högsta förvaltningsdomstolen har i sin avgörandep Praxis tvingats hämta jämförelsepunkter från gällande regler och anvisningar i Sverige, Danmark och Tyskland (HFD 3849/2016). Att kräva miljötillstånd för vindkraftverk i industriell skala skulle kunna förtydliga och förbättra rättskyddet för invånarna i närområdet och omgivningen.

Försämringen av boendekomforten för invånarna i närheten av vindkraftverk borde undvikas genom att förlägga vindkraftverken på tillräckligt avstånd från bosättning. Eftersom erfarenhet har visat att värdet på bostads- och fritidsfastigheterna i närområdet kommer att minska, skulle det vara rättvist att ha ett ersättningssystem som kompenserar för den värdeminskning av de närliggande fastigheterna, vilken följer av det buller, de rörliga skuggor och de landskapsolägenheter som vindkraftverken orsakar. Ett sådant ersättningsförfarande finns emellertid inte.

Jag anser att vindkraftverk inte bör placeras i Karhakkamaa, Torneå, i det område som anges i MKB-planen. Denna åsikt stöds av de grunder som jag framför ovan. Landskapsmässigt passar vindkraftverksbyggande bäst i redan bebyggda industriella miljöer eller hamnmiljöer, där det redan finns industriellt byggande och omfattande infrastruktur för trafik, produktion, lager och andra ändamål. Sådana områden är inte heller tysta områden på det sätt som landsbygds miljön eller ett värdefullt landskapsområde är.

I många länder i Mellaneuropa och i synnerhet i Danmark har man avsevärt utökat byggandet av vindkraftverk till havs. Vindkraftverk till havs kostar mer än vindkraftverk på land eftersom grundläggningen och överföringskablar är mer krävande. Enligt undersökningar är dock vindkapaciteten avsevärt större till havs än på land. Många faktorer skulle kunna tala för att placera vindkraftsanläggningen i havet utanför Torneå och även detta alternativ borde undersökas tillräckligt.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor), turismen, kulturmiljön och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

21 Synpunkt

Representanterna för TuuliWatti Oy som driver projektet lämnar medvetet och tendentiöst fakta som framförs till dem osagda.

Exempel 1.

De projektansvariga informerades i januari 2020 om att Vapos före detta torvmoss, som nämns i utredningarna, har byggts om till en fågelvåtmark och att planen är att vidareutveckla området för att återuppliva vattenfågelbestånden i området. Under mötet för allmänheten på Karungi skola hade informationen som de hade inte rättats till, utan de gav medvetet felaktig information.

Exempel 2.

I naturutredningen som TuuliWatti har låtit göra har man ignorerat väsentliga fakta om områdets unika karaktär. Man kan inte låta bli att undra om de överhuvudtaget har gjort terrängbesök och om uppgifterna har samlats in från läroböcker som beskriver en motsvarande biotop som den i området?

Väsentliga brister i naturutredningen:

Det nämns absolut ingenting om rastplatserna för sädgåsen, vars bestånd minskar, och det finns inte ett ord om att sädgåsen häckar i området.

Den hotade åkergrödans habitat förbigås med omnämnandet "kan förekomma" även om det är känt att de har habitat i området.

När den instans som driver projektet medvetet ger felaktig och bristfällig information kan man inte låta bli att fråga sig om den övriga informationen som lämnats om projektet är korrekt.

Med andra ord motsätter jag mig TuuliWatti Oy:s vindkraftsprojekt i Karhakkamaa med stöd av ovanstående fakta.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Programmet för deltagande och bedömning uppdateras under hela processen. De preciseringsbehov som framförs i bedöms i de utredningar som används som underlag för planprocessen. Utredningarna och besluten avseende fågelvåtmarken framförs under planprocessen i planbeskrivningen. Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av alternativen som utarbetas. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförhållandenmyndigheten. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

22 Synpunkt

Vindkraftverksplanen till Karhakkamaa i Torneå

Våren 2020 kom information om att vindkraftverk inte orsakar hälsoskador. Med i ställningstagandet var THL, Institutet för hälsa och välfärd Bland dem som skrivit ställningstagandet fanns ingen representant som skulle ha beaktat även de biologiska aspekterna.

Det enda som nämns är gränserna för buller som kan förnimmas med hörselsinnet. När det finns ett stort antal kraftverk i området ökar infraljudet som dessa genererar och influensområdet kan vara till och med över 5 km.

Infraljud är buller med låg frekvens, under 20 Hz. Det tränger också in i byggnader. Och styrkan är till och med över 100 dB. - Det mänskliga örat hör inte det, men det stör kroppens hormonella reglering och innerveringen av muskler. Man får sömnlöshet, trötthet, koncentrationssvårigheter, hörselrubbningar, tinnitus, yrsel, andningsbesvär, hjärtrytmrubbningar med mera. Erfarenheter om sådant har jag hört från Kannus, Karleby, Kalajoki, Siikajoki, Kemi, Simo, Tervola och så vidare... - Förnimmelserna kan variera mycket hos olika personer, eftersom reaktionerna också beror på kroppens hälsotillstånd.

Kraftverkets generator som producerar el orsakar skadlig elektromagnetisk strålning i omgivningen. Om detta har också Lauri Sarja från Nivala pratat, om hur mikrovågsmätaren reagerar på vindkraftverk. Detta elektromagnetiska fält känner många till exempel under eller i närheten av kraftledningar. Vibrationerna stör balansen i naturen och kroppens innervering hos djur, människan och så vidare. Den går ur fas och man får funktionsstörningar i energicentren. De endokrina körtlarna som är viktiga för hormonsystemets funktion finns i dessa energicenter. Störningar har setts hos både människor och djur i närheten av vindkraftverk. Likaså har man sett skadliga effekter av ultraljudet. - I Aapua på den svenska sidan har man sett avvikande beteende hos renar och älgar. Förra hösten hade de under älgjakten i terrängen påträffat älgar som varit friska men som dött av beteendestörningar i närheten av vindkraftverk.

Nu får vi börja forska i och utveckla vindkraftens produktionsteknik!

- Jag föreslår att generatorerna förflyttas till marknivån och att rotationskraften som vindkraftverket producerar överförs via ledade axlar till generatorn, så att den för omgivningen skadliga elektromagnetiska vibrationsenergi som generatorerna orsakar kan förebyggas med hjälp av isolerade betongväggar.

- För minskning av infraljudet föreslår jag ett dämpningsnät mellan kraftverkets torn och rotorbladen. Det borde finnas fler rotorblad och de skulle kunna vara kortare. Också formen på dem borde undersökas, för att kunna effektivisera nyttan och minska olägenheterna.

- Också kraftverkens effekt och storlek bör granskas med beaktande av omgivningen och förhållandena i naturen i sådana kulturhistoriska landskap som detta.

Vindkraft skulle vara en bra energiproduktionsform. Den nuvarande produktionsformen bör utvecklas och man bör beakta dess lämplighet för naturen, djuren, invånarna, landskapet i området och för den helhet som dessa bildar.

Vi bör inte upprepa det som hände när Kemi älv dämades upp och man förhindrade fiskens lek och det orsakades motgångar för många invånare längs älven. Nu står vi här flera årtionden senare och strider om hur dessa miljöskador som vållats avsiktligt skulle kunna repareras.

Bilaga:

Ett avstånd på 1 000 meter till vindkraftverken är för lite!

Det har redan gjorts hundratals vetenskapliga studier om hur variationer i lufttrycket påverkar människornas och djurens hälsa. Just detta är ljud och infraljud. Lufttrycksvågen vid en explosion kan ge en människa en akut och dödlig bristning i lungan, eftersom tryckvågen sprider sig till de finaste lufttrören i lungorna och till lungblåsorna, vilket belastar vävnaden till det yttersta så att den brister. De variationer i lufttrycket som vindkraftverkets rotor orsakar räcker inte till för att döda en människa omedelbart, men fladdermöss som är känsliga dör på just detta sätt. Nära vindkraftverkets roterande vinge faller de ner livlösa utan att ens ha vidrört vingen eller utan att turbulensen skulle ha skadat deras vingar. Detta fenomen kallas barotrauma.

Som tur är minskar styrkan hos dessa tryckvågor ju längre bort från kraftverket man kommer. Och här skiljer sig åsikterna, på vilket avstånd kan dessa ljud- och infraljud anses vara ofarliga? I vilket fall bekräftar nyligen publicerade anvisningar från WHO att buller är ett av de främsta miljöhoten för den fysiska och psykiska hälsan och för befolkningens välbefinnande.

Problem

Redan avsevärt mindre tryckvågor belastar människans vävnad, och såsom omfattande undersökningar gjorda på flygpersonal och djurtest (Castello Branco/Alvez Pereira) har visat, orsakar de ingen stor bristning i lungan som leder till omedelbar död. Beroende på hur länge exponeringen varar är följden i stället mikroskopiska skador framför allt i bröstvävnaden men också i andra delar av kroppen. Det framgick också att kraftiga infraljud orsakar samma skada under en kortare tidsperiod än svaga infraljud under en längre tidsperiod. Vi vet att en kronisk skada och därmed sammanhängande inflammation inte bara kan öka benägenheten för att insjukna i cancer och belasta hela kroppen, utan att en ständig ärrbildning också kan göra att organ som tidigare varit elastiska blir styva. Exempelvis förekom det hos människorna och i djurtesterna mer lungfibros, styvhet i hjärtkammaren och naturligtvis problem i de känsliga hörsel- och balansorganen samt andra förändringar. Professor Vahlins (Mainz universitet) färskas undersökningar påvisade avsevärd försvagning av hjärtats bindväv efter exponering för infraljud. Detta skadar inte bara känsliga människor, utan alla.

Hur hanterar myndigheterna dessa iakttagelser?

Myndigheterna i Tyskland har alltid ett problem med att identifiera dylika långtidseffekter i god tid och vidta motåtgärder. Detta gäller naturligtvis i synnerhet om man vill ge befolkningen en bild av att man är kapabel att på ett adekvat sätt ta hand om deras oro genom att försöka rädda klimatet med allt fler vindkraftverk. Men vem som helst, som tänker på hur

meningsfull denna åtgärd är tekniskt/ekonomiskt, vet att det framför allt är en avledningsmanöver, eftersom man med medborgarnas alla pengar skulle kunna genomföra mycket effektivare åtgärder för att minska koldioxidutsläppen. Detta beror på att vindkraftverk knappt minskar koldioxiden alls och är därmed inte effektiva i klimatskyddet, vilket påvisas i flera expertutlåtanden som förbundsregeringen själv har beställt. Men det är en annan historia.

Det tog för många år och kostade livet för många människor med leukemi som arbetade med röntgenavbildning att få hållbara regler om förebyggande av strålningens skadliga effekter. Samtidigt visar detta exempel också hur ansvarslösa myndigheterna och förbundsstatens miljöcentral är i sina motiveringar, som trots tydliga varningar från medicinska föreningar och läkare som jobbar inom miljöområdet fortfarande påstår: det du inte kan se och höra, kan inte skada dig. Att ta ansvar är något helt annat. Framför allt när det gäller hälsan måste man följa försiktighetsprincipen.

Infraljud: "Spring för livet". Det var länge ett mysterium varför djur flyr från ett jordbävningsområde flera dagar före själva jordbävningen, som om de hade ett sjunde sinne. Numera vet vi att i ett område med infraljud förmedlas både via luften och marken för jordbävningar, som människan inte kan uppfatta. Men inte bara jordbävningar, utan också många livsfarliga händelser föregås av låga ljud och infraljud. Sådana händelser är stormar, snöskred, bergras, stora djurs rörelser, flockar med djur, skogsbränder. I själva verket har en studie som gjordes vid Charité-sjukhuset i Berlin visat att infraljud som ligger under vår uppfattningsgräns, alltså även i sömnen, utlöser reaktioner i hjärnan som orsakar rädsla, panik, stress och depression, utanför medvetandet. Därför måste vi anta att de infraljud som är typiska för vindkraftverk (smalbandiga, periodiska effekttoppar) innehåller ett meddelande: "Du är i fara, spring för livet!" Alltså ett meddelande som knappt hjälper oss att somna.

Kroniska allvarliga sömnstörningar och de dramatiska fysiska följderna av dem, inklusive infarkt och stroke, ligger högst upp på listan över invånarnas klagomål (se videorna på www.DSGS.info). I Tyskland, som relativt sett har störst antal vindkraftverk i världen, har sömnstörningarna blivit en regelrätt epidemi.

Samtidigt borde vi bygga flerfaldigt mer vindenergi, minska avstånden och bygga allt större kraftverk med allt kraftigare infraljudsutsläpp.

Vem tar ansvaret?

Detta klart växande problem orsakas av ingenjörerna, teknikerna och fysikerna inom vindkraftsindustrin som myndigheterna och förbundsstatens miljömyndighet litar på. Och de upprepar likt ett mantra: "Infraljudet från vindkraftverk är ofarligt", eftersom med de tillåtna avstånden hörs det inte så mycket ljud in i bostadshus att den uppfattas eller skulle kunna uppfattas. Och ingen läkare som grundligt satt sig in i ämnet reser sig och säger att påfrestningen är obestridlig, jag tar ansvaret. Just vindkraftsparkernas operatörer eller politiker tar inget ansvar för de hälsoskador som är förknippade med detta tekniska experiment av aldrig förut skådad storlek som görs bland befolkningen. Å andra sidan klagade förbundsstatens miljömyndighet på avsaknaden av longitudinella studier, men kunde inte ens utföra enkla enkätundersökningar för att identifiera hälsoproblem i de områden där människor lider av vindkraft.

Hur kommer infraljudet in i bostäderna?

Infraljudet tränger in i bostadsrummen på många sätt. Myndigheterna beaktar endast ljudets spridning från vindkraftverket "startpunkten" via luften, liksom i LUBW-studien som citerats mycket (<https://pudi.lubw.de/detailseite/-/publication/84558>).

Det finns inga vettiga skyddsmetoder mot infraljud. Det tränger in i byggnaden genom fönster, tak och varenda luftsprunga utan att tappa i styrka.

Vindkraftverkets vibrationer transporteras via golvet som stomljud upp till ett avstånd om tiotals kilometer. I synnerhet i områden där grundvattennivån är hög, såsom på myrarna i norr eller Östersjön, frusen mark eller stenig terräng. Sedan vibrerar grunden och väggarna i invånarnas hus och genererar ofta klart högre infraljud i bostaden än utanför byggnaden. I en byggnad som vi besökte för att få bevis på lidandet som infraljudet orsakar, kände vi vibrationerna orsakade av vindkraftverket i källarväggen med handen (på det officiellt godkända avståndet!). Om du inte längre kan bo i ditt hus på grund av detta, ligger bevisbördan för skadorna hos dig. Detta gäller också för så kallade stående vågor som kan stanna kvar i byggnader och vardagsrum och är då kraftigare än utomhus. Det är möjligt att de långa infraljudvågorna orsakade av vindkraftverk och vindkraftsparker sprids till flera hundra meters avstånd, speglas mot dalväggar och sluttningar och stärks på så sätt, något som inte har beaktats någonstans. En annan synpunkt som inte beaktas i fråga om lokalbornas _ ibland dramatiska sjukdomar: vindkraftverkets rotorblad orsakar på samma sätt som vingarna på ett flygplan stabil turbulens som innehåller energi. På flygplatsen i Frankfurt nådde turbulensen hus på sex kilometers avstånd från startbanan och turbulensen från vindkraftverk i havet kunde observeras ännu på 70 kilometers avstånd. Om denna turbulens sprids till minst två kilometers avstånd från vindkraftverket och träffar taket på ett hus, faller den sönder och infraljudet från den bildas först då.

Det är alltså bara en from förhoppning att befolkningen skulle skyddas mot de uppenbara hälsoriskerna som vindenergi orsakar med hjälp av regler om ett avstånd på 1 000 meter, och det är på inget sätt motiverat att lita på myndigheterna i denna fråga. Förbundsstatens miljömyndighet struntar helt enkelt i en oro som funnits i flera år och insatta läkares varningar.

Skyldighet enligt grundlagen att överväga

I kriget mot klimatförändringen förkunnade vi tyskar som vårt mål att rädda planeten. Vi tror naivt att vi kan uppnå detta mål med hjälp av vindkraft, genom att strö vindkraftverk på alla kullar oavsett om det är klokt eller inte. Helt uppenbart anser alltså våra politiker att skador som orsakas den egna befolkningen är godtagbara.

Med denna politik förknippas flera orosmoment, även konstitutionella, ur flera perspektiv. I synnerhet advokaten inom konstitutionell rätt, prof. Murswiek (se FAZ, 21.11.2019) har på ett övertygande sätt visat att ökningen av vindkraft bryter mot artikel 20 i grundlagen, eftersom regeringen tills vidare inte har kunnat överväga saker och ting. Trots det installeras det allt fler vindindustrianläggningar på landsbygden.

Det har redan länge varit på tiden att omvärdera utökandet av vindkraften med beaktande av fördelarna, riskerna och nackdelarna. Vi medborgare måste nu tydligt och högljutt kräva en bedömning. Det finns risk för att våra medier, "den fjärde statsmakten", inte

klaras av att fullgöra sitt uppdrag att informera och att våra politiker inte gör något åt saken på eget initiativ.

Tills vidare har inget parti gett teknologiutskottet i uppdrag att överväga alla de risker och nackdelar som orsakas naturen och människorna i vår fullständigt vårdslösa energipolitik. Varför? Man frågar sig om våra partier överhuvudtaget inte vill höra på sunt förnuft eller är de redan rädda för att bli för detta fördömda?

Skribent: Dr.med. Stephan Kaula

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser (bl.a. hälsoeffekter) som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

23 Synpunkt

Jag har bott i Karungi på stranden av Aapajärvi XXX i 30 år. Vår familj har alltid njutit av lugnet i naturen och fiskat på Aapajärvi och i Torne älv. Likaså har vi idkat jakt. Vindkraftverken som planeras till Karhakkamaa kommer att synas från den södra stranden på den norra strandens hela bredd. Ljusen från kraftverken och de massiva tornen förstör denna del av landskapet helt. Jag påminner samtidigt er beredare om att i landskapsplanen för västra Lappland, som fastställdes 2015 och i vars beredning kranskommunerna deltog, har Karhakkamaa inte planerats som ett område för vindkraft. Kitkiäisvaara har denna beteckning och är också redan genomförd.

Jag har bekantat mig med området på plats och rest runt i Tornedalen och försökt skapa mig en bild av hur projektet påverkar miljön. I den omedelbara närheten av området bor över 100 personer, vars liv kommer att påverkas av kraftverken i 30 år. Likaså finns det ganska mycket säsonsboende i stugorna i området. När jag reste runt på den svenska sidan och intervjuade människor och företagare i området bedömde vi samtidigt på flera platser hur väl kraftverken kommer att synas på den svenska sidan. Möllornas synlighet och den landskapsmässiga, negativa påverkan i Sverige är enorm. Situationen är densamma på den finska sidan. I området som utsätts för omedelbar påverkan finns flera turistföretag som lever på landskapet och upplevelser. Företag finns också på den finska sidan.

Även om miljötillstånd inte krävs för vindkraftverk, baserat på förteckningen över anläggningar i 27 § i miljöskyddslagen, kan ett miljötillstånd dock krävas av byggarna av ett vindkraftverk, om verksamheten kan orsaka sådant oskäligt besvär för grannar som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden. Det är alltså fråga om grannelagsförhållandet i den omedelbara närheten av kraftverken och grannelagsförhållandet till vårt grannland Sverige. Lagen angående vissa grannelagsförhållanden 17 §.

För området avser man ansöka om belastningsrättslig status som påverkar i över 30 år.

Jag anser att i MKB-förfarandet och planläggningsförfarandet som införts måste dessa aspekter beaktas särskilt just nu. Byggandet av vindkraftsparken (48 kraftverk) skulle belasta området avsevärt. Vindkraftsparken är en helhet som kan jämföras med industriellt byggande. I området finns också Naturaområden, bland annat Iso Mustajärvi och Hurujärvi samt Aapajärvi. Kvarnarna skulle också ligga för nära Naturaområden. Jag anser också att värdet på fastigheterna i den omedelbara närheten av området kommer att sjunka på grund av belastningen. De viktigaste olägenheterna är landskapsolägenheten och den ständiga bullerolägenheten på 40–106 dB samt ljusen nattetid. Dessutom är de kvarnar som ska byggas de största kvarnar som någonsin byggts i världen, med en svephöjd på över 300 meter. Bullerpåverkan från dessa kvarnar har inte undersökts i praktiken. Värdena är riktgivande.

- 1) Jag klandrar planberedningen, eftersom planberedningen och MKB inte har genomförts opartiskt, utan beredningen betalas av bolaget som ansöker om bygglov och genomföraren är ett konsultbolag som agerar på uppdrag av detta bolag. Här finns en tydlig konflikt.
- 2) Projektet avviker från landskapsplanen och är således inte förenlig med markanvändnings- och bygglagen.

3) Jag kräver, på de människors vägnar som bor i den omedelbara närheten av området och med stöd av det som sägs i 5 § i miljöskyddslagen samt i enlighet med 17 § i lagen angående vissa grannelagsförhållanden, att TuuliWatti Oy har ett miljötillstånd alternativt att området planeras någon annanstans, på en plats där det inte har lika omfattande miljökonsekvenser.

4) Jag kräver modellering/förhandsbeskrivning av kraftverkens placering som en del av MKB-förfarandet, hur väl de kommer att synas i bland annat landskapet vid Aapajärvi.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Enligt 77 c § i markanvändnings- och bygglagen: *Om en i 77 a § avsedd generalplan som styr utbyggnad av vindkraft utarbetas i huvudsak påkallad av ett enskilt intresse och på initiativ av den sammanslutning som inleder vindkraftsprojektet eller på initiativ av markägaren eller markinnehavaren, kan kommunen hos denne helt eller delvis ta ut kostnaderna för utarbetandet av generalplanen. Kommunen godkänner principerna för avgiften och sättet och tidpunkten för uttagandet av avgiften särskilt för varje planområde.*

Torneå stadsfullmäktige har godkänt Tuuliwatti Oy:s områdesavtal den 2 september 2019 (255 §). Staden tillämpar bestämmelserna i MBL 77 c § genom att godkänna planläggningsavtalet och plankonsulten.

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor) och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkanseffekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver compensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljövårdsmyndigheten. Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsförfarandet.

24 Synpunkt

Förlägningsplatsen för vindkraftverken i Karhakkamaa påverkar människorna, landskapet, företagandet, turismen och djuren i ett stort område.

- Vindkraftverken planeras för nära bosättningen. Ingen vet vilka effekter så stora kraftverk har.
- Vindkraftverken har stor påverkan på det värdefulla nationallandskapet.
- Företagandet i området blir svårare på grund av de synliga och hörbara olägenheterna och olägenheterna för landskapet som kraftverken orsakar. Turismen kommer med säkerhet inte att växa i området.
- Naturaområdena i kraftverksområdet eller dess närhet har inte beaktats i tillräcklig omfattning.

Redan de nuvarande kraftverken är en olägenhet för invånarna i området. Blinkande ljus har inte bytts ut trots begäranden. Vindkraftsbolaget tar inte klagomål på allvar. Konsekvenserna sträcker sig också till andra sidan av gränsen, till Sverige. Varför byggs kraftverken i Lappland om elförbrukningen sker någon annanstans?

Min familjs gård ligger på influenszonen 5–10 km från det nuvarande och kommande området. Jag är rädd att tänka på hur byggandet av kraftverksområdet påverkar vår verksamhet penningmässigt och värdet på vår gård. Också min mammas barndomshem ligger nära kraftverksområdet och jag oroar mig även för att dess värde rasar. Om kraftverksområdet byggs kommer det omedelbart också att utplåna möjligheten att utöka turismen. Vi har en fantastisk stjärnhimmel och norrsken på en klar himmel.

Vi oroar oss också för hur vindkraftverken påverkar hälsan hos den egna familjen och vänners familjer. Vi har också oro för ökad trafik på Palovaarantie, som redan annars är en riktig vilda

västern-väg där bilister kör för fort med stora och små bilar trots hastighetsbegränsningarna. Vi måste begränsa barnens användning av vägen.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor) och landskapet, Naturaområden, turism och trafik som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsproceduren.

25 Synpunkt

Jag kan inte förstå varför Torneå stad vill förstöra naturen och det viktiga nationallandskapet??

Vad finns kvar för oss ungdomar?

Varför måste allt som är vackert förstöras?

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

26 Synpunkt

Jag motsätter mig vindkraftsprojektet som planeras till Karhakkamaa, Torneå. Jag motiverar min ståndpunkt enligt följande:

1. Vindkraftverken gör landskapet fult. De kraftverk som planeras är rekordhöga, svephöjden är 300 m. De syns långt, även till mig, eftersom mitt hem ligger 58 m ö.h. Vindkraftverkets fundament kommer att ligga på 120 m ö.h. Det är väldigt mycket.
2. Vindkraftverket get upphov till rörliga skuggor och ljud samt lågfrekvent infraljud. Det är störande och torde orsaka hälsoskador. Hos mig konstaterades för några år sedan svåra rytmstörningar och sömnproblem och om vindkraften ökar har jag åtminstone ingen förbättring av hälsotillståndet att vänta, snarare tvärtom. Ute i världen har sambandet mellan infraljud och hälsoskador undersökts.
3. Vindkraftverket förstör ansenligt mycket natur, i planerna står ca 100 00 ha. Det är bort från bärplockarna, jägarna och friluftsmänniskorna. I närheten av ett vindkraftverk vågar man inte röra sig. Är det ens tillåtet?
4. Oron för att insekterna som pollinerar växter minskar har redan nu blivit verklighet. Många misstänker att orsaken är det lågfrekventa ljudet från vindkraft. Kommer insekterna att minska ytterligare om vindkraften ökar? Här i Lappland lever vi även på det vi får från naturen och tillgången borde inte försämrats. Det är en resurs för oss och de turister som kommer hit. Man har också lagt märke till att fladdermössen minskar. Kan kraftverken i Kitkiäisvaara redan vara orsaken även till denna förändring i naturen?
5. Fåglar dör när vindkraftverkets vingar slår dem. I Karhakkamaa har man hittat två fiskgju-sebon och på sommaren sågs en fiskgjuse vid Mustajärvi. Fiskgjusens boträd får inte fällas i Finland.
6. När vindkraftverket byggs förorenas naturen till följd av arbetet med grävmaskiner och arbetsmaskiner. Vindkraftverkets livslängd är begränsat, ungefär 20–30 år och därefter är den farligt avfall. Vad händer med den då? I värsta fall blir det markägarnas problem.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor, rekreationsanvändning) och landskapet, natur- och kulturvärden som påvisas i utredningarna samt samverkanseffekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

I de dokument som produceras under planprocessen (planbeskrivning) beskrivs vindkraftsparkens livscykel under byggtiden och aktörernas roller under livscykeln.

27 Synpunkt

Jag accepterar inte det vindkraftverks- och industriområde som planeras till Karhakkamaa, eftersom vår familjs fritidsställe är beläget i Pekanpää, och projektet orsakar olägenheter för landskapet och olägenheter i form av rörliga skuggor, buller och infraljud!

Jag kräver att projektet ska ha miljötillstånd!

Det är fråga om vindkraftverk i industriell skala som inte borde byggas intill bebyggelse (avstånd till bebyggelse 2 km) och det nationellt värdefulla landskapet vid Torne älv.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den lagakraftvunna (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. I delgeneralplanen utnyttjas de utredningar (bl.a. buller och rörliga skuggor) som produceras i miljökonsekvensbedömningen (MKB) och de kompletterande utredningar som utarbetas vid behov. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar

i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

28 Synpunkt

Min standpunkt till den föreslagna vindkraftsparken i Karhakkamaa.

Jag kommer från Pekanpää och tillbringar nu mina pensionärsdagar i Vitsaniemi.

Jag är inte emot vindkraftverk, men när de placeras nära byar förstör de den natursköna Tornedalens landskap med buller och störande blinkande ljus. Under sommaren har vi många fiskare vid Vuennoforsen och vid Matkakoski.

Är dessa hyresintäkter från vindkraftverk så viktiga för Torneå stad att de förstör livsmiljön för människor på den finska och svenska sidan av älven för en lång tid framöver, liksom värdeminskningen på fastigheter på båda sidor av älven. Jag hoppas att beslutsfattarna i Torneå kommer att ta hänsyn till dessa frågor, ännu är det inte för sent.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor), turismen och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

29 Synpunkt

Vindkraftsprojektet Karhakkaamaa kommer, om det genomförs, att förstöra Tornedalens nationallandskap. Det är absurt att bygga vindkraftverk på upp till 400 meters höjd i ett öde, naturskönt landsbygdslandskap, när det 30 km söderut finns ett område som redan är helt ockuperat och bebyggt av människor, såsom Röyttä och Kromilaakso.

De planerade vindkraftverken kommer att påverka mitt dagliga liv under min fritid. Till och med de nuvarande små kvarnarna flimrar med sitt jävla ljus ända till min hemby YLILIAKKALA. På norra sidan av Martimofloden, i Väystjä där min stuga ligger i vildmarkens lugn, lyser ljusen från kvarnarna på Mustajärvi även i dagsljus. Hela stugområdet kommer att förstöras om man sätter upp 50 blinkande fula skrällen vid kommungränsen.

Tornio stad bör inte acceptera en sådan enorm miljöskada på bekostnad av sina skattebetalare och grannar i hopp om skatteintäkter.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkaamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor), turismen och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkanseffekterna beaktas i delgeneralplanen. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Kraftverkens totalhöjd kommer inte att överstiga 300 m. I planen för deltagande och bedömning kommer hänsyn att tas till de tillägg som gjorts till MKB-programmet efter samrådet om studierna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen

angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljövårdsmyndigheten. Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsförfarandet.

30 Synpunkt

Vi är helt emot placeringen av vindkraftverk i tornedalen. även kvarnarna i kitkiäisvaara är en olägenhet när det gäller ljud, ljus och landskap. ljudet kan höras i vår trädgård i korpikylä. det är cirka 4,5 km rakt från kvarnarna i kitkiäisvaara. när de byggdes förstördes den gamla strandpromenaden på toppen av kitkiäisvaara. det var en skyddad plats. det var en riktigt värdefull och vacker plats. har detta undersökts, undersök saken nu, och vad hände med den kvarnvinge som föll ner och krossades av en hjulförsedd skopa och transporterades till sop-tippen vid riukkajänkä och begravdes i marken, var detta en laglig handling enligt miljölagstiftningen etc.? de planerade nya vindkraftverken kommer att förstöra ett befintligt och planerat nationellt landskap och unescos världsarv, inklusive forsarna vid kukkola och matkakoskis traditionella fiskeområden och miljöer. statsrådet har också utsett Nordbotten-området till ett värdefullt område och kulturlandskap. detta mycket stora område kan inte längre användas ens som ett tyst multifunktionellt natur-, rekreations- och turistmål. området ligger på en fågelflytningsrutt och kvarnbladen krossar dem och insekterna, stora insekter. i området kring kitkiäisvaara har krossade fåglar hittats och havsörnar finns också i detta område, de har setts vid flera tillfällen. Dessutom sjunker fastighetsvärdena vem vill lyssna på bullret och titta på kvarnarna, området ligger i Torneälvens avrinningsområde liksom Martimofloden som rinner ut i Torneälven. Dessutom, och inte obetydligt, kämpade och försvarade en av våra föräldrar Finland och vårt hemland, hans far sårades i strid och återvände till fronten från tornedalen efter att ha återhämtat sig, hans mor tjänstgjorde som lotta vid fronten. försvarade de sitt vackra hemland i tornedalen förgäves, om deras hemland förstörs av dessa vindkraftverk?!!!

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. I delgeneralplanen utnyttjas de utredningar och konsekvensbedömningar (bl.a. buller och rörliga skuggor, konsekvenser för landskapet, naturvärden, yt- och grundvatten, turism) som produceras i miljökonsekvensbedömningen (MKB) och de kompletterande utredningar som utarbetas vid behov. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen. Ett uttalande läggs till i planen för deltagande och bedömning om att konsekvensbedömningen av kulturmiljöer tar hänsyn till konsekvenserna för Unescos världsarvsområde.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

31 Synpunkt

ÅSIKT OM VINDKRAFTSPARKSPROJEKTET I KARHAKKAMAA

Vi motsätter oss anläggningen av det planerade stora industriområdet i Karhakkamaa. Vindkraftsparken planeras på två kilometers avstånd från vårt hem.

Vindkraftsparken som planeras är i strid med den gällande landskapsplanen och generalplanen. I ingen av dessa anvisas ett 10 000 hektar stort industriområde till detta område. En sådan omfattande ändring av markanvändningen bör inte genomföras med enbart en delgeneralplan, utan vi kräver att genomförandet av projektet avgörs med ett miljötillståndsförfarande.

Alternativen som granskas

Om projektet har inga reella alternativ presenterats. För att projektet och bedömningen ska vara trovärdiga, måste man presentera och granska flera alternativ vad gäller vindkraftverkens storlek, antalet vindkraftverk och områdets storlek. Ett av alternativen måste vara minst hälften färre kraftverk och minst hälften mindre område.

Omfattningen av området för vilket konsekvensbedömning har gjorts

Eftersom kraftverken är större än vad som byggts tidigare och området väldigt stort, måste också området för vilket dessa konsekvenser bedöms vara större än det som föreslås i bedömningsprogrammet. Det område som föreslås i bedömningsprogrammet är det samma som rekommenderats för kraftverk som är hälften mindre, vilket inte är tillräckligt. I miljöministeriets publikation Tuulivoimalat ja maisema, som är nästan 15 år gammalt, redogörs för hur konsekvenserna bedöms för vindkraftverk vars höjd understiger 150 meter.

Konsekvenserna av de kraftverk som planeras nu, och därmed deras influensområden, är större. Enligt de studier som tas upp i publikationen är ett vindkraftverk ett dominerande element i landskapet på ett avstånd om 10–12 gånger kraftverkets navhöjd. I fallet Karhak-

kamaa skulle detta vara 2,0–2,4 kilometer. De syns på ett avstånd som är 400 gånger navhöjden, alltså på 80 kilometers avstånd. Enligt studien ökar antalet kraftverk deras dominans och synlighet i landskapet. På grund av detta kräver vi att området där man granskar konsekvenserna ska utvidgas från de 30 kilometer som föreslås i programmet till 50 kilometer. Området för granskning av olika typer av konsekvenser ska utvidgas på motsvarande sätt. Enligt bedömningsprogrammet granskas olägenheterna i form av buller, rörliga skuggor och skuggning, som kraftverken orsakar, på 2–3 kilometers avstånd. Med hänvisning till det ovan nämnda måste dessa konsekvenser bedömas på minst fem kilometers avstånd.

Avstånd till bosättning

Minimiatståndet till bosättning från de gigantiska vindkraftverken som planeras kan inte vara det samma som för mindre kraftverk som byggts tidigare. När kraftverken blir större måste också minimiatståndet öka minst i samma proportion. Vi kräver att minimiatståndet till bosättning från de gigantiska vindkraftverken som planeras till Karhakkamaa är fem kilometer.

Eftersom redan mindre kraftverk orsakar olägenheter för bosättning, kan kraftverkens höjd inte minska konsekvenserna. Maskineriet, som finns på navens höjd, är inte den enda bullerkällan i kraftverken, utan också vingarna orsakar buller. När höjden ökar, växer också vingarnas längd, varvid de kommer längre ner och ljudet som de orsakar försvinner inte upp i skyarna. När kraftverken blir större påverkas dessutom deras konstruktioner mer av vinden, och de vibrationer som leds via marken måste vara en av miljökonsekvenserna som granskas.

Landskapet och kulturmiljön

Enligt MKB-programmet satsar man i bedömningen på bland annat konsekvenserna för landskapet.

Som det fastställs i programmet, används området i stor omfattning för skogshushållning. Detta innebär ständiga avverkningar och kalhuggningar, vilket kan ses även just nu bland annat längs Palovaarantie. Detta bör beaktas i bedömningen av konsekvenserna för landskapet och utarbetandet av fotomontage. I fråga om huruvida kraftverken syns eller inte syns i landskapet eller näromgivningen eller i förhållande till bosättning kan man inte hänvisa till skogens döljande effekt, eftersom skogen kan komma att avverkas under de nästkommande 10–30 åren. I området och dess omgivning finns också stora öppna myrområden. Fotomontagen måste genomföras utan träd eller så ska man planlägga ett skyddsområde runt vindkraftsparken, där avverkning är förbjuden.

Fotomontage måste utarbetas för alla närbelägna områden med bosättning, för alla områden som är värdefulla med tanke på landskapet eller kulturmiljön och för platser, varifrån man har en lång utsikt mot vindkraftsparkens område. Montage ska presenteras för både vinter och sommar samt dag och natt. Blinkande ljus och rörliga skuggor ska illustreras med videor.

I programmet nämns att det inte finns några värdefulla kulturmiljö- eller landskapsobjekt i området och att det närmaste nationellt värdefulla landskapsområdet i Tornedalen ligger på cirka tre kilometers avstånd. Även om själva avgränsningen av landskapsområdet inte

sträcker sig till planområdet, är området en väsentlig del av bakgrunden för landskapet i Torneådal. Om värdena för ett nationellt värdefullt område bygger på ett starkt naturlandskap, där den låglänta älvdalen omges av skogklädda åsar och en bandliknande bybebyggelse omgiven av åkrar, är området för vindkraftsproduktion något helt annat, och landskapet är inte längre sådant som enligt regeringens beslut om de riksomfattande målen för områdesanvändningen ska vårdas.

I bedömningsprogrammet presenteras dessutom Struves meridianbåge endast som en nationellt värdefull bebyggd kulturmiljö (RKY 2009), men Struves meridianbåge är ett Unescos världsarvsobjekt. Unescos världsarvskonvention fattas också i förteckningen över nationella och internationella strategier som rör projektet och som Finland har förbundit sig till. Den planerade vindkraftsparken kommer att ligga just i det landskap, mellan Aavasaksa, Neder-torneå kyrka och Kaakamavaara, som är en integrerad del av meridianbågen. Landskapet som öppnar sig från en mätpunkt till nästa är en del av idén bakom meridianbågen och dess värde. Att bygga en vindkraftspark mitt i meridianbågen, mellan de skyddade punkterna, skulle förstöra platsens världsarvsvärde.

Den planerade vindkraftsparken står i strid med Torneå stads senaste riktlinjer som rör verksamhet för att lyfta fram Struves meridianbåge och ett projekt för att främja nomineringen av Torne älvs forsfiskekultur till Unescos lista över immateriella kulturarv. Både är belägna i en befintlig kulturmiljö och i ett landskap som man vill förstöra med detta vindparksprojekt.

Skador orsakade av vindkraftsparken och rivning av vindkraftverken

Vem ansvarar för skador som orsakas av vingar och is som faller ner från vindkraftverken?
Vem vårdar eller avlivar djur som eventuellt skadas, så att de inte behöver lida?

Vem betalar kostnaderna för rivning av vindkraftsparken och för avfallshantering i framtiden, om 30–50 år? Rivningskostnaderna måste vara kända. Kostnaderna för rivning av vindkraftsparken ska presenteras på samma sätt som eventuella inkomster från vindkraftverken har framförts i projektpresentationen, så att kommunborna, kommunen och markägarna kan uppskatta de reella ekonomiska effekterna. Numera verkar det vara sedvanligt i företagsvärlden att när man fått ut maximal nytta går företaget lägligt nog i konkurs och avfallet lämnas kvar för andra att städa upp. I detta fall till markägarna, kommunen och kommande kommunbor. En sådan nota ska inte lämnas till kommunborna att betala.

I och med vindkraftsparken förändras och försämras boendeförhållandena i vårt hem avsevärt, om den nuvarande omgivningen, som är fri från all slags buller- och ljusföroreningar byggs om till ett industriområde. Också fastighetens penningvärde minskar. Om vindkraftsparken trots allt byggs, kräver vi som ersättning 250 000 euro. Om vi blir tvungna att flytta på grund av vindkraftsparken, kräver vi som ersättning 350 000 euro för att bygga ett nytt hem.

Svaromål:
Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå

stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor) och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkanseffekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. Ett uttalande läggs till i planen för deltagande och bedömning om att konsekvensbedömningen av kulturmiljöer tar hänsyn till konsekvenserna för Unescos världsarvsområde.

De dokument som utarbetas under planeringsprocessen (planbeskrivningen) beskriver vindkraftsparkens livscykel under byggandet och aktörernas roller under livscykeln.

32 Synpunkt

Vi har med stor oro följt med Torneå stads planer att bygga vindkraftverk i industriell skala i närheten av vårt hem, de närmaste på ett par kilometers avstånd. Vi bor och driver företag en halv kilometer från gränsen mellan Torneå stad och Övertorneå kommun, i Pekanpää i Övertorneå.

Om denna plan genomförs är den i strid med landskapsplanen, när man då oåterkalleligt har förstört det nationellt värdefulla landskapet i älvdalen, för att inte tala om de konsekvenser på vattendragen, grundvattnet, fågellivet och en minskad mångfald i skogarna som följer av de omfattande förändringarna i terrängen som orsakas av byggandet.

Nedan följer ett utdrag från webbplatsen ymparisto.fi [1], ur vilket man entydigt får den uppfattning att det ifrågavarande byggandet inte kommer på fråga:

”NATIONELLT VÄRDEFULLA LANDSKAPSOMRÅDEN

I Finland finns det 156 nationellt värdefulla landskapsområden (VAMA) [käant. huom. Tässä kohdassa on virhe: viitatulla sivulla lkm on 186, mutta kirjoittaja on kirjoittanut 156]. De utgör de mest representativa kulturlandskapen på landsbygden. Deras värde baserar sig på en mångformig kulturpåverkad natur, ett vårdat odlingslandskap och ett traditionellt byggnadsbestånd. De riksomfattande målen för områdesanvändningen enligt markanvändnings- och bygglagen förutsätter att värdefulla landskapsområden beaktas i områdesanvändningen. Bland annat ska de antecknas i landskapskartor. Landsbygdslandskap hotas av att landskapsbilden ändras och naturen utarmas, byggnader förfaller samt olämpligt nybyggande, vilket i synnerhet sker till följd av att jordbruket förändras.”

De kraftverk som planeras är just sådana nybyggnationer som inte passar i landskapet och som dessutom syns och påverkar landskapets karaktär på flera tiotals kilometers avstånd, för att inte tala om hälsoeffekterna från de rörliga skuggorna, vibrationerna, de hörbara ljuden och infraljuden. Om projektet genomförs, bygger man säkerligen de största möjliga kraftverken som ännu inte finns någonstans i världen, och det kan inte finns mätresultat om dessa olägenheter eller forskningsrön om konsekvenserna för människorna, naturen och djuren i området. Vi blir alltså försökskaniner i vårt eget hem. Som medborgare i en rättsstat kan vi på inget sätt acceptera detta. Trots den lilla procentuella andel som vindkraft har i vår elproduktion har vi som folk, på grund av vindkraftföretagens kraftfulla lobbande, blivit vilseledda om deras förnuftighet och hållbarhet i energiproduktionen, nästan alla säger att de är för vindkraft men ingen vill ha dem i sin livsmiljö.

Människor som naturligt lever mitt i naturen kan bara förbryllas över hur man idag, när man pratar om utarmningen av den biologiska mångfalden, helt glömmar bort denna aspekt i ivern efter vindkraft. Även under mötet för allmänheten i Karhakkamaa konstaterades det ytligt att man knappt hittat något betydande i projektområdet – detta trots att inga undersökningar hade gjorts. Till exempel här vid Martimojokis älvmyrning observerar vi flockar med tiotals sädgåsar som blir offer till de potentiella kraftverken.

Vi som familj har alltid njutit av att röra oss i naturen och till exempel bärplockning har gett ett oersättligt tillskott till vår hälsosamma kost. I och med vindkraftverken går denna självklarhet som ingår i allemansrätten förlorad på grund av omfattande grundläggnings- och schaktningsarbeten samt avverkningarnas och vägarbetenas stora omfattning.

När vi valde vår boplats ville vi ha lugnet i naturen omkring oss, nu håller vi på att bli omgivna av byggande i industriell skala på östra och norra sidan. Bullermodelleringarna är bara riktiga uppskattningar som inte kan ges, eftersom kraftverk i denna storleksklass inte har byggts någonstans i världen. Dessutom förnimmas decibel på landsbygden och i stadsmiljön på helt olika sätt. Det som i staden är ett bakgrundsbrus är på landsbygden ett störande buller.

Vindkraftsprojektet i Karhakkamaa är så stort att det oundvikligen påverkar oss invånare. Dessutom vet vi ännu inte hur till exempel dataförbindelserna blir i vårt företag, om kraftverken orsakar störningar för mobilförbindelserna, då vi saknar fiber och anslutningskostnaden är för stor.

Landskapsvärdena är omätbara, och det går inte ens att beräkna ett värde för dessa i euro. Vi kommer att kräva att projektet allra först måste ansöka om miljötillstånd för byggandet! Dessutom kommer vi att kräva av Torneå stad ersättning (500 000,00 €) för bestående skada på boendetrivseln, hot för hälsan (vindkraftverk har konstaterats främja utbrott av sjukdomar) och minskning av fastigheternas värde.

Detta projekt trampar hänsynslöst på grannarna här på norra sidan av kommungränsen och även väster om landsgränsen, dit projektet syns och hörs utan hinder. Detta bör inte genomföras.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. I delgeneralplanen utnyttjas de utredningar och konsekvensbedömningar (bl.a. konsekvenser för landskapet, kommunikationsförbindelser, konsekvenser för fågellivet och vattendragen) som produceras i miljökonsekvensbedömningen (MKB) och de kompletterande utredningar som utarbetas vid behov. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning. En beskrivning av delgeneralplanen i förhållande till allemansrätten läggs till deltagande- och utvärderingsplanen.

33 Synpunkt

Jag är emot! vindkraftverk som byggs i Karhakkamaa, eftersom de orsakar kraftig förorening av miljön, kraftverken skulle kunna byggas längre inåt landet eftersom Torneå älvs idyll blir lidande och vi förlorar turisterna och lugnet förstörs.....

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. I delgeneralplanen utnyttjas de utredningar och konsekvensbedömningar som produceras i miljökonsekvensbedömningen (MKB) och de kompletterande utredningar som utarbetas vid behov. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

34 Synpunkt

Jag är en företagare från Helsingfors och vi har tillsammans med min affärspartner skaffat en tomt och en stuga på den svenska sidan av Vuentoforsen. Jag representerar också bolaget Riverkeepers som har som mål att främja den biologiska mångfalden. Vuentoforsen är en av

få obbyggda forsar i Finland som har ett naturligt laxbestånd och som därmed är mycket värdefullt för Finland. Området har betydande kommersiell potential för internationell turism.

Jag motsätter mig placering av vindkraftsparken i den omedelbara närheten av Vuontoforsen. Man bör inte heller bygga kraftledningar över forsen. Jag föreslår att vindkraftverksområdet förflyttas längre inåt landet till närheten av vägen Mellakoski–Tervola, varvid olägenheterna för turismens värden blir mindre.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. I delgeneralplanen utnyttjas de utredningar och konsekvensbedömningar (bl.a. turism) som produceras i miljökonsekvensbedömningen (MKB) och de kompletterande utredningar som utarbetas vid behov. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

35 Synpunkt

Jag motsätter mig vindparksprojektet i Karhakkamaa. Min motivering: Vindkraftsparken kommer att förstöra Torneälvdalens nationallandskap.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där delta-

garna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. I delgeneralplanen utnyttjas de utredningar och konsekvensbedömningar (bl.a. landskap) som produceras i miljökonsekvensbedömningen (MKB) och de kompletterande utredningar som utarbetas vid behov. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

36 Synpunkt

Jag anser att planerna för vindkraftverk i Karhakkamaa borde skrotas. Redan de nuvarande kraftverken blinkar extremt mycket när det är mörkt och om man nu bygger avsevärt fler och ännu högre (och mer högljudda) kraftverk, så är hela himlen full av rörliga skuggor, för att inte tala om ljudet som kraftverken orsakar.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. I delgeneralplanen utnyttjas de utredningar och konsekvensbedömningar (bl.a. buller och rörliga skuggor) som produceras i miljökonsekvensbedömningen (MKB) och de kompletterande utredningar som utarbetas vid behov. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande

av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

37 Synpunkt

Jag motsätter mig uppförandet av nya vindkraftverk i Torneälv dalen. Möllorna förstör lokalbornas möjligheter att leva ett normalt liv, eftersom bullerolägenheten är betydande. Jag hälsar beslutsfattarna välkomna att tälta i skogarna nära de människor som bor i närheten av kraftverken, om de anser att det inte finns någon bullerolägenhet. Möllorna är dessutom så stora att deras negativa betydelse i det vackra landskapet är stort, och ett stort minus för turismen. Ta nu ert förnuft till fånga och lyft fram även andra värden än bara pengar. Jag hoppas att det finns förnuft i Torneå i stället för girighet.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. I delgeneralplanen utnyttjas de utredningar och konsekvensbedömningar (bl.a. buller, rekreationsanvändning, landskap och turism) som produceras i miljökonsekvensbedömningen (MKB) och de kompletterande utredningar som utarbetas vid behov. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

38 Synpunkt

Jag är företagare och driver ett rymningsspel på en bondgård i Mustajärvi by i Torneå och vindkraftverken som planeras kommer att placeras på ungefär tre km:s avstånd från mitt

hem och mitt företag. Vi har redan i över fem år bott på 1,6 km:s avstånd från vindkraftverken i Kitkiäisvaara och jag vet hur det är att bo nära dem.

Bullerolägenheten är det största problemet, eftersom om vinden ligger på från vindkraftverkens riktning går det inte att sova här. Jag åberopar 17 § i lagen angående vissa grannelagsförhållanden och kräver ett miljötillstånd för vindkraftverken eftersom de orsakar oskäligt besvär för dem som bor i närheten.

Jag är rädd att vi blir tvungna att flytta på grund av vindkraftverken och lämna gården obodd, för vem ska köpa den. Vi skulle ha kvar lån och inte ha några pengar för ett nytt hem. Om det blir omöjligt att bo kvar kommer också min företagsverksamhet att haverera och jag kommer att förlora min affärsverksamhet som jag har utvecklat i flera år.

När jag flyttade till Torneå för 15 år sedan var jag hänförd av områdets skönhet, naturen, stillheten och det lugna livet. Nu är jag förbryllad över att de lokala beslutsfattarna inte vet att uppskatta landskapet, naturen och kulturen som finns här. Behövs det en utböling för att se älvdalens värde? Torne älv är värdefull precis som den är nu. Vindkraftverken sänker områdets värde och tillför ingenting. De pengar som fås från dem kommer att förloras flerfaldigt i form av invånare, nedlagda företag och förlorade intäkter från turismen.

På riksnivå uppskattas detta landskap redan. När ännu de lokala beslutsfattarna skulle uppskatta och försvara det.

Jag föreslår att Torneå stad avstår från vindkraftsprojektet och inte fastställer planen för Karhakkamaa för vindkraftsprojektet.

Om fullmäktige ändå fastställer planen och projektplaneringen fortgår, föreslår jag att miljövårdsmyndigheten i Torneå förpliktar vindkraftsprojektets projektansvariga att ansöka om ett miljötillstånd för vindkraftsprojektet i Karhakkamaa, Torneå, före byggandet.

Om projektet genomförs måste staden eller TuuliWatti lösa in vår gård till ett pris om 250 000 € så att vi kan skaffa oss en gård någon annanstans.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen

kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor), landskapet och naturen som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannlagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannlagsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

39 Synpunkt

Jag motsätter mig byggandet av vindkraftsparken, eftersom detta förstör verksamhetsbetingelserna för företag inom naturturism i området.

Vi har börjat utveckla användningen av fågelvåtmarken i Levjänskä som ligger i området för naturturism och ett vindkraftverk som planeras precis på områdets gräns drar undan mattan för vidareutveckling av projektet.

Naturen och landskapen i Torneälvdalen är unika och får inte förstöras genom kortsiktigt byggande av vindkraftverk.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor), landskapet, fågellivet och naturen som påvisas i utredningarna samt samverkanseffekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

I processen för delgeneralplanen beaktas de gällande miljötillstånden i torvtäktområdet och eventuella nya tillstånd enligt vattenlagen för anläggning av ett nytt vattenområde. Eventuella nya fågelvåtmarker och deras förhållande tilltorvproduktionsområdena utreds i planprocessen.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

40 Synpunkt

Som granne till de nuvarande kraftverken i Kitkiäisvaara skulle jag kräva närmare miljöutredningar för ett projekt av denna omfattning

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen

kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som påvisas utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

41 Synpunkt

Som skattebetalare i Torneo motsätter jag mig projektet. Vindkraft i sig är olyckligt och förstör landskapet och miljön i onödan.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som påvisas utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljövårdsmyndigheten. Programmet för deltagande och bedömning tillfogar en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsförfarandet.

42 Synpunkt

Olen järkyttynyt Tornion kaupungin suunnitelmista korhakkanaan aluetta koskien.

Tornionjokilaakso on valtakunnallisesti arvokas maisema-alue!! ja nyt suunnitellaan, että se tuhoetaan lopullisesti!! Edelliset myllyt tehtiin (kitkiäisvaara) kaikessa hiljaisuudessa ja tiedoissa luki esim. että Mustassajärvessä olisi vain kaksi vakituksessa asumisessa olevaa taloa, vaikka niitä oli todellisudessa viisi.

Kitkiäisvaarassa on jo tuhottu historiallisesti arvokasta vanhaa meren rantaa, rakkakivikkoja ja osa Mustajärven historiaa nimikivi johon kyläläiset olivat raapustaneet nimensä lähes sadon vuoden ajalta...

Siellä meni myös kylälaisten retkeilypaikka upeine maisemineen. kaikki pilattu!!!

Olen siis lähtöisin Mustastajärvestä ja olen suunnitellut
jatkkaa vanhempieni maatila matkailu elinkeinoni.
Se kaikki suunniteltu, plus että kävin Matkailualan
koulutuksen, josta juuri valmistuin merisi tutkkaan ja
jouhuisin suunnittelemaan koko elämi mudestaan.

Olen myös joutunut seuraamaan sivusta sitä tuskaa
mitä vanhempi joutuvat projektin takia kintenaan.
Koko elämäntyö ja rakkaudella vaalittu maatila jäisi
heidän jälkeensä rapistumaan (kukapa haluaa muttaa
huulivoimailoiden alle) Paikka on myös minulle erittäin
rakas ja itkuteurkussa tätäkin kirjoitan.

Olen viettänyt Mustassajärven tamen viimeisen
puolivuotta tiiviisti, ~~ni~~ tuomasin saavani siellä oltessa
asento huimaus kohtauksia, mitä ei Kaakamon
kodissani ole laisinkaan. Eli terveys häittävä voimailoista
on minulle huimaus. Lisäksi meteli joka voimailoista
tulee kantautuu sisälle saakka, myös völke tulee
sisälle asti ja se on erittäin häiritsevää talvella
pimeässä.

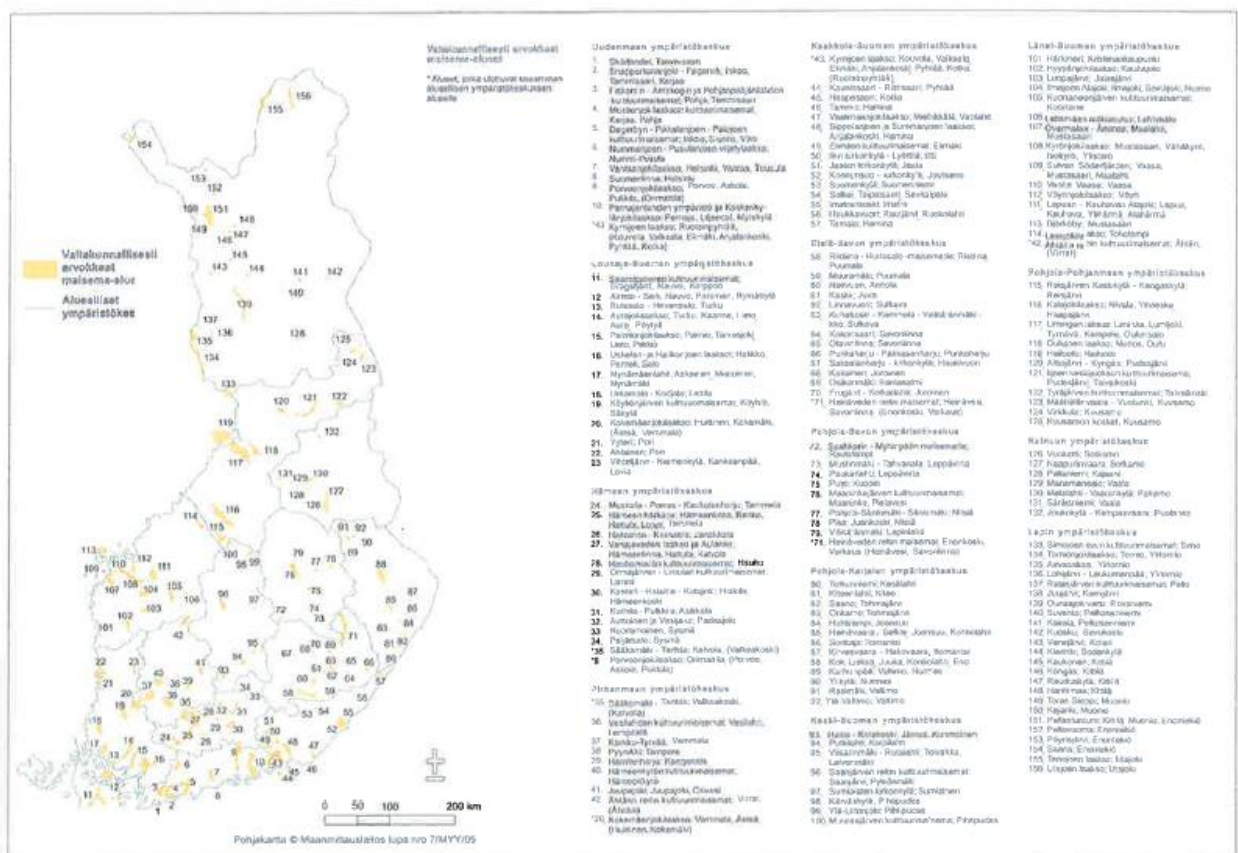
Vaadin Tornion kaupungilta elämon merettämisestä
35 000 e/vuodessa mikäli ~~voimat~~ voimailat rakennetaan

VAADIN MYÖS YMPÄRISTÖLUPAA!!!

Ps. Mikäli voimakat tulevat, muut pois
Tornista ja menetätte näinollen asutkaita
ja vaurahoja...

LIITTEENÄ LAITAN YMPÄRISTÖMINISTERIÖN
LAATIMIA AINEISTOJA.

bilagor:

Ympäristöministeriö

11.11.2015

Taustamuistio

VALTAKUNNALLISESTI ARVOKKAIDEN MAISEMA-ALUEIDEN PÄIVITYSINVENTOINTI

Kuulemisen tausta-aineisto

Sivu 20/11

UPPDATERING AV INVENTERING AV NATIONELLT VÄRDEFULLA LANDSKAPSOMRÅDEN.

Bakgrundsmaterial till samrådet

SIDA 20!!

Innehållsförteckning

0 Inledning

1 Nationellt värdefulla landskapsområden

2 Behov av uppdatering av inventeringar

2.1 Förändringar i landsbygden och landskapet

2.2 Rättslig grund för uppdateringsinventeringen och förhållandet till andra VAT-inventeringar

3 Inventeringsprocessen

3.1 Inventeringskontroll

3.2 Inventeringar i landskapen

3.3 Den nationella behandlingen av resultaten

4 Resultaten av inventeringen

4.1 Utgångspunkter för val av värdefulla landskapsområden 4.2 Kännetecknen för värdefulla landskapsområden

4.3 Landskapsattraktioner

4.4 ej inventerade områden och framtida inventeringsbehov

5 Landskapsvård i nationellt värdefulla landskapsområden

5.1 Landskapsområden i markanvändningsplaneringen

5.2 Landskapsvårdens möjligheter

5.3 Områden för landskapsvård

6 Rättsverkningar och beslutsfattande

6.1 Allmän information om styreffekten av nationellt viktiga landskapsområden

6.2 Beaktande av statsrådets beslut

6.3 Nationellt värdefulla landskapsområden som utgångspunkt för planering av markanvändningen

markanvändningen

6.3.1 Beaktande av landskap i nationella markanvändningsmål

6.3.2 Innehållskrav för planerna

6.3.3 Principer för landskapens planering

6.3.4 Planeringens grunddata och utredningar

6.3.5 Rättsliga konsekvenser av värdefulla landskapsområden för planering av markanvändning och byggande

6.4 Användning av naturresurser i landskapsområden av nationell betydelse

6.4.1 Markåtervinning

6.4.2 Skogsbruk

6.4.3 Vindkraftsbyggande

7. Information och samråd

7.1 Information om inventeringen

7.2 Samråd och utlåtanden från myndigheterna

LITTERATUR OCH KÄLLOR I FORM AV DOKUMENT

BILAGA: Uppdatering av inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden: Miljökonsekvensbeskrivning – Miljöredovisning enligt SOVA-lagen

0 Inledning

I Finland finns 156 nationellt värdefulla landskapsområden, som inrättades genom ett principbeslut av regeringen år 1995. Dessa platser inventerades på nytt som en del av ett projekt som genomfördes av miljöministeriet under åren 2010–2014. Dessutom har nya områden identifierats och utvärderats. Inventeringen har resulterat i ett uppdaterat förslag till nationellt viktiga landskapsområden. Det nya förslaget omfattar 183 nationellt värdefulla landskapsområden. Områdesurvalet som utarbetats på basen av uppdateringen av inventeringen är avsett att ersätta den områdesförteckning som bekräftades år 1995 som en officiell inventering enligt de nationella målen för arealanvändning (VAT).

I denna promemoria beskrivs inventeringsprojektets gång och resultat. I promemorian diskuteras också landskapsområdenas rättsliga konsekvenser och administrativa status, samt information och samråd om projektet. En miljökonsekvensbeskrivning (MKB) av inventeringsprojektet bifogas denna promemoria.

De områdesbeskrivningar och bilder av landskapsområden som följer den uppdaterade inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden ingår i inventeringens samrådsmaterial som en separat helhet.

Förslaget till nationellt värdefulla landskapsområden som sammanställts till följd av den uppdaterade inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden kommer att höras 18.1.2016–19.2.2016. Samrådet ordnas av miljöministeriet i samarbete med närings-, trafik- och miljöcentralerna (NTM-centralerna). Yttranden om projektet skickas till dessa myndigheter under samrådesperioden. I samband med samrådet kommer miljöministeriet att anordna ett separat samråd med berörda intressenter.

1 Nationellt värdefulla landskapsområden

Landskapsarbetsgruppen som tillsattes av miljöministeriet kartlade Finlands värdefulla kultur- och naturlandskapsområden under åren 1986–1992 (Betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden I 1993; Betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden II 1993). Arbetsgruppen kommer också att identifiera lämpliga landskapsvårdsmetoder för områden

som identifierats som mycket värdefulla och definiera finansieringssystem för att stödja förvaltningen. På basen av en nationell inventering utförd av arbetsgruppen för landskapsområden fattade statsrådet den 5 januari 1995 ett principbeslut om landskapsområden av nationellt värde och utvecklingen av landskapsförvaltningen (Statsrådets principbeslut... 1995). I beslutet fastställdes 156 nationellt värdefulla landskapsområden, som ansågs ge en så bred och representativ helhetsbild av de finländska landsbygders kulturlandskap som möjligt. I principbeslutet skapades också grunden för finansieringssystem för landskapsvård och för att beakta landskapsområden i myndighetsarbetet.

Under de senaste 20 åren har landskapsområden blivit en etablerad del av den finska markanvändningsplaneringen och en nationellt, regionalt och lokalt viktig identitetsfaktor. De ingår i de nationella regionala utvecklingsmål (VAT) som nämns i markanvändnings- och bygglagen (MBL, 132/1999), som statliga myndigheter ska beakta i sin verksamhet och vars genomförande myndigheterna ska främja i enlighet med 24 § 1 mom. i MBL. Nationellt värdefulla landskapsområden är alltså en av utgångspunkterna för markanvändningsplaneringen och de ska bland annat anges i landskapsplaneringen.

Landskapsområdena syftar också till att upprätthålla och främja livskraften av den finska landsbygden, eftersom ett högkvalitativt landskap med ett högt kulturellt och historiskt värde endast kan baseras på lokal primärproduktion. Landsbygden förvandlas till en allt mer mångsidig enhet vad gäller näringslivets struktur, och samverkar nära inte bara med de omgivande stadsområdena utan också med ett bredare nätverk av produktion, rörlighet, boende och konsumtion. Det är möjligt för landskapsområdena att anpassa landsbygden till de förändringar som sker i dem och hjälpa områdena att utvecklas på ett ekologiskt, naturskönt och socialt hållbart sätt. Till exempel har många nationellt värdefulla landskapsområden varit föremål för projektbaserade förvaltningsprogram som har främjat områdenas livskraft och samhällsandan, och därmed skyddat deras landskapsmässiga, kulturella och ekologiska värden, landskapsområdena har i sin tur blivit etablerade som turistattraktioner och har skapat grunden för samarbete och affärsverksamhet genom landskapsförvaltning.

Som helhet hör de värdefulla landskapsområdena till de bästa kulturlandskapen i Finland. Utmärkelsen av ett värdefullt landskapsområde är ett erkännande av mänsklig verksamhet som berikar naturen och en hyllning till generationers arbete och det unika kulturarv som det innehåller. Landskapsområdena har potential att skydda identifierade landskapsvärden utan att ge landskapen en konkret status i planerings- och planläggningssystemet, samt genom att öka människors medvetenhet om landskapens kulturella och historiska skikt och deras ekologiska mångfald. Förhoppningen är också att de värdefulla landskapsområdena ska engagera lokala aktörer i landskapsförvaltningen.

2 Behov av en uppdatering av inventeringen

2.1 Förändringar på landsbygden och i landskapet

Kulturlandskap är resultatet av samspelet mellan naturkrafter och mänskliga aktiviteter och återspeglar förändringarna i miljö, näringsliv, markanvändning och den betydelse som landskapet ges. Kontinuerlig förändring, den resulterande skiktningen och öppenheten för många tolkningar är väsentliga värdefaktorer för kulturlandskap. Landskapet förändras bland annat

av utvecklingen av jordbrukets produktionsmetoder och teknologin, förändringar i den sociala och ekonomiska strukturen samt förändringar i jordbrukspolitiken mål och prioriteringar. Förändringar märks främst på lokal nivå, som ett resultat av lokala åtgärder. Samtidigt är det finska kulturlandskapet en integrerad del av den landsomfattande livs- och verksamhetsmiljön, vars kvalitet är en viktig samhällsfråga. Finlands grundlag (731/1999) definierar att ansvaret för naturen och dess mångfald, miljö och kulturarv tillhör alla. Offentliga myndigheter måste sträva efter att säkerställa att alla har rätt till en hälsosam miljö och möjlighet att påverka beslut om sin livsmiljö."

Den finska landsbygden har förändrats dramatiskt sedan den första landskapsinventeringen (t.ex. Markkola 2004). sedan mitten av 1990-talet har den finska landsbygden och jordbruket och deras utveckling styrts av Finlands medlemskap i Europeiska unionen (EU). Den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP/CAP) med de tillhörande stödsystemen har haft en stor inverkan på jordbruksproduktionens inriktning och utformning samt dess regionala fördelning. De viktigaste konsekvenserna har varit en ökning av den genomsnittliga storleken på jordbruksföretagen och deras specialisering på en typ av produktion. Samtidigt har antalet jordbrukare och gårdar minskat. På motsvarande sätt har ökningen av antalet arbetsresor från landsbygden till stadsområden, turistföretag och antalet fritidshus belägna på landsbygden diversifierat näringslivsstrukturen på landsbygden. Med utvecklingen har den tidigare skarpa klyftan mellan stad och landsbygd blivit ännu mer komplex. I Finlands miljöcentrals (SYKE) regionklassificering från 2014 (Helminen et al. 2014) identifieras sex olika typer av områden, av vilka fem beskriver landsbygdens nuvarande funktionella karaktär och inriktning. Enligt klassificeringen kan landsbygden för närvarande representera stadens ramområde, lantliga lokaltra, stadsnära landsbygd, kärnlandsbygd och glesbygd.

De senaste förändringarna i landsbygdsområden och jordbruk har påverkat det finska kulturlandskapet på många sätt. De mest typiska trenderna har varit minskningen av mångfalden i landskapet och livsmiljöerna på grund av specialisering av produktionen, den partiella urbanisering av landsbygden nära städer och tätorter, ödeläggelse eller nedläggning av jordbruksproduktion i mer avlägsna landsbygdsområden samt nedläggning eller beskogning av övergivna åkrar. I vissa områden har landskapet omvandlats genom förändringar i produktionsmönstren från åkerbruk eller boskapsskötsel till exempelvis bärödling eller hästuppfödning. Ökningen av antalet produktionsenheter och mekaniseringen av jordbruket i strävan efter större kostnadseffektivitet återspeglas i landsbygdslandskapet i form av större jordbruksbyggnader och produktionsområden. Behovet av att reagera på dessa förändringar och deras landskapsmässiga och ekologiska konsekvenser har erkänts, till exempel i Finlands handlingsplan för bevarande och hållbart nyttjande av biologisk mångfald 2013–2020 (För naturens... 2013).

2.2 Rättslig grund för uppdateringsinventeringen och förhållandet till andra VAT-inventeringar

Förutom landskapen har även de regler och finansieringsmodeller som skyddar landskapsvärden förändrats under de senaste 20 åren. Det har därför funnits ett tydligt administrativt behov av att uppdatera inventeringen av nationellt viktiga landskapsområden. Uppdateringsinventeringen ska inte ses enbart som en upprepning av den tidigare inventeringen, utan

som ett projekt som härrör sig från nuvarande landskapsförvaltningsmål och markanvändning och miljölågstiftning, vars syfte är att säkerställa en motiverad, effektiv och rättvis målinriktning av planeringseffekter och landskapsvårdsåtgärder relaterade till landskapet, samtidigt är uppdateringsinventeringen ändå jämförbar i fråga om mål, metoder och kriterier med den tidigare inventeringen.

Den viktigaste befintliga lagstiftningen som påverkar bevarandet av landskap och deras identifierade natur- och kulturhistoriska värden är markanvändnings- och bygglagen (132/1999), som trädde i kraft år 2000, och naturvårdslagen (1096/1996), som trädde i kraft år 1997. Finland har också förbundit sig till målen i den europeiska landskapskonventionen (European... 2008) De lagstadgade grunder som påverkar uppgradering av landskap och inventarier presenteras i detalj i kapitel 6.

Den europeiska landskapskonventionen är ett internationellt dokument undertecknat i Florens den 20 oktober 2000, som godkändes av riksdagen den 4 oktober 2005, och för vilket godkännandebrevet och tillhörande lag (14/2006) trädde i kraft i Finland den 1 april 2006. I den universella landskapskonventionen definieras ett landskap som ett område "såsom människor uppfattar det och vars egenskaper beror på naturens och/eller människors agerande och interaktion." Den universella landskapskonventionen förbinder Finland att i sin lagstiftning erkänna landskap som "en väsentlig del av människors miljö, ett uttryck för mångfalden av det gemensamma kultur- och naturarvet och grunden för dess identitet". Enligt konventionen har Finland åtagit sig att integrera landskapshänsyn i sin regionala politik, stadsplanering, miljö-, landsbygds-, sociala och ekonomiska politik. För att garantera en mångsidig hänsyn till landskap ålägger konventionen Finland att identifiera och utvärdera sina landskap, "analysera landskapets egenskaper och de faktorer som förändrar dem" och "uppmärksamma förändringar". Konventionen förutsätter också att Finland ökar medvetenheten om landskap, deras betydelse och förändringar inom det civila samhället, privata organisationer och offentliga myndigheter. På nationell nivå innebär den uppdaterade inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden att de flesta av åtagandena i landskapskonventionen genomförs, antingen direkt eller indirekt.

Den viktigaste direkta motiveringen för den uppdaterade inventeringen kommer från de nationella regionala utvecklingsmål som ingår i markanvändnings- och bygglagen (MBL § 22-24). Enligt regeringsbeslutet från 2000 och dess revidering 2008 måste regional planering säkerställa att nationellt betydande kultur- och naturarvsvärden bevaras (Statsrådets.. 2000/2008). Detta görs genom att nationella inventeringar och utredningar som utarbetats av myndigheterna används som grund för planering av markanvändning, till exempel genom att de områden och platser som nämns i dem utses i de regionala planerna. För nationellt värdefulla platser ska användningen av områden till exempel vara lämpliga för deras historiska utveckling, Statsrådets VAT-beslut – Landskapsområden av nationellt värde (Betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden I 1993; Betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden 1993), Byggd kulturmiljö – Nationellt betydelsefull kulturhistorisk miljö (1993) och Nationellt betydelsefulla förhistoriska skyddsområden omnämner följande kulturmiljöinventeringar (Inrikesministeriet 1983).

Uppdatering av Museiverkets inventering av byggda kulturmiljöer av nationellt intresse (BKM) (Museiverket 2009) antogs genom statsrådets beslut av den 22 december 2009 som

VAT-inventering av byggda kulturmiljöer från och med den 1 januari 2010 (Statsrådets beslut...009). Vid den tidpunkten ersatte ett nytt utbud av kulturarvsplatser de gamla. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning. Den nya utredningen, som för närvarande är under utarbetande, skall ersätta 1995 års regionala urval genom ett beslut av statsrådet.

I inventeringen av uppdaterade landskapsområden har man försökt ta bort onödiga överlappningar med BO-/objektvalet. Dessutom har man i inventeringen uppmärksammat de objekt av landskapsbetydelse som inte ingick i uppdateringen av BKM-objekten. Alla överlappningar har inte eliminerats, eftersom det rör sig om två olika inventeringar som har bedömt kulturmiljön på basen av olika kriterier. I den byggda miljön fokuserar BKM på landskap och landskapskpheter i det större landskapet.

I samband med uppdateringen av landskapsinventeringen har det konstaterats att inventeringen av nationellt betydande förhistoriska skyddsområden (Inrikesministeriet 1983) är föråldrad och för allmän, för att fungera som utgångspunkt för landskapsinventeringen. I stället för en föråldrad inventering har uppdateringen av landskapsinventeringen använt det fornminnesregister som upprätthålls av Museiverket (Museiverket 2015), som ger grundläggande information om både landbaserade och undervattens fornlämningar.

3 Inventeringsprocessen

3.1 Inventeringskontroll

Inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden förbereddes genom pilotinventeringar i mellersta Finland år 2009 av arbetsgruppen för inventering av landskapsområden (MAPI) vid miljöministeriet. Samma år genomfördes också en inventering av värdefulla landskapsområden i norra Savolax. Baserat på erfarenheterna från pilotinventeringarna utvecklade MAPI-arbetsgruppen riktlinjer för en nationell uppdateringsinventering. Instruktionerna som slutfördes 2010 (Inventointiohje 2010) utarbetades av landskapsarkitekten Matleena Muhonen under ledning av arbetsgruppen.

Efter att MAPI-arbetsgruppen slutfört sitt arbete inrättade miljöministeriet den 21 maj 2010 en styrgrupp för uppdatering och bedömning av landskapsområden (MAPPO) för att styra uppdateringen av inventeringen av nationellt viktiga landskapsområden. MAPIO har styrt inventeringen på nationell nivå, granskat de inventeringar som utförts för varje kommun och utarbetat en nationell sammanfattning av resultaten av den uppdaterade inventeringen. Under inventeringsprocessen har arbetsgruppen haft ett nära samarbete med de regionala styrgrupperna, landskapsförbunden och de regionala närings-, trafik- och miljöcentralerna (NTM-centralerna).

I MAPIO har representanter för miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, Forststyrelsen, Museiverket, Finlands miljöcentral (SYKE), FJY-centralerna (NTM-centralen i Mellersta Finland) och landskapsförbunden (Nylands förbund) deltagit. Tapio Heikkilä, miljøråd, miljöministeriet (naturmiljöavdelningen) har fungerat som ordförande för arbetsgruppen, Tuija Mikkonen, miljöministeriet (avdelningen för byggd miljö) som vice ordförande (sedan 2013), och Sonja Forss, planerare, SYKE (Naturmiljöcentralen) som sekreterare.

3.2 Inventeringar i landskapen

Den faktiska inventeringar av nationellt värdefulla landskapsområden genomfördes per landskap under år 2010–2014. Arbetet har huvudsakligen finansierats av miljöministeriet. Inventeringarna har utförts av NTM-centralerna och samordnats av regionala styrgrupper i landskapen. De regionala kulturmiljögrupperna eller styrgrupper som inrättats särskilt för inventeringarna har fungerat som styrgrupper. I praktiken har inventeringarna utförts av NTM-centralerna eller av landskapsförbunden, oftast som beställda konsultuppdrag. I vissa provinser har inventeringarna varit en del av mer omfattande landskapsprojekt, inklusive planering och genomförande av landskapsvård, eller inventeringar av traditionella biotoper. I vissa provinser har resultaten av uppdateringsinventeringen redan använts som utgångsmaterial vid utarbetande av landskapsplaner. De i inventeringarna definierade landskapsområdena har dock inte juridiskt ersatt de nuvarande nationellt värdefulla landskapsområdena som objekt som bestäms av den officiella inventeringen som avses med de nationella markanvändningsmålen.

Inventeringsarbetet har omfattat kartläggning och urval av de områden som ska inventeras, insamling av data, fältarbete och utarbetande av regionala sammanfattningar. Det viktigaste bakgrundsmaterialet för inventeringen har varit slutrapporterna från den tidigare inventeringen av landskapsområden (Betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden I 1993; Betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden II 1993), RKY-inventeringarna (Rakenettu.. 1993, Museiverket 2009), landskapsöversikter och -typologier, kulturmiljöprogram samt analyser av geografiska data, med hjälp av data om planering, naturvård, kulturarv, byggnader och markanvändning. I inventeringarna har man också analyserat gamla kartor och andra historiska källor, vilket har gjort det möjligt att lokalisera gamla jordbruksområden och definiera kontinuiteten i markanvändningen. I inventeringen har större hänsyn tagits till möjligheterna för invånarna, markägarna, näringsidkare och myndigheterna att delta i inventeringsprocessen. Regionala och lokala aktörer har bland annat getts möjlighet att lämna nya förslag för nationellt värdefulla landskapsområden och att uttrycka sina synpunkter på resultaten av de regionala och nationella inventeringarna, både under och efter inventeringarna.

Under fältarbetsfasen har landskapets kvalitet och värde bedömts genom att titta på frågor som landskapsstruktur, kontinuitet av kulturella och historiska särdrag och landskapets allmänna utseende. Den information som samlas in från inventeringarna registreras på ett inventeringsformulär, som bland annat innehåller de mest relevanta natur- och kulturdragen, de värden som identifierats i tidigare inventeringar, en sammanfattning av områdets landskap, en föreslagen avgränsning och en bedömning av området.

I samband med den uppdaterade inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden har NTM-centraler och landskapsförbund i flera landskap inventerat särskilt värdefulla landskapsområden som på ett föredömligt sätt representerar ett typiskt eller speciellt kulturlandskap i landskapet eller i en del av landskapet. De är inte nödvändigtvis lika mångsidiga eller representativa som nationellt värdefulla områden, men återspeglar: identiteten och mångfalden i sitt eget landskap, MAPIO har inte tagit ställning till värdefulla landskapsområden, utan de överläts till landskapets beslutsprocess.

3.3 Den nationella behandlingen av resultaten

NTM-centralerna har ansvarat för sammanställningen av de regionala inventeringsuppgifterna. NTM-centralerna har presenterat resultaten av inventeringarna för MAPIO: Dessa har i sin tur säkerställt den tematiska och geografiska täckningen, avgränsningskriterierna och uppfyllandet av kriterierna för utpekande av områden med nationella landskapsvärden. Baserat på regionala inventeringar har MAPIO sammanställt under vintern 2014–2015 en omfattande presentation av nationellt värdefulla landskapsområden i hela Finland med beskrivningar och avgränsningar. Vid utarbetandet av förslaget har MAPIO ägnat särskild uppmärksamhet åt en rättvis representation av de särskilda egenskaperna av landskapsområden och regioner, noggrannheten i avgränsningen, enhetlighet i namnen på landskapsområden och uppfyllandet av de kriterier som ligger till grund för värdeklassificeringen i hela landet. Under inventeringens gång har vissa kriterier och begrepp reviderats baserat på de resultat som framkommit under arbetet.

I sitt förberedande arbete har MAPIO gjort vissa ändringar i de områden som föreslagits av NTM-centralerna. Ändringarna har främst varit revidering av gränser, utöver det har MAPIO utelämnat ett fåtal mål som presenterats som nationellt värdefulla i regionala inventeringar, vilka MAPIO inte har ansett tillföra det nödvändiga mervärdet till det nationella regionala urvalet eller vars värdefaktorer i första hand representerar den byggda kulturmiljöns värden. MAPIO har utarbetat sin nationella presentation av landskapsområden i samarbete med NTM-centralerna. NTM-centralerna har även kunnat kommentera de områdesbeskrivningar som MAPIO har arbetat med, vilka har sammanställts utifrån informationen från de inventeringsformulär som utarbetats inom ramen för de regionala inventeringarna.

4 Resultaten av inventeringen

4.1 Utgångspunkter för val av värdefulla landskapsområden

Den uppdaterade inventeringen har identifierat 183 landskapsområden av nationell betydelse. Det finns 30 helt nya områden med. En betydande del av de nya områdena ligger i Övre Lappland, där man i landskapsinventeringen för första gången har tagit omfattande hänsyn till samernas förhistoria och samiska industrilandskap. På samma sätt har cirka 20 områden tagits bort från urvalet av nationellt värdefulla landskapsområden eftersom deras landskapsvärde har påverkats av till exempel nybyggande eller förändring i den ekonomiska strukturen, eller eftersom deras väsentliga landskapsvärden har skyddats som objekt i inventeringen av den byggda kulturmiljön. Dessutom har avgränsningen av många landskapsområden ändrats, skrällarna har förfinats av landskapsskäl eller på grund av förändringar i markanvändningen. Den uppdaterade inventeringen har omfattat hela Finland, med undantag av Åland, som omfattas av sin egen lagstiftning.

Huvudfokus för den uppdaterade inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden har legat på levande jordbrukslandskap med olika natur- och kulturvärden, som är exceptionellt representativa för de traditionella landskapselement som är specifika för deras landskapsregion och område. I urvalet av värdefulla landskapsområden omfattar inventeringens grundkaraktär dock även landskap av andra primärproduktionsnäringar, såsom fiske, ödemarksbruk, skogsbruk och renskötsel. Tre havsområden av landskapsmässig och kulturell betydelse i östra Finska viken, Skärgårdshavet och Kvarkens skärgård, representerar bäst skärgårdsnäringarna. Dessutom återspeglar vissa platser längs kusten i norra Österbotten och

skärgården i södra Savolax skärgårdsöarnas kultur. Den samiska kulturen lyfts fram i många områden i övre Lappland som återspeglar renskötselns historia, samernas traditionella årliga flyttning, samernas jakt och samlande, samernas heliga platser och perioder av bosättningshistoria i samiska landskap, samt enskilda landskapselement, såsom viktiga landmärken eller exceptionellt värdefulla, kulturellt betydelsefulla naturlandskap,

Vid definitionen av nationellt viktiga landskapsområden har det säkerställts, att de mest väsentliga egenskaperna av varje landskapsområde och landskapsregion är representerade i urvalet av landskapsområden. Definitionen har utgått från den indelning av landskapsområden som utarbetats av arbetsgruppen för landskapsområden, där Finland är indelat i tio landskapsområden och 37 landskapsområden (Betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden I 1993: 15–44). Landskapsklassificeringen bygger på den regionala variationen av natur- och kulturdrag, som har använts för att gruppera landskap i olika delar av Finland till regionala enheter med distinkta landskapsegenskaper. Huvudlinjerna i indelningen återspeglar den stora landskapsbilden som domineras av naturförhållanden (topografi, vattenstruktur, vegetationszoner), men de kulturella och historiska förhållanden som har format landskapet och de kulturella förbindelserna har också påverkat indelningen. I många landskap har inventeringarna åtföljts av mer detaljerade landskapstypologier. På nationell nivå fanns det dock inget behov av att ändra den nuvarande landskapsindelningen.

I inventeringen av landskapsområden har landskap uppfattats, med tillämpning av definitionen av den europeiska landskapskonventionen, som regionala enheter skapade av interaktionen mellan människor och miljö, och som återspeglar historiska och aktuella sociala utvecklingslinjer. Vid avgränsningen av områdena har man därför inte bara tagit hänsyn till utsiktspunkterna, utan också till exempelvis de olika nivåerna av interaktionsnätverk och de historiska vildmarks- och rekreationsområdena runt byarna. Funktionell struktur har varit ett viktigt avgränsningskriterium, särskilt i områden där den nuvarande synliga markanvändningen inte avslöjar områdets historiska karaktär. I övre Lappland, till exempel, har landskapsområden avgränsats genom att definiera gränserna för funktionella områden som bildas av renskötsel och traditionell säsongsmässig migration. På samma sätt har man i skärgårds- och havsområden strävat efter att ta hänsyn till byarnas fiskevatten och de säsongsmässiga förflyttningar som är förknippade med fiske och boskapsskötsel. Helheter strukturerade kring sjöleder och inre vattenvägar har inkluderats i urvalet av landskapsområden, som har varit eller fortsätter att vara historiskt sammanlänkade av en viss vattenväg eller rutt till en funktionell enhet.

4.2 Egenskaper av värdefulla landskapsområden

Den finska landsbygden består av många olika regionala enheter. Förutom miljöfaktorer, såsom de stora linjerna av natursärdrag, definieras landsbygdsområden av deras läge i förhållande till stads- och centralområden och deras position i bredare funktionella och geografiska nätverk. Förutsättningarna, miljöerna och kärnfrågorna för markanvändning och planering och ekonomiska aktiviteter varierar också mycket från ett landsbygdsområde till ett annat. På grund av den funktionella och landskapsmässiga mångfalden av den finska landsbygden varierar de nationellt värdefulla landskapsområdena mycket i storlek och mångfald. Vid utvärderingen av deras naturvärden måste lokala och regionala faktorer samt områdets funktionella utgångspunkter noggrant beaktas.

De klassificeringar som används i inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden baseras på fördefinierade kriterier (Inventarieanvisning... 2010). De viktigaste kriterierna som ökar områdets värde är biologisk mångfald, naturens representativitet, landskapets och markanvändningens historiska utveckling och kontinuitet, kulturens representativitet och sällsynthet, landskapets symbol- och identitetsvärden, landskapets sammanhållning och påverkan, uttryck för landskapsområdets specifika egenskaper samt frånvaro av element som avviker från den traditionella landskapsstrukturen. Dessutom har det krävts att värdefulla landskapsområden ska ha en vitalitet som säkerställer en nära och kontinuerlig koppling mellan landskapet och primärproduktionen. På grund av detta har flera områden där jordbrukets nya produktionslandskap på ett balanserat sätt anpassats till den traditionella landskapsstrukturen ansetts vara värdefulla. Den uppdaterade inventeringen har också lyft fram vissa teman som försumrades i den tidigare inventeringen. Förutom samekultur, skärgårdsliv och sjövägar omfattar dessa även landskapen i efterkrigstidens barackbyar, skogs- och vildmarkskultur samt användningen och betydelsen av torvmarker som en del av Finlands kulturhistoria, miljörelationer och landskap.

Värdefulla landskapsområden kan vara antingen exceptionellt välbevarade platser eller intakta landskap som mångsidigt återspeglar det typiska landskapet för sin landskapsregion. Uppfyllelsen av kriterierna och viktningarna dem emellan har utvärderats från fall till fall, med betoning på det allmänna intryck som landskapet förmedlar. Vissa områden kan ha ansetts värdefulla även om de bara uppfyllde några få kriterier, t.ex. om de är särskilt representativa för en viss landskapstyp eller om deras landskapskaraktär är exceptionellt intakt och representativ. Inom andra områden har värdeklassificeringen påverkats av den representativa samvariationen av flera värdedokument definierade i kriterierna. Den samiska kulturens landskap har krävt ett separat förhållningssätt som bygger på renskötselns natur och det landskapsbegrepp som förknippas med den samiska kulturen.

I den uppdaterade inventeringen har även förändringar i landskapet bedömts. I inventeringen har vissa områden som tidigare var av landskapsvärde eller inte tidigare värderats uppgraderats till nationellt värdefulla landskapsområden, om de till exempel har utvecklats genom aktiv landskapsvård så, att de nu uppfyller kriterierna för nationellt värdefulla landskapsområden. På samma sätt har några av de nationellt viktiga landskapsområden som identifierades i den tidigare inventeringen förändrats så mycket på grund av t.ex. nedläggning av landsbygdsnäringsar, utarmning, urbanisering eller utveckling som avviker från den traditionella landskapskaraktären, att de anses ha förlorat sin nationella betydelse. I vissa områden har nya landskapselement ansetts stödja områdets värden, förutsatt att de integreras i den traditionella landskapsstrukturen och kontinuiteten i den ekonomiska utvecklingen.

4.3 Landskapsattraktioner

De flesta av de landskapsområden som betecknas som nationellt viktiga är näringslandskap på landsbygden. Inventeringen har dock även innefattat nationellt värdefulla natursköna attraktioner, som är nationellt kända, unika i landskapet och som betydelsefulla kulturhistoriska platser. Vid bedömningen av landskapselement har särskild uppmärksamhet ägnats åt landskapets karaktär, naturliga särdrag och områdenas historia.

Landskapsattraktioner omfattar natursköna platser som är kända som natur- och landskaps-turistattraktioner, unika natur- och kulturlandskap och landskapsplatser med symboliskt och identitetsmässigt värde. Typiska landskapselement är berömda och natursköna kullar, berg eller myr- och skogsområden med en lång kulturhistoria. Hailuoto, havslandskapet utanför Helsingfors kust, har också identifierats som ett landskapssevärdhet. Olika platser som Nyslotts Kyrönsalmi, Strööms farled, åsarna i Birkaland och Oxvägen i Tavastland, där lång och varierande växelverkan mellan naturförhållanden, näringsgrenar, kulturhistoria och rörlighet har format distinkta, representativa och unika enheter.

Landskapselementens roll i planeringen av markanvändningen är desamma som för andra landskapsområden. Många av landskapselementen finns i nationalparker eller på annan statlig mark. I norra Finland finns det anläggningar som helt och hållet ligger i skyddade områden. Förvaltningen av sådana områden baseras på planering av förvaltning och användning av skyddade områden, där landskapets värden betraktas som en helhet.

4.4 Ej inventerade områden och framtida inventeringsbehov

Uppdatering av inventeringen har uteslutit många landskapstyper som är väsentliga för den finska landskapsinventeringen. Inventeringarna har inte fokuserat på naturlandskap, även om många finska livsmiljöer finns representerade i landskapsområden och särskilt i naturens sevärdheter. För naturlandskap har den allmänna utgångspunkten varit att de beaktas tillräckligt i nätverket av skyddade områden och därför inte behöver omfattas av överlappande administrativa kategorier.

I princip inventeras inte stadsområden och tätorter. Stadsområden eller tätbebyggda områden ingår främst i sådana landskapsområden vars gränser sträcker sig till utkanten av tätorter, samt i stora lantliga landskapskomplex där kyrkbyar eller andra bebyggelser oskiljaktigt ingår i områdets traditionella företagslandskapet. I detta avseende bygger inventeringen på den riktlinje som arbetsgruppen för landskapsområden föreslog på 1990-talet, enligt vilken städernas och de stora tätorternas landskap skiljer sig från landsbygdslandskapen både när det gäller deras förvaltningskrav och de former av markanvändning som formar landskapet (Betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden I 1993: 46). Planeringen och de rättsliga konsekvenserna av nationellt värdefulla landskapsområden har utvecklats för att skydda de mest väsentliga värdena i landsbygdsens näringslivslandskap, och kan därför inte utsträckas till stadsområden som sådana. Den begreppsmässiga gränsen mellan stads- och landsbygdslandskap erkänns dock i inventeringen som fallspecifik, och flera principer som styr användningen av nationellt värdefulla landskapsområden kan också tillämpas vid markanvändningsplanering i stadsområden.

Inventeringen har inte heller undersökt enskilda kulturarvsobjekt. Inkluderingen av byggda kulturarv i planeringen av markanvändning säkerställs genom RKY-inventeringen (Museiverket 2009). För att undvika överlappningar har vissa områden med enastående landskapsvärden som ingår i BKM-inventeringen uteslutits från inventeringen. Inventeringen av landskapsområden har inte omfattat en systematisk inventering av traditionella biotoper, även om kända traditionella biotopområden har beaktats i bedömningen av landskapsklassificeringen. I detta avseende skiljer sig den uppdaterade inventeringen i viss mån från den tidigare

inventeringen, vars slutrapport presenterade ett exemplariskt urval av representativa traditionella biotoper (Betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden II 1993). Traditionella biotoper har kartlagts i andra sammanhang (t.ex. Vainio et al. 2001).

Inventeringen omfattar inte heller industrilandskap på landsbygden som inte anses representera den historiska kontinuiteten i landskapet som ett resultat av traditionella produktionsmetoder. Dessa omfattar miljöer som skapats genom nytt intensivt skogsbruk, torvmarksförvaltning, markutvinning, energiproduktion, näringsliv eller handel. På samma sätt är landskapet utanför turistattraktionerna begränsat till nya eller framväxande turiststrukturer. I stället för de typer av miljöer som skapas av turismen har man ansett att värdet av landskapsområden främst baseras på de ursprungliga landskap som har lett till att turistintresset har väckts.

I kulturmiljöstrategin 2014 7,020 som publicerades av undervisnings- och kulturministeriet och miljöministeriet 2014, är en av de definierade åtgärderna att konsolidera kulturmiljöinventeringarna av de nationella målen för markanvändning till en enda inventering av kulturmiljöer av nationellt värde (Undervisnings- och kulturministeriet.. 2014: 28) Uppdateringen av landskapsinventeringen har inkluderat inledning mot detta mål. I framtiden, när man utvecklar mål, kriterier och instrument för landskapsvård, är det nödvändigt att tänka mer allmänt på hur man bättre kan ta hänsyn till konventionella landskap och landskapstyper som faller mellan och utanför de nuvarande definitionerna i myndighetsarbetet.

5 Landskapsvård i nationellt värdefulla landskapsområden

5.1 Landskapsområden i markanvändningsplaneringen

Nationellt värdefulla landskapsområden är ur administrativ synpunkt en av de informationskällor som behövs för markanvändningsplaneringen. Syftet med områdena är att införa ett landskapsperspektiv till markanvändningsplaneringen, garantera status för områdets landskapsvärden som utgångspunkt för de planer och åtgärder som genomförs i områdena samt att främja planeringspraxis som tar hänsyn till landskapen. Landskapsområden av nationellt värde, som bekräftats av statsrådet, måste identifieras i regionala planer i enlighet med de nationella utvecklingsmålen för landskapen, som i sin tur styr den kommunala planeringen. Landskapsvärden kan också ligga till grund för skydd och förvaltning av naturskyddsområden.

Vid utarbetandet av en generalplan eller detaljplan för ett värdefullt landskapsområde bör myndigheterna ägna särskild uppmärksamhet åt tillräckligheten av de ursprungliga uppgifterna och grundläggande undersökningarna, liksom åt landskapets egenskaper, helhetsbild och identitetsvärden. Landskapseffekterna av de planerade projekten ska bedömas separat, så att exempelvis ett eventuellt kompletteringsbygge anpassar sig till landskapet vad gäller läge, skala och byggsätt. För att bevara landskapets värden måste byggande eller andra åtgärder anpassas till landskapet på ett hållbart sätt. Det är väsentligt att förändringen av landskapsområdena inte strider mot de landskapsvärden som identifierats i inventeringen.

Inventeringen av landskap av nationell betydelse har främst fokuserat på de landskap som skapats av traditionella landsbygdsnäringar. Oavsett historiskt perspektiv är målet med landskapsområden inte att förhindra utvecklingen av landsbygdsnäringar och landskap och inte heller att försvåra utövandet av nuvarande jordbruksverksamhet. Landskapsområden syftar

snarare till att vägleda och stödja utvecklingen av områden genom att förstärka deras karaktär och särdrag och genom att anpassa de förändringar som krävs av dagens näringslivsverksamhet till den historiska utvecklingen. Landskapsområden bör därför i planeringsprocessen först och främst betraktas som kulturellt och historiskt betydelsefulla enheter, vars värde inte bara baseras på deras historiska särdrag, utan också på det pågående hållbara förhållandet mellan miljö och näringsverksamhet. Planeringen måste också syfta till att säkerställa att de immateriella tillgångar som uppstår som biprodukter av ekonomisk verksamhet tar hänsyn till att miljön och landskapet bevaras i landsbygdsområdena. Dessa inkluderar områdets allmänna trivsel, attraktivitet, ekologiska mångfald, tidsmässiga skiktning samt regionala och lokala identitet.

Eftersom landskap sällan har skarpa och entydiga gränser är avgränsningen av områden ofta en kompromiss mellan många variabler. Även om kartgränserna för landskapsområden används i markanvändningsplaneringen som konkreta element som styr verksamheten, bör gränserna också ses som riktlinjer. Det landskap som påverkar landskapsområdenas helhetsintryck fortsätter utanför gränserna, så åtgärder som vidtas i närheten av landskapsområdena kan ha en betydande inverkan på landskapsområdenas värden. Landskapsområden och deras omgivning måste därför beaktas på ett holistiskt sätt i markanvändningsprojektet.

5.2 Landskapsvårdens möjligheter

Trots de senaste årtiondenas förändringar har landsbygden och dess landskap behållit en stark symbolik och identitet, både för lokalbefolkningen och för resten av befolkningen, som ofta har personliga band till landsbygden. Ökad medvetenhet om jordbrukets miljöpåverkan och om landsbygdslandskapet som en immateriell ekosystemtjänst som bidrar till välbefinnande har ökat människors intresse för landskap och landskapsförvaltning. Medan landsbygdslandskap traditionellt har fötts och överlevt som biprodukt av affärsverksamhet, är landskapsskötseln i dagens jordbruk målinriktad och till och med professionaliserad, och olika former av stöd har utformats för att uppmuntra den.

Att vårda landskapet kräver alltid engagemang och delaktighet. I princip definieras målen och metoderna för landskapsvård av lokalbefolkningen, markägare, offentliga myndigheter och många andra aktörer. Ett av målen med den uppdaterade inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden och den tillhörande kommunikationen är att få invånarna och andra aktörer i områdena att ta landskapsområdena som sina egna och att underhålla och vårda sitt landskap. Det krävs åtgärder på lokal nivå för att områdena skall kunna utvecklas på sina egna villkor, men samtidigt måste man se till att utvecklingen leder till ett balanserat, välskött och attraktivt landskap som bevarar eller till och med förstärker sina kultur- och naturvärden.

Förvaltningen av värdefulla landskap har främjats i många regioner och landskap på projektbasis. Projekten har inte bara fokuserat på konkreta förvaltningsåtgärder, utan också på att öka samverkan mellan landskapsexperter och lokala aktörer, öka kunskapen om landskapsvård och förbättra tillgången till den. Det har också varit viktigt att beakta landskapsperspektivet i andra projekt som genomförts på landsbygden. Ett brett utbud av finansierings- och styrsystem har utvecklats för att stödja landskapsvård. De har möjliggjort projekt i olika storlekar, allt från långsiktiga eller pågående projekt som omfattar flera myndighetsnivåer och

aktörer till engångsåtgärder genomförda av ett fåtal personer. De mest populära utgångspunkterna för landskapsvård är vandringsturer i byarna och landskaps- och miljövårdsplaner som utarbetas som en del av byplaneringen. De ger lokala invånare och operatörer möjlighet att tillsammans med en landskapsexpert fundera över möjliga skötselalternativ och presentera sina idéer om att ta hand om sina lokallandskap.

Mer allmänt sett är landskapsförvaltningen ett exempel på en ny typ av miljöpolitik som betonar lokal demokrati. Utvecklingen av landskapsvård har potential att öka känslan av gemenskap och handlingskraft i landsbygdsområden. I det här fallet definierar de lokala invånarna gemensamt sin relation till sina närliggande landskap och miljö, deltar i beslutsfattande som formar landskapen och tillhörande värden, och utvecklar aktivt handlingsmetoder» som gör det möjligt att anpassa landskapet, förändringarna till de gemensamt definierade målen och värderingarna. Landskapsområden av nationellt värde agerar stimulerande på diskussionen om landskap och för in perspektiv baserade på expertkunskap till denna lokalnivådiskussion. Genom att inspirera till landskapsvård kan landskapsområden lägga grunden för att utveckla byaktiviteter, skapa invånarbaserade samarbetsnätverk, integrera nya grupper av aktörer på lokal nivå, öka dialogen mellan invånare och förvaltning samt förbättra projektbaserad områdesutveckling.

I några landskapsområden av nationellt värde har landskapsvården införlivats i byaföreningarnas verksamhet, vilket gjort det möjligt att ansöka om finansiering som företags- och projektstöd från programmet för utvecklandet av landsbygden i Fastlands-Finland. Landskapsvård kan också finansieras genom miljöavtal inom ramen för systemet för miljökompensation och genom icke-produktivt investeringsstöd och miljöavtal för främjande av biologisk mångfald i naturen och landskapet. Aktiva jordbrukare och registrerade föreningar kan ansöka om dessa ersättningar (Jord- och skogsbruksministeriet 2C14). Landskapsvård har också främjats genom Leader-projekt som engagerar invånare, gemenskaper, företag och företrädare för lokala och regionala myndigheter. Praktisk vägledning om landskapsvård finns till exempel att få från nätverket av landskapsrådgivare vid Maa- ja kotitalousnaisten Keskuksen maise-manhoito. Många andra organisationer främjar också landskapsvård genom sin verksamhet, till exempel genom att organisera talkon och en mängd andra projekt.

6.2 Beaktande av statsrådets beslut

Den uppdaterade inventeringen av landskapsområden är avsedd att ersätta den inventering av nationellt värdefulla landskapsområden som gjordes 1995 genom ett principbeslut av statsrådet som en nationell inventering i enlighet med de nationella målen för utveckling av landsbygden (VAT, 30.11.2300 och dess revision av 13.11.2003; kapitel 4.4). Statsrådet beslutar om detta på basen av ett förslag som utarbetats av miljöministeriet. Miljöministeriet utarbetar sitt förslag, som bygger på resultatet av den uppdaterade inventeringen, förfarandena enligt SOVA-lagen (200/2005) och förvaltningslagen (434/2003) samt yttranden från andra ministerier.

När den uppdaterade inventeringen är klar finns flera landskapsplaner i kraft, där nationellt värdefulla landskapsområden har utpekats i enlighet med den inventering som år 1995 fastställdes genom statsrådets beslut. Om avgränsningen av landskapsområdet i landskapspla-

nen skiljer sig från avgränsningen i inventeringen ska inventeringen ligga till grund för planeringen på andra planeringsnivåer efter statsrådets beslut, oberoende av beteckningen i landskapsplanen. Eventuella konflikter med resultaten av uppdateringsinventeringen och den giltiga landskapsplanen måste hanteras i myndighetsförhandlingar. Avvikelser från landskapsplanens styreffekt måste motiveras.

6.3 Nationellt värdefulla landskapsområden som utgångspunkt för planering av markanvändningen

6.3.1 Beaktande av landskap i nationella markanvändningsmål

Planeringssystemet enligt MBL bygger på mer detaljerad planering, där nationella mål för markanvändning och allmänna planer (landskaps- och generalplaner) styr planeringen av detaljerade planer (detaljplaner) och utgör en ram för projektspecifika planer och tillståndsfaranden.

Enligt 22 § 2 mom. i MBL gäller de riksomfattande målen för regionutvecklingen frågor som är av större betydelse än de regionala i fråga om samhällsstruktur, markanvändning eller trafik- och energinät; frågor som har en betydande inverkan på det nationella riks- eller naturarv eller frågor som har en nationellt betydande inverkan på ekologisk hållbarhet, ekonomi i samhällsstrukturen eller undvikande av betydande miljöskador. Enligt 24 § i MBL ska de statliga myndigheterna främja genomförandet av regionala användningsmål och utvärdera effekterna av sina åtgärder på regional utveckling och markanvändning. Dessutom måste landskapsplaneringen och annan planering av markanvändning ta hänsyn till de nationella målen för regional utveckling på ett sådant sätt att genomförandet av dem främjas. De nationella målen för områdesplanering måste därför beaktas vid utarbetandet av landskapsplanen, men också i generalplanen och detaljplanen på det sätt som krävs i planformerna.

I statsrådets beslut om de nationella målen för den regionala utvecklingen behandlas kultur- och naturarv, rekreation och naturresurser i kapitel 4.4. Enligt de allmänna målen i kapitlet ska "markanvändningen bidra till bevarandet av det nationella kultur- och arkitekturarvet och deras regionalt skiftande karaktär". De specifika målen anger att bevarandet av nationellt betydelsefulla kultur- och naturarvsvärden ska säkerställas vid användningen av områdena. Landskapsområdenas landskapskaraktär påverkas också av de särskilda målen, som anger att "utan särskild motivering bör god och sammanhängande åkermark inte användas för stadsutveckling och goda och omfattande skogsområden bör inte fragmenteras av annan markanvändning". Målen för markanvändning kräver också att planering av markanvändning ska ta hänsyn till naturområden av ekologisk och rekreativ mässigt betydelse. De särskilda målen för stenbrytning tar också hänsyn till natur- och landskapsvärden och anger att "områden som utpekats för stenbrytning måste baseras på en bedömning av deras natur- och landskapsvärden och deras lämplighet för vatten och stenbrytning".

Som utgångspunkter för markanvändningsplaneringen beaktas de av myndigheterna upprättade nationella inventeringar som bygger på tillräckligt omfattande beredningar, enligt de nationella markanvändningsmålen särskilda mål om kultur- och naturarv. Nationellt betydelsefulla kulturmiljöer och landskap måste anvisas i landskapsplanen, och markanvändningen i dessa områden måste anpassas till deras historiska utveckling. De befintliga officiella

inventeringarna för de nationella regionala utvecklingsmålen vid tidpunkten för uppdateringen av landskapsinventeringen var nationellt värdefulla landskapsområden (Betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden.(1993; Betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden ID 3993), nationellt viktiga byggnadsarvsområden (Museiverket 2009) och nationellt viktiga förhistoriska bevarandeområden (Inrikesministeriet 1983).

6.3.2 Innehållskrav för planerna

Innehållskraven för planerna definierar de lagstadgade minimikrav som de olika nivåerna av planer måste uppfylla. Tillräcklig efterlevnad av innehållskraven är ett viktigt kriterium för att bedöma om planen är laglig. I alla plantyper ingår det i innehållskraven att ta hänsyn till landskapets värden, naturvärden och kulturmiljön.

Vid upprättandet av landskapsplanen ska särskild uppmärksamhet ägnas åt bland annat bevarandet av landskapet, naturvärdena och kulturarvet (MBL 28 § 3 mom. punkt 6). Vid bedömningen av uppfyllandet av innehållskravet för landskapsvård måste planens konsekvenser beaktas inte bara för nationellt värdefulla landskapsområden, utan även för landskapsområden som är värdefulla på landskapsnivå och för landskapets totala värdefulla landskapsområden. Vid upprättandet av generalplanen ska samhällsstrukturens ekologiska hållbarhet och bevarandet av landskapet och naturvärdena (MBL 39 §) beaktas. I detaljplanens innehållskrav (MBL 54 §) föreskrivs att den bebyggda miljön och naturmiljön ska värnas vid upprättandet av planer och särskilda värden som hänför sig till dem får inte förstöras.

I landskaps- och generalplaner måste de ovannämnda faktorerna beaktas i den utsträckning som kontrollmålet och noggrannheten kräver det (28 § 4 mom., 39 § 3 mom.). Dessutom måste innehållskraven på alla planeringsnivåer undvika att orsaka orimlig olägenhet för markägaren (MBL 28 § 3 mom., 39 § 4 mom. och 54 § 3 mom.).

6.3.3 Principer för landskapsplaneringen

Enligt de allmänna principerna för landskapsplanering måste användningen av mark som anges i en allmän plan (landskaps- och generalplan) vara förenlig med de landskapselement som anses viktiga. Enligt MBL:s planeringssystem förhindrar en generalplans styreffekt åtminstone godkännandet av en detaljplan som helt strider mot en planlösningen eller beviljande av annat projektspecifikt tillstånd. Miljöministeriet har utarbetat en handbok om hur man tar hänsyn till kulturmiljön i regional planering (Kulttuuriympäristö maakuntakaa-voituksessa 2011).

Att ta hänsyn till landskapsvärden vid planering av markanvändning kräver vanligtvis en beteckning som anger de specifika egenskaperna av kulturmiljöer och landskap. Områdets användning och principer kan specificeras genom bestämmelser i landskapsplanen, generalplanen och detaljplanen (MBL 30 § 41 § 41 och 57 §). De bestämmelser som är kopplade till planbeteckningar är viktiga för de rättsliga verkningarna av detaljplanerna. De kan användas för att klargöra användningen och principen för det område som anges i planbeteckningarna.

Bestämmelserna i landskaps-, general- och stadsplanerna gäller för planering och byggande av områden. De kan användas för att säkerställa att landskapsområdets helhet, särdrag och identitet beaktas vid planering, användning och byggande av området i enlighet med den

rikstäckande inventeringen av värdefulla landskapsområden. Det kan också gälla t.ex. förebyggande eller begränsning av negativa landskapsverkningar under byggtiden. Dessutom är det möjligt att på alla nivåer i planen utfärda skyddsbestämmelser för att skydda områdets särskilda miljövärden, såsom landskap, kulturarv, den byggda miljön eller naturvärden. Skyddsordern måste vara rimlig för markägaren. En skyddsorder för landskapsvärden tvingar inte markägaren att vidta aktiva åtgärder för att skydda landskapet, men det kan tvinga hen att avstå från att vidta någon åtgärd som skulle strida mot skyddet.

Generalplaner kan innehålla restriktioner för åtgärder, d.v.s. skyldighet att ansöka om ett landskapstillstånd för åtgärder som förändrar landskapet (MBL 128 §, se mer i kapitel 6.4.2). Behovet av tillstånd kan specificeras för t.ex. grävning, schaktning, utjämning, fyllning eller trädfällning.

Byggnadsordningen (MBL 14 § 2) innehåller de bestämmelser som behövs för ett ändamålsenligt byggande, hänsyn till kultur- och naturvärden samt förverkligande och bevarande av en god livsmiljö. Bestämmelserna i byggreglerna får inte vara oskäligen för markägaren eller annan rättighetsinnehavare (MIRL 1:4 § 3). Finlands Kommunförbunds guide för utarbetande av byggnadsordningar (2033) innehåller anvisningar för kommunerna om revidering av byggnadsordningar.

6.3.4 Planeringens grunddata och utredningar

En plan ska grunda sig på planering som omfattar bedömning av de betydande konsekvenserna av planen och på sådana undersökningar och utredningar som planeringen kräver. När planens konsekvenser utreds ska planens uppgift och syfte beaktas. När en plan utarbetas ska miljökonsekvenserna, inklusive de samhällsekonomiska, sociala och kulturella konsekvenserna, samt övriga konsekvenser av planen och av undersökta alternativ utredas i behövlig omfattning. Utredningar måste genomföras för hela det område där planen kan förväntas få en betydande inverkan (MBL 9 §).

Planens konsekvensbeskrivningar måste ge tillräcklig information för att bedöma de betydande direkta och indirekta effekterna av planens genomförande på bland annat stadsbilden, landskapet, kulturarvet och den byggda miljön (Markanvändnings- och bygglagen § 1). Syftet med utredningarna är att identifiera särdragen i områdets eller platsens landskapsvärden och att utvärdera dem.

De områdesbeskrivningar som utarbetats i samband med inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden är viktigt bakgrundsmaterial för planeringen. I beskrivningarna anges de mest relevanta landskapsvärden, inklusive landskapets historiska utveckling och särdrag samt den landskapskaraktär som är resultatet av samspel mellan historiska särdrag och nuvarande aktiviteter. Att komplettera och fördjupa områdesbeskrivningarna från fall till fall är nödvändigt för att lyfta fram områdets egenskaper och särdrag med den detaljnivå som de olika planeringsnivåerna kräver. Miljöministeriet har utarbetat en handbok om beaktandet av kulturmiljön i konsekvensbedömningar (Kulturmiljö.. 2013).

6.3.5 Rättsliga konsekvenser av värdefulla landskapsområden för planering av markanvändning och byggande

Införandet av ett område i förteckningen över nationellt värdefulla landskapsområden har i allmänhet inga direkta rättsliga konsekvenser för markägare, men har indirekta konsekvenser genom planering av markanvändning och tillståndsförfaranden.

bland annat projektets konsekvenser på samhällsstruktur, bebyggelse, landskap, stadsbild och kulturarv.

6.4.2. Skogsbruk

Hänsyn till landskapsvärden vid användningen av skog styrs av MRL och skogslagen (1093/1996), som ofta tillämpas sida vid sida i samma områden. Skogslagen reglerar skötseln och användningen av kommersiella skogar i områden som klassificeras som skogsmark. Det gäller dock inte skyddsområden som inrättats med stöd av naturvårdslagen (3096/1996), områden som staten förvärvat för naturskyddsändamål eller andra statsägda områden som sköts i enlighet med skyddsbeslut från Forststyrelsen eller den statliga markförvaltningsmyndigheten. Skogslagen gäller inte heller i områden som betecknas som skyddade områden i en plan enligt MBL; i områden som omfattas av en detaljplan, utom områden som är avsedda för jordbruk och skogsbruk; i områden där det finns en åtgärdsbegränsning för utarbetandet av en detaljplan; eller i områden som omfattas av en rättsligt bindande generalplan, förutom områden som är avsedda för jordbruk, skogsbruk och rekreation.

Eftersom tyngdpunkten i nationellt värdefulla landskapsområden ligger på jordbrukslandskap som är levande och mångsidiga med tanke på natur- och kulturvärden, kan skogsbruk i allmänhet bedrivas i värdefulla landskapsområden i enlighet med Tapios rekommendationer för skogsvård (serien Rekommendationer för god skogsvård, <tapio.fi/metsatietoa/metsanhoidon-suositukset/>). I vissa undantagssituationer, såsom i tillståndsförfarandet för landskapsarbete enligt MBL (avsnitt 128), kan skogsbruket begränsas på landskapsgrunder.

Enligt bestämmelserna i landskapsarbetstillståndet får åtgärder som förändrar landskapet (markarbeten, trädfällning eller andra med dessa jämförbara åtgärder;) inte utföras utan tillstånd i detalj- och generalplanområden, om generalplanen föreskriver så. Åtgärder som omfattas av ett landskapstillstånd är t.ex. markarbeten eller andra liknande åtgärder som förändrar landskapet. Åtgärder som förändrar landskapet kan inte definieras entydigt, eftersom effekterna av åtgärderna varierar från ett område till ett annat. Till exempel kan fällning av träd i värdefulla landskapsområden till och med betraktas som en åtgärd för att förbättra landskapet, medan plantering av träd kan försvaga ett öppet, vackert landskap.

I landskapsområden av nationell betydelse är det möjligt att genomföra särskilda avverkningar. Enligt paragraf 5b i den ändrade skogslagen (1085/2013), om avverkningsplatsen är av särskild betydelse för bevarandet av skogens biologiska mångfald, landskap eller mångbruk av skogen, får avverkning utföras på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till platsens särskilda karaktär. Specialavverkningar är frivilliga för markägaren.

I nationellt värdefulla landskapsområden kan medel riktas med stöd av lagen om tillfällig finansiering av skogsbruk (34/2015), till exempel till regionalt betydelsefulla skogsnaturvårdsprojekt som betonar landskaps-, kultur- och rekreationsvärden.

6.4.3 Vindkraftsbyggande

De mest betydande och långtgående miljökonsekvenserna av uppförandet av vindkraftsparker kommer att vara för landskapet. Vindkraftsbyggande kontrolleras inom ramen för MBL / Markanvändnings- och byggnadslagen och MRA / Markanvändnings- och byggnadsförordningen. Miljöeffekterna av vindkraftsbyggande bedöms i samband med planerings- och tillståndsförfaranden. Dessutom bedöms miljökonsekvenserna av vindkraftsprojekt med betydande konsekvenser i enlighet med förfarandet enligt MKB-lagen (468/3994).

Enligt de nationella målen för geografisk utveckling (kapitel 4.5, Fungerande kontaktnät och energiförsörjning) måste den regionala planeringen ange de mest lämpliga områdena för användning av vindkraft. De nationella målen för fysisk planering betonar behovet av centraliserade lösningar för vindkraftsutveckling och behovet av att koordinera vindkraftsutveckling med andra markanvändningsbehov. Koncentrationen av vindkraftsparker är viktig, särskilt för att hantera landskapsinverkan.

Vid planeringen av vindkraftsområdena ska, utöver de mål som specifikt avser vindkraftsbyggande, även beaktas andra nationella områdesanvändningsmål, såsom landskap, naturvärden och kulturarvsmål. När det gäller landskapsvärden är de viktigaste av dessa skyldigheten att ta hänsyn till de nationella inventeringar som utarbetats av myndigheterna som grund för planering av markanvändning och skyldigheten att utse nationellt betydelsefulla kulturmiljöer och landskap i landskapsplaneringen.

Enligt principerna för planering av vindkraftsbyggande är områden som är olämpliga för vindkraftsbyggande bland annat nationellt och regionalt värdefulla landskapsområden och nationellt betydelsefulla byggda kulturmiljöer. Vindkraftverkens landskapsverknings och goda principer för planering av vindkraftverk presenteras i handboken om vindkraftverk och landskap (Weckman 2006), som utarbetats på initiativ av miljöministeriet. Guiden behandlar också utgångspunkterna och innehållskraven för landskapsutredningar som ska utföras i samband med vindkraftsbyggande. Dessutom har miljöministeriet finansierat lanseringen av en nationell experttjänst för vägledning av vindkraftsbyggande, som ger expertråd om process- och innehållsrelaterade frågor vid vindkraftsbyggande för kommuner, landskapsförbund, NTM-centraler, företagare och medborgare.

7 Information och samråd

7.1 Information om inventeringen

I olika skeden av projektet har allmänheten och myndigheterna hållits informerade om hur inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden fortskrider. Den primära informationskanalen för inventeringen har varit webbplatsen <www.maaseutumaisemat.fi>, som lanserades sommaren 2010 och underhålls av miljöministeriet. På webbplatsen presenteras syftet som permanenta teman med inventeringen, riktlinjerna för inventeringen och sammansättningen av MAPIO-arbetsgruppen. På webbplatsen finns även kontaktuppgifter till MAPIO:s ordförande och sekreterare samt kontaktpersoner för landskapsinventeringarna. Dessutom har information om framstegen med landskapsinventeringarna uppdaterats på webbplatsen. De regionala inventeringsrapporter som färdigställdes under inventeringarna har gjorts tillgängliga på webbplatsen efter att ha behandlats av MAPIO. Fotografier som tagits under inventeringarna har också sammanställts på webbplatsen.

Allteftersom inventeringen har fortskridit har flera nationella och regionala informationsevenemang anordnats och många informationsblad har publicerats. Inledandet av inventeringarna tillkännagavs nationellt i ett pressmeddelande som publicerades av miljöministeriet sommaren 2010 och vid ett informations- och diskussionsmöte för intressenter i oktober 2010. Under hösten 2010 publicerades en broschyr med en kort bakgrund och syftet med projektet. Broschyren har delats ut vid Konferensdagarna om förvaltning av kulturlandskap och vid andra evenemang för intressenter och experter. Dessutom har inventerarna ofta haft broschyrer med sig när de genomfört undersökningar av terrängen och vid information om inventeringarna på lokal nivå. Broschyrer har också skickats till byalag och andra lokala föreningar på begäran. Framstegen med att uppdatera inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden har också rapporterats vid internationella seminarier relaterade till den europeiska landskapskonventionen.

Utöver den nationella informationen har den uppdaterade inventeringen offentliggjorts på landskapsnivå. NTM-centralerna har meddelat att inventeringarna har inletts då de har börjat i olika landskap. Inventeringar har rapporterats till press och kommuner via pressmeddelanden, intressentevenemang och på webbplatser. I flera landskap har informations- och diskussionsmöten anordnats för kommunala myndigheter och lokalbefolkningen i takt med att inventeringen fortskridit. MAIPO-medlemmarna och inventerare har deltagit i många diskussionsmöten. De nationella inventeringarna har också samlat in synpunkter från invånare och andra lokala intressenter om resultaten från inventeringarna. Till exempel i Nyland, Egentliga Finland, Satakunda, Södra Savolax, Österbotten, Mellersta Österbotten och Södra Österbotten har resultaten av regionala inventeringar varit tillgängliga för kommentarer på den interaktiva karttjänsten eller på NTM-centralens webbplats. I andra provinser har åsikter och respons samlats in t.ex. genom förfrågan om kommentarer. I Norra Savolax kombineras information och deltagande i den regionala inventeringen med processen att utarbeta landskapsplanen.

Inventeringen har uppmärksamats i flera nationella, regionala och lokala medier. MAIPO:s representanter har skrivit om inventeringen i Helsingin Sanomat samt i miljö- och kommun-tidningar. Dessutom har de personer som ansvarar för inventeringarna intervjuats för Yles webbplats, Yles regionala radiostationer, svenskspråkiga TV-nyheterna, Helsingin Sanomat, landskaps- och lokaltidningar och miljötidningar. Inventeringarna har också behandlats i tidningar som Kauppalehti och Maaseudun Tulevaisuus. I artiklarna har man behandlat inventeringens bakgrund, framskridande och resultat, markägarnas idéer, eventuella konsekvenser av inventeringsresultaten, målen för landskapsvården och enskilda landskapsområden som föreslagits vara av nationellt värde.

7.2 Samråd och utlåtanden från myndigheterna

Efter slutförandet av uppdatering av inventeringen av nationellt värdefulla landskapsområden

finns tillgängliga för påseende vid miljöministeriet och på miljöministeriets webbplats. Materialet finns tillgängligt på my[®], i NMT-centraler och kommuner i landskapsområden av nationell betydelse som föreslagits inom deras områden.

Samrådet kommer att utlysas med en allmän anmälan enligt förvaltningslagen och alla ska ha möjlighet att yttra sig om förslaget om nationellt värdefulla landskapsområden och om miljökonsekvensbeskrivningen kopplad till inventeringsprojektet. Responsen skickas till NTM-centralerna, som sammanställer det och vidarebefordrar det till miljöministeriet efter samrådesperioden. I samband med samrådet kommer miljöministeriet att anordna ett separat samråd med berörda intressenter.

Yttranden och kommentarer behandlas av miljöministeriet, som också ansvarar för att genomföra eventuella förändringar i landskapsområdena. I händelse av betydande ändringar av de föreslagna områdena till följd av feedback kommer en andra samrådsrunda att hållas. Efter samråden kommer miljöministeriet att slutföra resultaten av den uppdaterade inventeringen och förslaget till landskapsområde till ett utkast, som skickas till ministerierna för kommentarer. Efter en kommentarrunda hos ministerierna går förslaget vidare till statsrådet. Statsrådet förväntas fatta beslut om de landskapsområden där den uppdaterade inventeringen skall ersätta den nuvarande inventeringen som en variant av de nationella regionala utvecklingsmål som definieras av MBL.

Det officiella samrådsmaterialet för inventeringarna består av samrådsbegäran, denna bakgrundspromemoria och dess bilagor, samt platsbeskrivningar och kartor över de områden som föreslås som nationellt viktiga landskapsområden. Som stödmaterial finns också en karttjänst på nätet, där man kan se gränserna för landskapsområdena i förhållande till olika basdatamaterial.

KIRJALLISUUS JA ASIAKIRJALÄHTEET

- European Landscape Convention and reference documents* (2008). 90 s. Council of Europe.
- Helminen, V., K. Nurmio, A. Rehunen, M. Ristimäki, K. Oinonen, M. Tiitu, O. Kotavaara, H. Antikainen, J. Rusanen (2014). Kaupungin-maaseudun alueluokitus: Paikkatietomuotoisen alue-luokituksen muodostamisperiaatteet. *Suomen ympäristökeskuksen raportteja 25/2014*. 46 s.
- Inventointiohje. Valtakunnallisesti arvokkaiden maisema-alueiden päivitysinventoinnit; maaseudun kulttuurimaisemat ja maisemanähtävyydet* (2010). 30 s. Ympäristöministeriö, MAPIO-työryhmä.
- Kulttuuriympäristö maakuntakaavoituksessa (2011). *Suomen ympäristö 28/2011*. 67 s.
- Kulttuuriympäristö vaikutusten arvioinnissa (2013). *Suomen ympäristö 14/2013*. 60 s.
- Luonnon puolesta – ihmisen hyväksi (2013). Suomen luonnon monimuotoisuuden suojelun ja kestä-vän käytön toimintaohjelma 2013–2020. <www.ym.fi/fi-fi/Luonto/Luonnon_monimuotoisuus/Strategia_ja_toimintaohjelma>
- Maa- ja metsätalousministeriö (2014). Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelma 2014–2020. <magnetcloud1.eu/ebook/manner-suomen_maaseudun_kehittamisohjelma_2014_2020/>
- Maisema-alue työryhmän mietintö I (1993). Maisemanhoito. Ympäristöministeriö, ympäristönsuojelu-osasto, Mietintö 66/1992. 199 s.
- Maisema-alue työryhmän mietintö II (1993). Arvokkaat maisema-alueet. Ympäristöministeriö, ympäristönsuojeluosasto, Mietintö 66/1992. 204 s.
- Markkola, P. (2004; toim.). Suurten muutosten aika. Jälleenrakennuskaudesta EU-Suomeen. *Suomen maatalouden historia 3*. 518 s. SKS, Helsinki.
- Museovirasto (2009). Valtakunnallisesti merkittävät rakennetut kulttuuriympäristöt RKY. <www.rky.fi/read/asp/r_default.aspx>
- Museovirasto (2015). Muinaisjäännösrekisteri. <kulttuuriymparisto.nba.fi/netsovellus/rekisteriportaali/mjreki/read/asp/r_default.aspx>
- Opas rakennusjärjestyksen laatimiseen (2013). Kuntaliiton verkkojulkaisu. 87 s. <shop.kunnat.net/download.php?filename=uploads/rakennusjarjestys_sisalto_ebook.pdf>
- Opetus- ja kulttuuriministeriö & Ympäristöministeriö (2014). Kulttuuriympäristöstrategia 2014–2020. 29 s. Valtioneuvoston periaatepäätös 20.3.2014.
- Rakennettu kulttuuriympäristö – Valtakunnallisesti merkittävät kulttuurihistorialliset ympäristöt (1993). *Museoviraston rakennushistorian osaston julkaisuja 16/1993*. 278 s.
- Sisäasiainministeriö (1983). Valtakunnallisesti merkittävät esihistorialliset suojelaluekokonaisuudet. *Sisäasiainministeriö, kaavoitus- ja rakennusosasto, tiedoituksia 3/1983*.
- Vainio, M., H. Kekäläinen, A. Alanen & J. Pykälä (2001). Suomen perinnebiotoopit. Perinnemaise-maprojektin valtakunnallinen loppuraportti. *Suomen ympäristö 527*. 163 s.
- Valtioneuvoston periaatepäätös maisema-alueista ja maisemanhoidon kehittämisestä (1995). Ympäris-töministeriö 23.1.1995. Dnro 1/500/95
- Valtioneuvoston päätös valtakunnallisesti merkittävien rakennettujen kulttuuriympäristöjen 1993 inventoinnin korvaamisesta sen vuonna 2009 valmistuneella tarkistuksella valtakunnallisten alueidenkäyttö-tavoitteiden tarkoituksena inventointina (2009). <www.nba.fi/fi/File/900/valtioneuvoston-paatos-rky2009.pdf>
- Valtioneuvoston päätös valtakunnallisista alueidenkäyttötavoitteista / Valtioneuvoston päätös valta-kunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden tarkistamisesta (2000/2008). <www.ymparisto.fi/download/noname/%7BA2516D1A-DF52-4E0B-A00C-E2DDC51EF440%7D/59386>
- Weckman, E. (2006). Tuulivoimat ja maisema. *Suomen ympäristö 5/2006*. 42 s.

Kuva: Mervi Savolainen

151. Aavasaksan maisemat

Aavasaksa on ikoninen, geologisesti ja kulttuurihistoriallisesti arvokas maisemakohde Tornionjokivarressa. Vaanaa ympäröivät Tengeliön ja Kaulinrannan edustavat maaseutumaisemat. Alue on valtakunnallisesti arvokas maisemanähtävyys (Aavasaksa, 1995), jonka rajausta laajennetaan maankäytön mukaisesti Kaulinrannan pohjoispuolella sekä Ylitornion taajaman edustalla.

Maakunta	Lappi
Kunta	Ylitornio
Maaseutumaaseutusalue	Peräpohjoia-Lappi
Maaseutumaaseutus	Peräpohjoian vaara- ja jokiseutu
Pinta-ala	9 120 ha, josta kosteikkoja ja avoimia suota: 126 ha maatalousalueita: 1 175 ha metsiä sekä avoimia kankaita ja kalliomaita: 6 571 ha rakennettuja alueita: 485 ha vesialueita: 763 ha

Naturens särdrag

Aavasaksa är en kalotthöjd av distinkt mikroklinggranit som dominerar landskapet i Torneälvens avrinningsområde norr om Övertorneå. Den nord-sydliga bergshöjden består av två områden som skiljs åt av en svag sluttning, där det högre området reser sig mer än 240 meter över havet. "På sluttningarna av de skogsbeklädda bergen finns en hel del stenig terräng och gamla stränder som spolats fram av Ancylussjön. Ovanför de gamla sluttningarna finns en moränkalott vars jord är lagrad av inlandsisen. Den supra-akvatiska delen av fjällen var en ö i Ancylussjön för ca 10 000 år sedan,

Aavasaksa omges av granitisk och kvartsitisk berggrund, som höjer sig i ett varierat bergslandskap. I landskapet utmärker sig Viisavaara, som reser sig nästan i höjd med Aavasaksa, på den nordöstra sidan av Övertorneås centralort, och Iso Himovaara, i Kaulinranta, som är tjugo meter lägre. Det finns också forntida stränder av Ancylussjön på sluttningarna av Iso Himovaara. När det gäller jordmånen är den natursköna attraktionens fjällterräng morän och stenig jord. Mycket lera, sand och sandjord har samlats längs Torneälven och Tengeli älv som rinner vid foten av bergskullarna. Området är också rikt på sumpiga dyndalar.

Vattenlandskapet runt Aavasaksa bildas av Torneälven och Tengeli älv, som rinner ut på den sydvästra sidan av Aavasaksa. Torneälv är en bred och lugnt strömmande älv nära Aavasaksa, i vilkens mitt finns grunda öar med sandbotten och som används för ängsbruk. Tengeli älv rinner ut i Torneälv nära Aavasaksa. Floden har sitt ursprung i Övertorneå sjöområde, varifrån den rinner genom myr- och bergslandskap mot Aavasaksa. Det finns också grunda öar i Tengeli där hö har samlats. Det nedlagda kraftverket Haapakoski och det nuvarande kraftverket Portimokoski med sina dammar och reservoarer ligger vid Tengeli, som omvandlades till kraftverk på 1920-talet. Trots kraftverksbygget är Tengeli älven en bra fiskeälv, där vandringsfisk från Torneälven brukade vandra innan dammarna byggdes.

Området är rikt på åkermark som röjts vid flodstränderna och strandängar, varav vissa är buskbevuxna. De odlade områdena gränsar till sumpiga barr- och lövskogar och de mer kuperade barrskogarna i fjällområdena. Torneälven kantas av vidsträckta björkbestånd. Träskmarken i området har i huvudsak dränerats för skogsbrukets behov.

Kulturella särdrag

Tornedalens floddal är ett gammalt bebott område. Många fornlämningar från stenåldern är kända från området. Redan under medeltiden var floddalen tätt befolkad. Bebyggelsen Kaulinranta, belägen norr om Aavasaksa, är känd för att ha etablerat sig på sin nuvarande plats senast på 1300-talet. Det finns också gamla bosättningar längs Tengeli älv. Några platser av arkitektoniskt och historiskt intresse har bevarats i området, belägna på flodstränder och sluttningar som sluttar ner mot floderna. Man kan hitta de vackra korsvirkeshusen från slutet av 1800-talet och början av 1900-talet i Taroniemi, Purasenvaara och längs älvens bystig i Kaulinranta. De mest representativa vyerna över Tengeli kommer från stranden mittemot Aavasaksa i Tolppi, som har flera gamla byggnader på naturskönt värdefulla platser. De största ängarna på älviäarna är Haapasaari och Karjosaari ängar, som ligger framför Övertorneå centrum.

De traditionella näringarna i området har varit fiske och boskapsskötsel på strandängarna. Trots den minskade jordbruksaktiviteten finns det fortfarande några aktiva gårdar i området.

Dessutom samlas hö från ängarna längs flodstränderna och myrarna för renskötsel. Åkrarna i Tengeli, Kaulinranta och Purasenvaara har förblivit relativt öppna, och gamla lador har bevarats även på de mer avlägsna kärrmarkerna. Området innehåller fem lokalt värdefulla traditionella biotoper, som representerar gårds- och översvänningsängar. På samma sätt har många åkrar vuxit igen och buskarna skymmer utsikten över floden.

Landskapets industriella historia representeras av kraftverken vid Tengeli älv och spåren av den gamla sågverksindustrin. År 1762 grundades ett sågverk i Portimokoski vid Tengeli älv, vilket var det första vattensågverket i Lappland. Sågverket kompletterades med ett patronhus, Kristineström, och en gård. Åren 1896–1903 verkade en privat folkskola i Kristineström, där eleverna var barn till gårdens drängar med omnejd. Under andra världskriget verkade det evakuerade barnhemmet från Rovaniemi i Kristineström. Sågverkets huvudbyggnad och närliggande Ainola vildmarksgård byggd år 1899 med sina innergårdar representerar byggnadsarvet i Lappland relaterat till de tidiga skedena av sågverksindustrin och timmerbolagens markägande i Nordbotten.

Det nuvarande bebyggelselandskapet runt Aavasaksa är ganska urbaniserat och byggnadsbeståndet ganska varierande. Området kännetecknas av ett stort antal nya byggnader och fritidshus, som följer landskapets struktur relativt väl. I närheten av Aavasaksa, nära bron till Sverige, är

Bedömning

Aavasaksa är en av Finlands äldsta och mest kända utsiktsplatser och turistmål, områdets landskapsvärden består av Aavasaksas ikoniska position i den finska landskapskatalogen, dess historiska turistbyggnader, ängsöarna i Torneälv och de värdefulla jordbrukslandskapen i Kaulinranta och Tengeli med sina gamla byggnader. Området har också betydande geologiska värden, såsom de gamla leriga stränderna som samlats på sluttningarna av Aavasaksa och Iso Himovaara. Aavasaksa och Tornedalen är ett av Finlands 27 nationallandskap. Struves meridianbåge, som finns med på UNESCO:s världsarvslista, är belägen i Aavasaksa.

Unescon maailmanperintökohteet: Struven ketju (Aavasaksa)
Muinaisjälkienäköhdeterlin merittyt kohteet: 22 kohdetta
Väitelunnailestti merittitvöt rehannetut kultuuritympäriestit RICY: Aavasaksan kruununpuiston matkailurakennukset; Kristineström ja Ainola
Arvokkaset perinnelökööpet: Toipin tuvanityt; Tengeliönjokisuun tuvanityt; Jänkkävalinon tuvanityt; Kuivakankaan-Käreängin tuvanityt; Yli-Rahdun tilan pihanityt
YSA Yhtäitysmeldien suojelusalueet: Iso-Himovaaran luonnonsuojelualue
KOS Koostiensuojelusallie suojellut väestöt: Tornionjoen ja Muonionjoen sivuvesistöt
TUJU Arvokkaset tuuli- ja rentäkerroetumat: Aavasaksa; Iso Himovaara
FI Hästurs 2000 -värköestien kuuluvat alueet: Tornionjoen ja Muonionjoen vesistö

Tiedot haettu 26.5.2015

L a p i n l ä ä n i

harjujaksojen myötäilemien järvien jonosta. Rinteet kohoavat 100-200 metrin korkeuteen joen molemmin puolin. Harjut muodostavat paikoin saaria ja niemiä järviin. Jokivarren topografia on vaihteleva.

Joen yläjuoksulla laaksossa on mäntykankaista, mutta männyn osuus puustossa vähenee pohjoiseen päin mentäessä. Joen alajuoksulla laakson pohjalla kasvaa tunturikoivukankaita, ja mäntyjä näkee enää vain paikoin. Monessa kohdalla rinteet ovat hyvin louhikkoiset. Jokivarsilla on tulvametsiä, koskien partaalla kalliota, siellä täällä saraikkoisia rantoja, pieniä tulvaniittyjä ja pajukkoja. Viljelyalueilla on niiton ja laidunnuksen muovaamia perinnebiotooppeja: ketoja, niittyjä, kenttiä ja hakamaita.

Kulttuuripiirteet

Utsjokivarressa on paljon esihistoriallisen ja historiallisen ajan muinaismuistoja. Vanhoja pysyviä asuinpaikkoja on vain siellä, missä on viljelyyn sopivaa maata. Monet talot ovat yksittäisiä. Patonivan tienoilla on usean talon muodostama asutusryhmä.

Asuinkenttien talot ovat Pohjois-Lapille tyypillisiä vaatimattomia hirsipiirtejä. Mieraslompolossa, Ollilassa, Leppälässä, Kenesjärvellä ja Patonivan Jompeelassa on tämän vuosisadan alussa tai viime vuosisadalla tehtyjä rakennuksia. Talojen ympärillä on usein pieniä pelto-, niity- ja laidunaloja, rakennuspaikat on yleensä valittu huolellisesti ja maisemat ovat kauniit. Esimerkiksi Mieraslompolan talo vanhoine rakennuksineen on kulttuurimaisemana harvinaisen edustava. Ollilalla on niemessä maisemallisesti komealla paikalla sijaitseva perinteinen lapintalon kenttä vapaasti ryhmiteltyine rakennuksineen. Vuorattu, maalaamaton päärakennus on vuodelta 1925, ja osatalousrakennuksista on 1800-luvun lopulta. Entisen postinkuljettajan käytössä olleet Kenestuvan rakennukset ovat leirintäalueen käytössä. Kenesjärven eteläpäästä lähtee vanha postitie yli Kenesvaaran Utsjoen kirkolle. Se on nykyisin museotie.

Kevojärvellä päätien varressa on perinteisestä rakentamisesta poikkeava kelomaja sekä metsähallinnon rakennuksia. Järven toisella puolella loistaa valkoisena biologinen asema.

Kulttuurihistoriallisesti arvokkain kohde on Mantojärven rannan kulttuurimaisema. Sitä hallitsee korkealla kumpareella seisova kirkko, joka on rakennettu 1850-luvulla. Utsjoen entisestä kirkosta jäljellä oleva sakastiosa on vanhan hautausmaan reunassa. C.L. Engelin suunnittelema, 1840-luvulla rakennettu pappila on yksikerroksinen empiretyylinen rakennus. Järven rannassa olevaan pinettiin kuuluu punamullattuja ulkorakennuksia. Mantojärven rantatöyräällä

sijaitsevat kirkkotuvat ovat vanhoja saamelaiden kokontumishuoneita, joita käytettiin suurten kirkkopyhien aikaan. Kirkkotupa-alue oli ennen Utsjoen keskeisimpiä paikkoja, ja vielä 1930-luvulla se oli ahkerassa käytössä. Kirkkotuvat ovat peräisin 1800-luvun alusta. Aikoinaan niitä oli parikymmentä, mutta välillä niitä siirrettiin muualle. Nykyään paikalla on 14 palautettua ja entisöityä kirkkotupaa. Kirkkotupa-alueella on sammaloituneita heinä- ja ruohokenttiä sekä koivikkoa.

148. Aavasaksa

Sijainti: Ylitornio; Lapin lääni
Miesmaamaisema: Peräpohjola - Lappi, Peräpohjolan vaara- ja jokiseutu
Pinta-ala: 9 000 hehtaaria

Aavasaksa oli jo viime vuosisadalla maamme tunnetuimpia luonnonnähtävyyksiä. Peräpohjolan vaara- ja jokiseudun luonto avautuu sen laelta kaikessa komeudessaan. Keskiyön aurinko houkuttelee kesäisin Aavasaksan huipulle matkailijoita Euroopan kaikilta kuiltalta.

Maisemakuva ja luonnonpiirteet

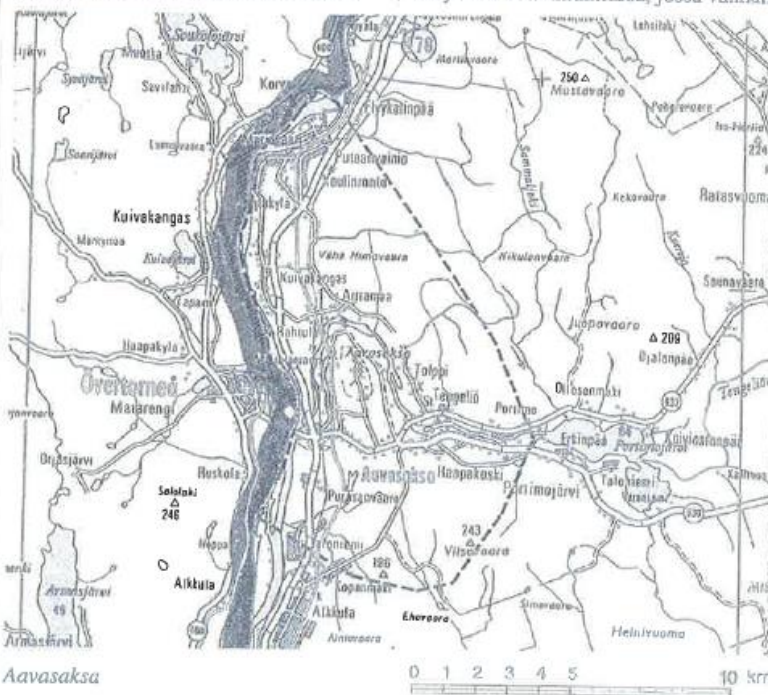
Voimakkaat vastakohtaisuudet tekevät Aavasaksan maisema-alueen näymät erityisen vaikuttaviksi. Tornionjokilaakson alavaa viljelymaisemaa ja vanhaa vaurasta asutusta kehystävät vaarojen tummat huiput. Aavasaksan jyrkkä profiili erottuu tunnusomaisena muiden lakien joukosta jo kaukaa. Perimmäisen Pohjolan kuuluisimmaksi ylistetty näköala avautuu kuitenkin itse Aavasaksan

huipulta. Sieltä voi ihailla loputtoman kauas ulottuvia vaarojen ja tuntureiden jonoja, metsien peittämiä maita sekä jokien kimaltelevia nauhoja ja rantojen valoisia viljelymaisemia.

Tornionjokilaakson luonnon on sanottu olevan edustavimmillaan Ylitorniossa. Aavasaksan kohdalla luonnonpiirteet vaihtuvat Tornionjoen alavista tulvaniittysaaria - joista suurimmat näillä kohdilla ovat Ruotsin puolella - Aavasaksan jyrkkiin kalliopahtoihin. Pellot on raivattu tasaiseen jokilaaksoon, jonne asutuksen on keskittynyt. Viljelyksiä reunustaa itäpuolelta metsäinen seinä, josta vaarojen huiput kohoavat. Aavasaksan huipuista eteläinen nousee 206 metrin ja pohjoinen 244 metrin korkeuteen merenpinnasta. Varsinkin pohjoiselle laelle ovat tunnusomaisia jyrkät dramaattisine korkeusvaihteluineen sekä louhikko- ja kalliolueet. Eteläisen huipun itäpuolella on laskettelurinteitä. Pohjoisen laen ympäristössä on luonnonhoitometsää. Metsät ovat mäntyvalteisia. Aavasaksan rinteiden juurella on myös ojitettuja metsäisiä soita. Tengeliönjoki virtaa kaarena Aavasaksan pohjoispuolelta sen juuren ympäri Tornionjokeen.

Kulttuuripiirteet

Asutus on keskittynyt Tornionjokilaaksoon sekä Rovaniemen tien varteen. Pitkin jokilaaksoa rantatöyräillä on perinteisiä ja komeita viime vuosisadan ja tämän vuosisadan alun peräpohjalais-taloja, jollaiset leimaavat koko jokivarren asutusta. Rakennushistoriallisesti arvokkaita kohteita on muun muassa Taroniemessä ja Purasenvaarassa sekä erityisesti Kaulinrannassa, jossa vanhan

Aavasaksa

Lapin lään

jokirantaa seurailevan tien varrella on säilynyt tiivis ja yhtenäinen kyläraittimiljö. Myös Tengeliössä on joitakin vanhoja arvokkaita rakennuksia. Uusi rakennuskanta keskittyy ennen muuta Kilpisjärventien varteen.

Aavasaksa oli kuuluisa matkailukohde jo 1800-luvun alkupuolella. Sitä tekivät tunnetuksi 1700-luvulta lähtien alueella liikkuneet tiedemiehet ja tutkimusmatkailijat. Esimerkiksi kesällä 1736 täällä kävi ranskalaisia tähtitieteilijöitä, ja sate vuotta myöhemmin paikalla vieraili ranskalainen pohjoisnaparetkikunta. Lukuisten kävijöiden muisto säilyy Aavasaksan kalliolineinään hakatuissa nimikirjoituksissa. Aavasaksan alueelta tunnetaan myös kivikautisia asuinpaikkoja.

Maisema-alueella on runsaasti matkailua palvelevaa rakentamista sekä teiden varsilla että Aavasaksan laella, jossa sijaitsevat muun muassa ravintola, matkamuseokioski ja majoitustiloja. Aavasaksan tunnetuin rakennus on vuonna 1882 pystytetty, alunperin keisari Aleksanteri III:n metsästysmajaksi tarkoitettu Keisarinmaja. Rakentamisestaan lähtien tämä pyöreähirsinen, leveiden räystäiden ja koristeleikkauksien luonnehtima talo on ollut matkailijoiden käytössä. Vuonna 1980 rakennus korjattiin alkuperäiseen asuunsa. Majan vieressä on uusi tiilinen näköalatorni. Harkitsematon matkailurakentaminen ja alhaalla jokilaaksossa vanhan viljelymaiseman ränsistyminen ovat maisemakuvan säilymistä eniten uhkaavat tekijät.

149. Pallastunturit

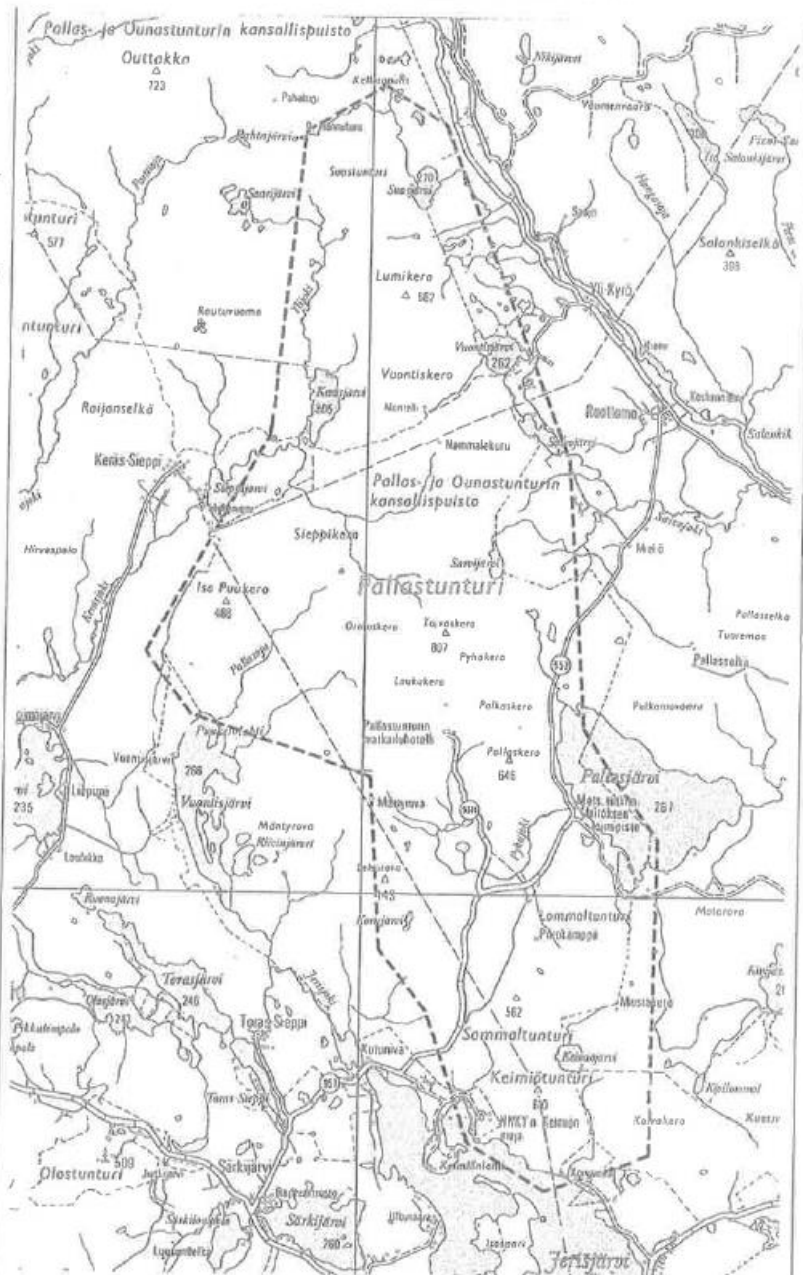
Sijainti: Kiteä, Muonio ja Enontekiö; Lapin lään
Maisemakuva: Peräpohjoja-Lapin lään
Pallastunturit kuuluu
Pinta-ala: 29 000 hehtaaria

Pallastunturit Länsi-Lapin tunturiseudulla on Lapin kuuluisimpia luonnonnähtävyyksiä ja vanhastaan suosittu retkeilykohte. Pallastunturit kuuluu Pallas- ja Ounastunturin kansallispuistoon.

Maisemakuva

Pallastunturin maisema-alue alkaa pohjoisessa Fahankurun ja Suastunturin tienoilta ja ulottuu etelässä Jerisjärven rannalla kohoavaan Keimiötunturiin. Pallas:tunturit jakautuvat kahdeksi erilliseksi ryhmäksi. Pallasjärven luoteispuolella nousee korkeampi ja komeampi ryhmä laajalle alalle levittäytyneenä, ja pohjoisempaan Nammalkurun takana kohoavat Vuontiskero, Lumikero ja muut tunturit pitkänä ja kapeana selänteinä, joka on puristunut Vuontisjärven ja Keräsjärven väliin.

Pallastunturit pyöreäläisine huip-

Pallastunturit

0 1 2 3 4 5 10 km

Luonnonpiirteet

puineen nousevat suurimittaisen vaikutuksena ryhmänä ympäröivästä metsien peittämästä seudusta. Pallastuntureista saa parhaan kokonaiskuvan noin kymmenen kilometrin etäisyydeltä katsoen. Ounastuntureiden Outtakkasta maisema-alueen pohjoispuolelta avautuvat suuren näköalat Pallakselle. Paljailta pyöreiltä keroilta avautuvat mittaamattomat näkymät suuripiirteiseen metsien ja tuntureiden maisemaan, josta yksityiskohtina erottuvat hopeiset vesistöt ja vaaleat suot. Jerisjärven rantamaisemia hallitsee kaunis Keimiötunturi.

Taivaskero (807 m mpy) on maamme korkein tunturi Käsivaren ylätunturien jälkeen. Samassa ryhmässä sen kanssa ovat Pyhäkero ja Laukukero sekä eteläisimpiä keroina Palkaskero ja Pallaskero. Ryhmän pohjoiset tunturit ovat Orotaskero ja Lehmäkero. Tunturijonon itärinteet ovat länsirinteitä huomattavasti jyrkemmät: esimerkiksi Pallaskeron seinämiä putoaa melkein pystyyn alas Pallasjärveen. Paikalliset korkeuserot ovat jopa 500 metriä. Jäkaläkerolta alkaa yhtenäinen pohjoinen tunturiselä-

Lapin lään

elinkeinona alueen vaurauden perusta. Saatiiden vähetessä sen syrjäytti maatalous 1900-luvun alusta lähtien. Karjataloutta harjoitetaan vieläkin useissa taloissa. Muutamassa on suurehkoja lammaskatraitakin. Elinkeinorakenteen muutos näkyy myös uuden omakotiasutuksen ilmestymisenä. Maisemakuvan säilyttäminen edellyttäisi maankäytön suunnittelua ja vanhan rakennuskannan suojelua. Simon rannikkokylien hakamailla ja laidunsaarilla on käynnistetty perinnemaisemien hoitokeiluja ympäristöministeriön tuella. Simossa tehdyistä maisemanhoitoselvityksistä on selostus mietinnön I osassa luvussa 5.4.

128. Tornionjokilaakso

Sijainti: Tornio ja Ylitornio, Lapin lääni
Mäntymäen kunta: Peräpohjola-Lappi, Kemnimaan seutu
Pinta-ala: 9 600 hehtaaria
Kuva: I osa, s. 38, 91 ja 139

Tornionjokilaakso edustaa Kemnimaan seudun vanhinta ja vakiintuneinta kulttuurimaisemaa. Komea, vanha rakennuskanta kuvastaa kylien vaurautta. Tornionjoki koskineen ja niittysaarineen on vaikuttava kehys kulttuuriympäristölle.

Maisemakuva

Maisema-alue ulottuu Tornion kaupungin pohjoispuolelta lähelle Ylitornion taajamaa. Tornionjoen laakso on laakea ja avara. Korpikylän tienoilta pohjoiseen alkavat jokilaaksoa ympäröivässä maisemassa erottua Peräpohjolan vaara- ja jokiseudun jyrkät muodot. Joen uoma on leveä. Suuret niittysaaret ovat maisemassa leimaa-antavia.

Kulttuurimaisema on selväpiirteistä. Rannassa on alava tulvaniittyalue ja ylempänä ovat kumpuilevat pellot ja nauhamaisesti teiden varsille sijoittunut asutus. Jokilaaksossa kulkevan rautatien itäpuolelle jää syrjäisiä peltola, metsiä ja ojitetuista soita. Rakennetussa ympäristössä on selvästi havaittavissa ajallinen kerrostuneisuus. Vanhin ja komein rakennuskanta on valtatie ja joen välissä, ja valtatie itäpuolella on yleensä vain uutta asutusta.

Monin paikoin avautuu kauniita näkymiä jokilaaksoon. Karungin pohjoispuolella, Kainuunkylässä ja Vuopionrannassa jäävät niittysaarten maisemat erityisesti mieleen. Viljelyvyöhykkeen maisema on hyvin pienipiirteinen ja vaihteleva. Viehättäviä yksityiskohtia ovat esimerkiksi tiiviit vanhat rakennusröykymät, yksittäiset puut ja puuryhmät sekä katajikkoiset hakamaat.

Muutamin paikoin ympäristöön sopimaton uudisrakentaminen ja kesämökkit rikkovat maisemakuvaa. Viljelyn ja erityisesti niittysaarten pensoittuminen sekä paikoin vanhan rakennuskannan rapistuminen ovat maisemahäiriöitä.

Luonnonpiirteet

Alueen eteläosassa jokilaakso ja sen ympäristö ovat loivasti kumpuilevia. Suhteelliset korkeuserot jäävät yleensä alle kymmenen metrin. Pohjoiseen mentäessä ensimmäinen vaara on 100 metriä korkea Nivavaara alle kilometrin päässä joesta. Vaikka alueen pohjoisosassa vaarat ovat lähellä jokea, on jokilaakso kuitenkin laakea.

Kallioperältään alue kuuluu Kemninja Tornionjokisuiden liuskealueeseen eli ns. Lapin kolmioon, jonka viljavuutta monet letot ja lehdot osoittavat. Kalkkipitoista dolomiittia tavataan paikoin myös Tornionjoen laaksossa. Maaperä koostuu tulvan kerrostamista hienosedimenteistä, ja jokisuulla on vähän saveakin. Ympäröivät kankaat ja vaarat ovat moreenipeitteisiä.

Jokiuoma on leveimmillään noin kolme kilometriä Kainuunkylän tienoilta, missä ovat myös suurimmat tulvasaaret. Kainuunkylän saarten tulvaniittyjä on sanottu Pohjois-Euroopan edustavimmiksi. Märkiä ja kosteita tulvaniittyjä on laajalti, mutta tuoreet ja kuivat niittytyypit ovat suurelta osin pajuttuneet. Kainuunkylän saaret ovat myös lintuvesien suojeluohjelman kohde. Tornionjoen vesistö on koskiensuojelulla rauhoitettu.

Jokilaaksossa varsinaisia kangasmetisiä on vain vähän, ja suurin osa metsistä on ojitettuja turvemaita. Lähes kaikki asutuksen lähisuot on ojitettu. Osa peltoaukeiden kookaspuustoisista metsiköistä on hakamaina. Rannan tulvaniittyjä reunustaa usein kapea lehtimetsävyö. Kasvistoltaan mielenkiintoisia alueita ovat rannat ja suojaosat, matalat vesialueet sekä kylien laitumet, kedot ja pihapiirit.

Kulttuuripiirteet

Ala-Vojakkalan Oravaisensaari ja Kainuunkylä ovat olleet laajimpien arkeologisten kaivausten kohteina Tornionjokilaakson asutushistoriaa tutkittaessa. Varmuudella vanhimmat asutuksen merkit on ajoitettu 1000- ja 1100-luvulle. Mahdollisesti vieläkin vanhemmasta asutuksesta on kuitenkin löytynyt viitteitä. Tehtyjen kaivausten perusteella koko Pohjois-Suomen asutushistoria on joutunut uudelleen arvioinnin kohteeksi.

Tornionjoen asutus on ollut pysyvää varhaisista ajoista saakka. Maataloutta on harjoitettu kauan tulvanalaisilla viljailuilla mailla. Alueen maatiloja on yleensä pidetty vauraina. Jokivarsi oli ennen ja on nykyäänkin Pohjois-Suomen tiheimmin asuttua aluetta. Myös kalastus on ollut huomattava elinkeino. Jokivarressa on kulkenut kauppareittejä, ja alueella on ollut omiakin kaupakeskuksia. Vojakkalan Oravaisensaari oli yksi Tornionjokilaakson keskuspaikkoja keskiajalla ja 1500-luvulla.

Vanhat talot sijaitsevat jokivarressa mäen kumpareilla yleensä siten, että joki näkyy talosta. Muutamin paikoin valta-

tien ja joen väliin jää vanha kylätie, jonka varrella kulttuuriympäristö on parhaimmillaan. Arvokkaita vanhoja taloja ja kokonaisia pihapiirejä rakennuksineen on pitkin jokivartta. 1800-luvun ja 1900-luvun alun komeat talonpoikaistalot neilöpihoineen, pappilat ja koulurakennukset ovat korvaamaton osa kulttuurimaisemaa. Kukkolan kosken kalakentällä on komea rivi punaisia aittoja ja muita kalastukseen liittyviä vanhoja rakennuksia. Uusi rakennuskanta valtatievarressa on tyyllisesti kirjavaa. Uusia taloja ja kesämökkejä on rakennettu myös alennamaksi jokivarteen mahdollisten suurten tulvien ulottuville.

Asuinrakennusten ja piharakennusten ohella alueella on runsaasti muitakin maisemallisesti arvokkaita rakennelmia, kuten riisiä, vajoja ja saunoja. Pelto- ja niittymaisemassa erityisen tärkeä asema on pienillä ladoilla, jotka ovat rapistumassa.

129. Lohijärvi - Leukumanpää

Sijainti: Ylitornio, Lapin lääni
Mäntymäen kunta: Peräpohjola-Lappi, Peräpohjolan vaara- ja jokiseutu
Pinta-ala: 600 hehtaaria

Lohijärven - Leukumanpään kulttuurimaisema edustaa kauniisti Peräpohjolan vaara- ja jokiseudun luontoon sopeutunutta vanhaa maatalousaluetta.

Maisemakuva

Leukumanpään jokivarsiasutusta ja Lohijärven kylää kehystävän luonnonmaiseman keskeiset elementit ovat Isoon Lohijärveen laskeva joki, maisema-alueen taustalla kohoava vaara sekä asutusta reunustava loivapiirteinen metsäinen maasto. Jokivarressa metsät ympäröivät tiiviisti kapeaa peltola ja rakennusten nauhaa, ja viehättävät rantamaisemat vanhoine pihapiireineen ja viljelyksineen ovat esteettömmimminkin ihailtavissa vastarannalta. Leukumanpäässä perinteiseen tyyliin sopimaton rakentaminen ja peltola pensoittuminen rikkovat paikoin kokonaisuutta.

Ison Lohijärven rannalla maisemat avartuvat. Laajalla peltoaukealla järven rannassa sijaitsevat vanhat, hyväkuntoiset rakennukset muodostavat ehyen kokonaisuuden.

Luonnonpiirteet

Leukumanpäässä joen itärannalla maasto kohoaa tasaisesti Leukumavaaran rinteiksi. Joen länsiranta on loivasti kumpuilevaa. Lohijärvellä maasto on jokivartakin tasaisempaa. Maaperä on suurelta osin turpeen peittämää moreenia. Jokivarressa ja Ison Lohijärven rannassa on kerrostunut laajittuneita sedimenttejä.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller, rörliga skuggor), landskap och turism, liksom de kombinerade konsekvenserna som identifierats i utredningarna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

43 Synpunkt

Yttrande om Karhakkamaa-vindkraftsparkprojektet i Torneå stad

Jag motsätter mig Torneå stads/TuuliWatti Oy/Exilion Tuuli Ky:s planer på att bygga cirka 50 vindkraftverk med en höjd på 300 meter i Karhakkamaa-området i Torneå.

Jag kräver att ett miljötillstånd ansöks för det planerade Karhakkamaa- vindkraftsområdet.

Jag åberopar följande lagparagrafer:

Miljöskyddslagen 27 § moment 3. Dessutom §2, §5, §10, §14.

Lagen om vissa grannskapsförhållanden 17 §.

Lagen om markanvändning och byggande § 1. Det allmänna syftet med lagen.

Gränsälvsoverenskommelse 1971/1.10.2010.

De vindkraftverk som planeras i Karhakkamaa bör alla identifieras med ett ortnamn och platserna bör namnges enligt koordinaterna för nordlig latitud och sydlig longitud.

Inga fotografier eller modeller av projektområdet har presenterats för att visa hur kraftverken är placerade sett från olika byar.

Inga markarrenden för projektområdet har presenterats.

Hittills är projektkartorna bristfälliga i fråga om läsbarhet, kartorna ger inte en korrekt bild av vindkraftsområdet, de saknar höjdangivelser, områdets träskmarker, planerade vägar till kraftverken osv.

Projektområdet ligger i Martimojoki avrinningsområde. Martimojoki-floden mynnar ut i Torneälven, som är en Natura-flod.

Vägar och dikesgrävning i området kommer att skada Martimojoki-floden.

Martimojoki är lekplats för havsöringen.

Det planerade projektområdet kommer att byggas på "öar" formade av istidshöjningen och befintliga skifferberghällar, med servicevägar till kraftverken som ska byggas genom och över kärr och sumpmarker i området.

Området är en marin skärgård efter istiden. Efter istiden för 2000 år sedan var området Bottenvikens skärgård. Än idag består Karhakkamaa-området av sumpmark och sluttningar och hundratals holmar. Gränsälvsoverenskommelsen mellan Finland och Sverige 2014; se kartan på sidan 42.

Nationallandskapet i Tornedalen och Aavasaksa hotas om detta projekt genomförs. Tornedalen och Aavasaksa är ett av Finlands 27 värdefulla nationallandskap. Se här: Miljöministeriets publikation: <https://Awww.ymparisto.fi/luonto/maisemat/arvokkaat/maisema-alueet>.

Älgar som betar vid Bottenviken och Kemi älv och Torneälv och deras vattenområden vandrar till Karhakkamaa-området på hösten för att äta och beta under vintermånaderna. I Karhakkamaa högländet/vattendelaren i gamla Airiselkä (kartbilaga) överlever älgarna vintern. Karhakkamaa-området är Lohijärvis renbeteslags betes- och utfodringsområde för renar. På våren återvänder älgarna till de frodiga flodbankarna och lermarkerna.

Om Karhakkamaa vindkraftspark byggs kommer rådjur, renar, fåglar och växtlighet att försvinna från området och deras livsmiljö blir smalare. Dräneringen av bergsslutningarna kommer att orsaka oöverskådliga skador på den biologiska mångfalden.

Kemi–Torneå älvarmen är den viktigaste rutten för flyttfåglar i Norden under vår- och höstflyttningen. Tiotusentals/hundratusentals fåglar stannar på regionens vidsträckta våtmarker i månader under vår- och höstflyttningen i områdets utfodringsplatser. Under denna period rör sig fåglarna fram och tillbaka mellan floden och träskan vid höglandet. När våren fortskrider flyttar fåglarna norrut.

Tidningsartiklar och åsikter om projektområdet:

Hannu Alatalo, Torneå stadsfullmäktig, ordförande i Livskvalitetsnämnden:” Begrav mitt hjärta i Tornedalen"

Lapin Kansa 12.8.2020.

Minna Heljala, museidirektör i Tornedalen; "Hur mäter man värdet av ett landskap?". Sydvästra Lappland 30.9.2020.

Jag hoppas att alla konsekvenser kommer att bedömas grundligt, inklusive projektens gemensamma konsekvenser på hälsa, välbefinnande och trivsel för människorna i området också beaktas. De negativa effekterna av vindkraften skulle också vara en internationell fråga på grund av närheten till gränsen mellan Sverige och Finland.

Jag känner till projektområdet, jag har plockat bär och gjort utflykter i området i mer än tio år och jag har arbetat i skogen.

Torneå stadsstyrelses och stadsfullmäktiges beslut fattades enligt en snabbare tidtabell under våren 2019. Projektet offentliggjordes inte och lokalbefolkningens åsikt om platsens lämplighet för detta ändamål tillfrågades inte heller. Inga utredningar av miljöcentralen eller en konsult angående placeringen av vindkraftverk har utförts innan beslutet fattades. Fullmäktigeledamöterna anser också att presentationen gjorts med ofullständig information.

Jag ber kontaktmyndigheten på NTM-centret att ta reda på om några förberedande åtgärder för kraftverk, såsom skogsavverkning och dränering, redan har vidtagits i Karhakkamaa-området. Området genomgår en EIA-bedömning, så området får inte röras.

Av dessa skäl anser jag att den vindkraftspark som planeras i Karhakkamaa-området är olämplig för detta område! Leta efter en ny plats utanför Torneälvsområdet.

Bilagorna skickas med e-post måndagen den 5.10.2020.

Bilistens vägkarta Suomi Finland 1927*2012 Airiselkä.

Hannu Alatalo, Lapin Kansa 12.8.2020.

Minna Heljala, sydvästra Lappland 30.9.2020.

Gränsälvsoverenskommelsen mellan Finland och Sverige 2014, sida 42, kartan som referens för att jämföra det forntida Karhakkamaa-området

Istiden: The Anculus Lake. Karta över den senaste istiden i Finland.

Jordskorpan bryts för 2450 miljoner år sedan. Centrum för Kolmihaara sprickan i Kemi-Torneå-området. Lapplandstriangeln.

Bilagor:

Bilistens vägkarta Airiselkä 1927.

Minna Heljala. Hur mäts landskapets värde? Sydvästra Lapland 30.9.2020.

Miten maiseman arvoa mit

Maisema on sanana varsin monimerkityksinen. Se tuo meille mieleen näköalan, silmännähtävän osan ympäristöstä. Kokemus on subjektiivinen ja siihen liitetään arvotauksia, kuten kaunis tai ruma. Käsitteet muuttuvat ajan myötä, olosuhteiden muuttuessa ja kokijan mukaan.

Suomesta on nimetty 27 aluetta kansallismaisemaksi.

Voimme ylpeydellä todeta, että luettelossa numero 25 on Aavasaksan ja Tornionjoen kansallismaisema. Mikä on kansallismaisema ja miten siihen tulisi suhtautua? Ympäristöministeriön julkaisussa Kansallismaisema (1993) todetaan muun muassa "Kansallismaisemat ovat tärkeä osa kansallista kulttuuriamme ja että vastuu kulttuuriperinnöstämme on yhteinen. Kansallismaisemat ovat voimavara ja ilmoituksen lähde kulttuuriperintömme vaalimiseksi. Rakenn

KOLUMNI

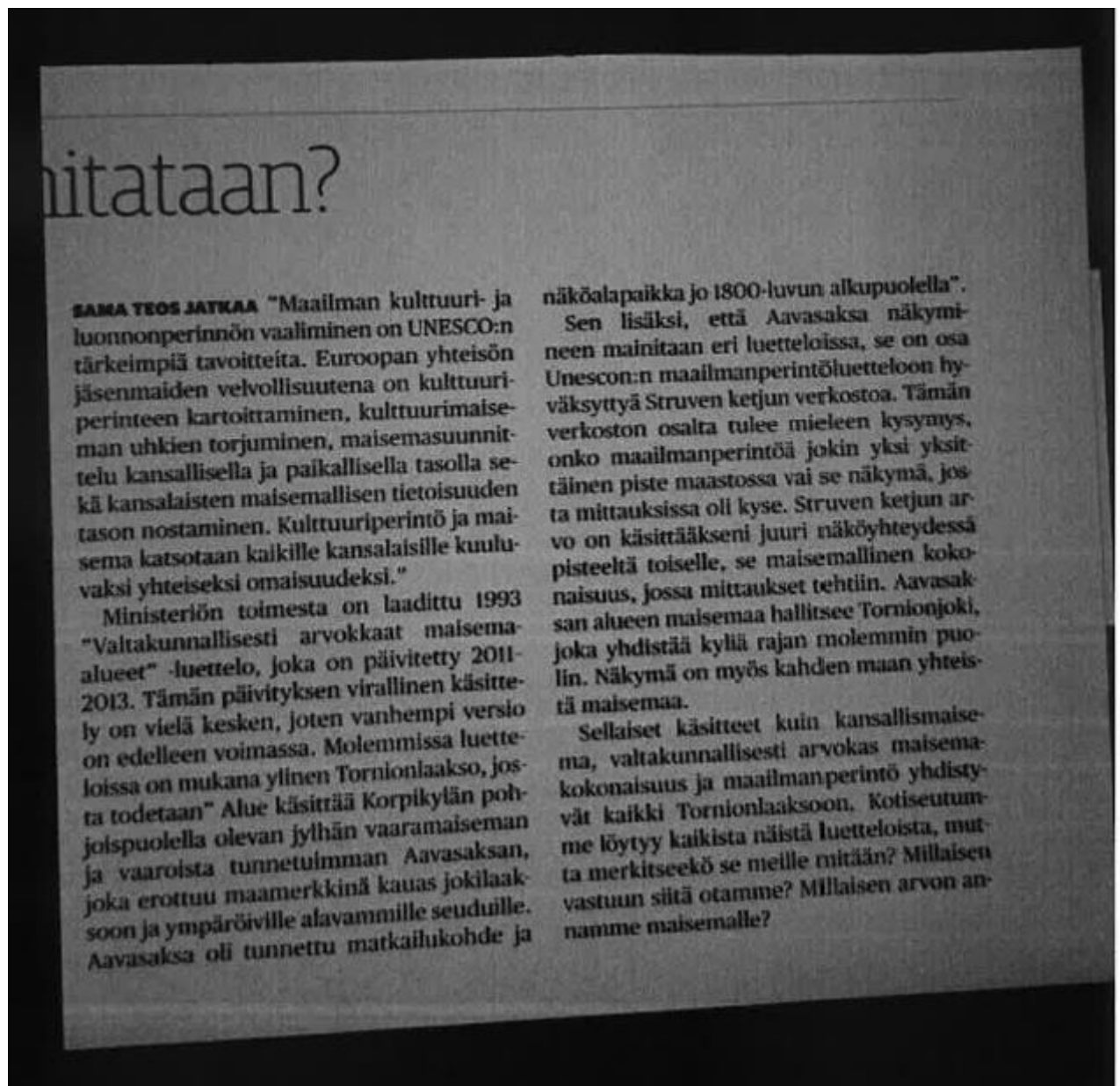
MINNA HELJALA

Tornion maakuntamuseon johtaja

hollarvon säilyttäminen. Ympäristöministe-
riö toivoo, että laaja kansalaiskeskustelu vir-
täisi paitsi kansallismaisemien myös muiden
arvokkaiden maisemien ja kulttuuriympä-
ristöiden vaalimisesta. Kansallismaisema on

nettaessa tai suunniteltaessa maankäytön
arvokkaille alueille tulisi perussääntönä olla
alueen ja paikan ominaisuuteen, sen sym-
bolinen sopimus, jonka jokainen me-
nän joutuu tarkistamaan."

Heljäläs skrivelse.

Hannu Alatalos skrivelse. Begrav mitt hjärta i Tornedalen.

Lapin Kansan // Keskiviikkona 12. elokuuta 2020

Haudatkaa sydämeni Tornionlaaksoon

Suomessa ja Pohjoismaissa ei ihmisiä tapeta voimavarojen tieltä. Mutta tornionlaaksolaisten mielenmaisema, Koliin verrattava kansallismaisema, voidaan tuhota Korpikylän viheliäisellä tuulimyllyjen muovimetsiköllä.

Toteutuessaan tekoa voi verrata Wounded Knee verilöylyyn. Se on ryöstö ja tulee aiheuttamaan ahdistusta useille sukupolville. Vain muutaman kolikon tähden Moolokin kitaan, Tornion kaupungin kassaan.

Helppoa kuin heinänteko on sirtsen myrkyttää lohien kotijoki. Kaunisvaaran kaivospirulle on jo annettu pikkusormi. Ruotsalaiset toimivat mielestään oikein. Aina. Omat ympäristöviranomaisemme vain vikisevät.

Kukkolankoskelta Aavasaksalle on muodostumassa merkittävä matkailualue. Sinne ei tarvitse keksiä hurlumheita.

Kukkolankoski olisi padottu muutama vuosikymmen sitten - kuten kaikki Tornionjoen isommat kosket - ellei se olisi rajajoki. Ihailtu perinnekalastus olisi

NÄKYMÄ Aavasaksalta Tornion suuntaan.

ruhottu tuosta vaan. Että niin ei päässyt tapahtumaan, ei perustunut järjen voittoon. Suomi ja Ruotsi elivät vain päässeet asiasta sopimukseen.

Ruotsi valjasti seuraavat jokensa, Suomi Kemijokensa. Nyt ainakin Suomessa upean lohijoen tuhoamista kadutaan katkerasti. Mutta saako tehtyä tekemättömäksi.

Kukkolankoskelta Aavasaksalle on muodostumassa merkittävä matkailualue.

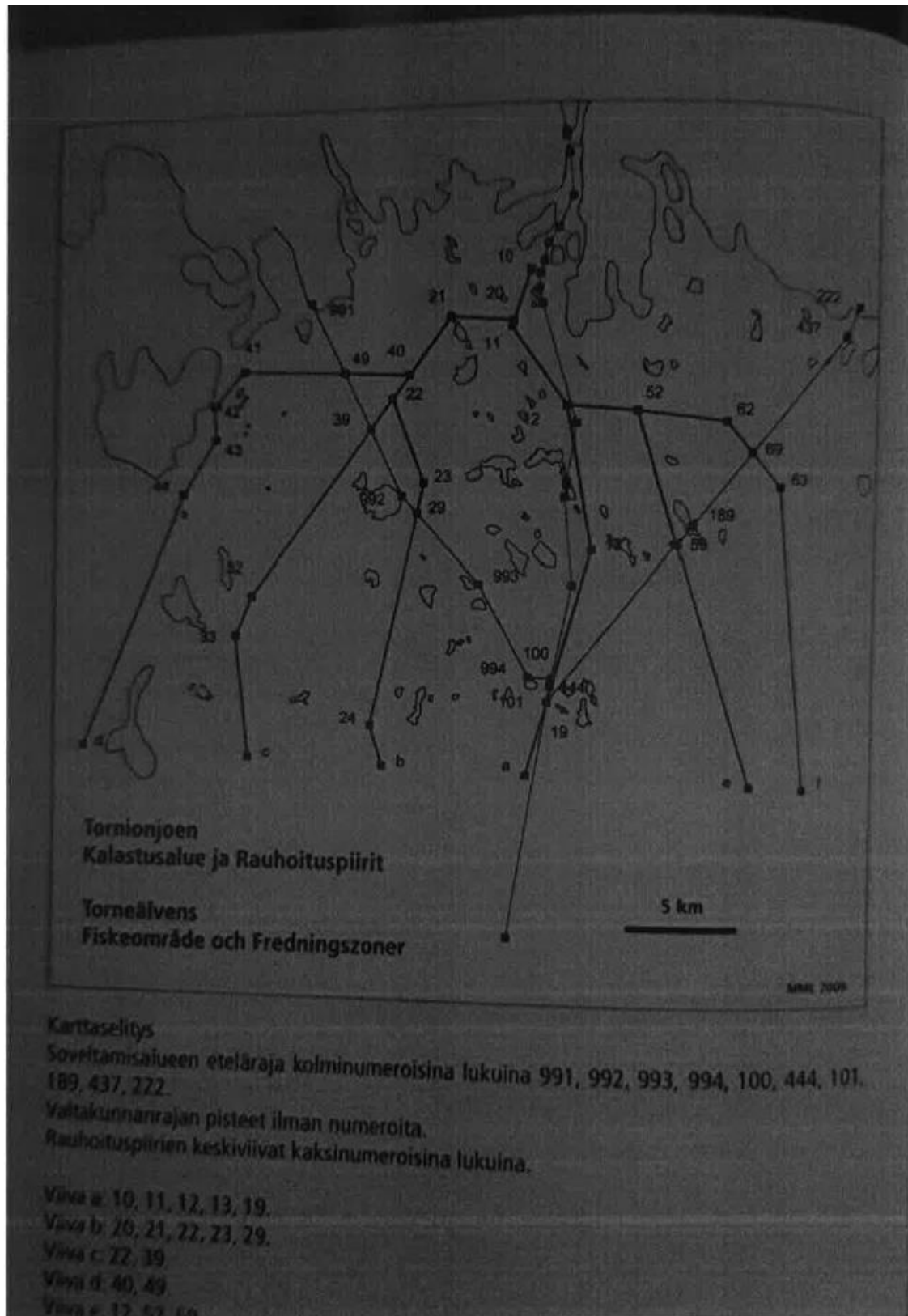
Sinne ei tarvitse keksiä hurlumheita. Kaikki on valmiina. Kylkeen tarvitaan tuottavia, korkealaatuisia palveluita. Niitä on ja syntyy molemmiin puoliin rajaa.

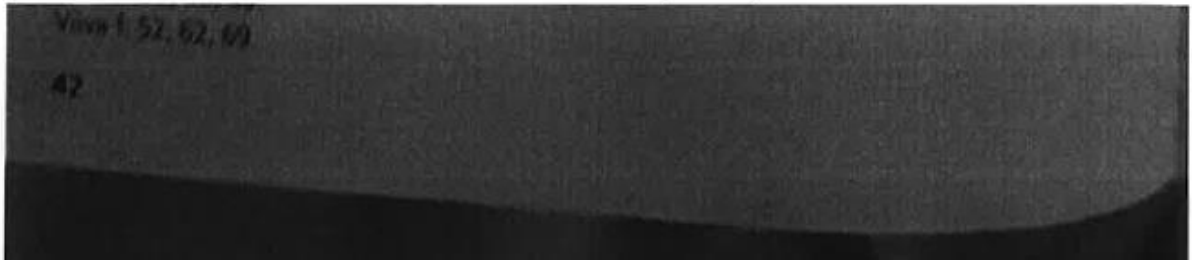
Tuulivoimalan sijoituspaikkana Korpikylän kohdan Karhakkavaara on järjetön.

Jos katastrofin annetaan toteutua, esim. keskiurooppalaisten kriittisten matkailijoiden reaktio on sääli ja myötähäpeä, kuinka mittaamattoman arvokas, luonnonmukainen kulttuurimaisema on tuhottu. He tulivat kiisityksessä, että Tornionlaaksossa elää viisas kansa.

HANNU ALATALO
Valtuutettu,
Tornio

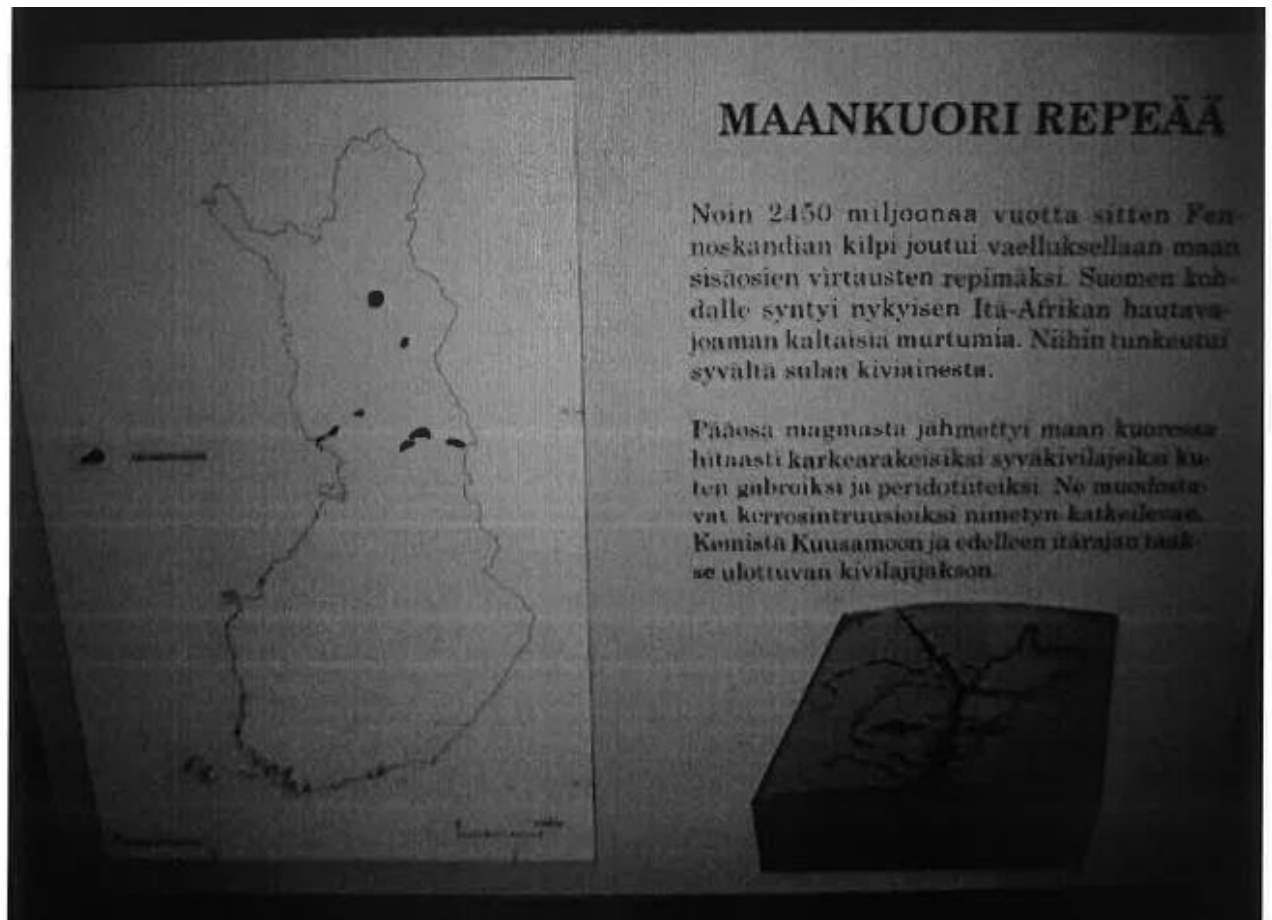
Gränsälvsoverenskommelse s.42

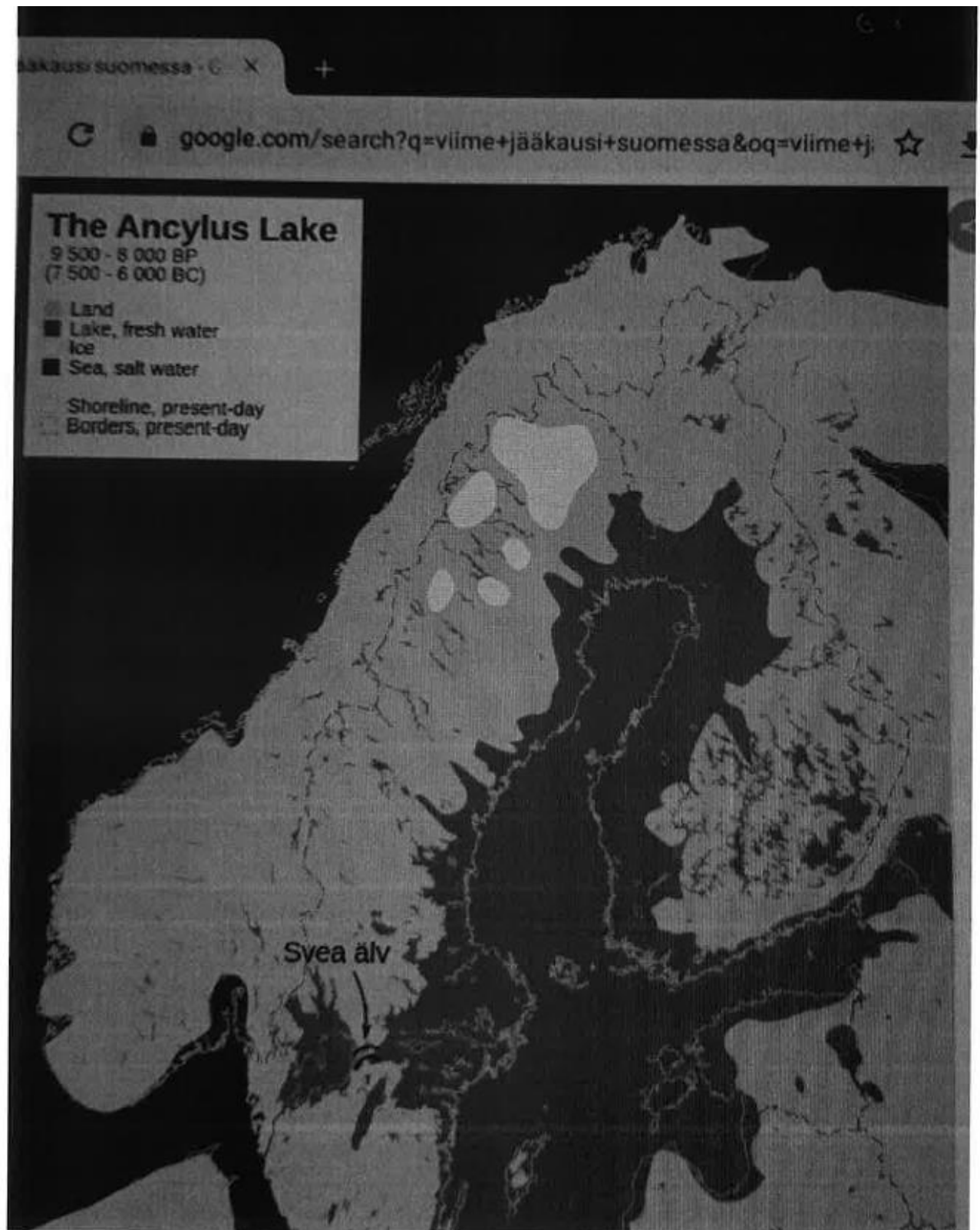

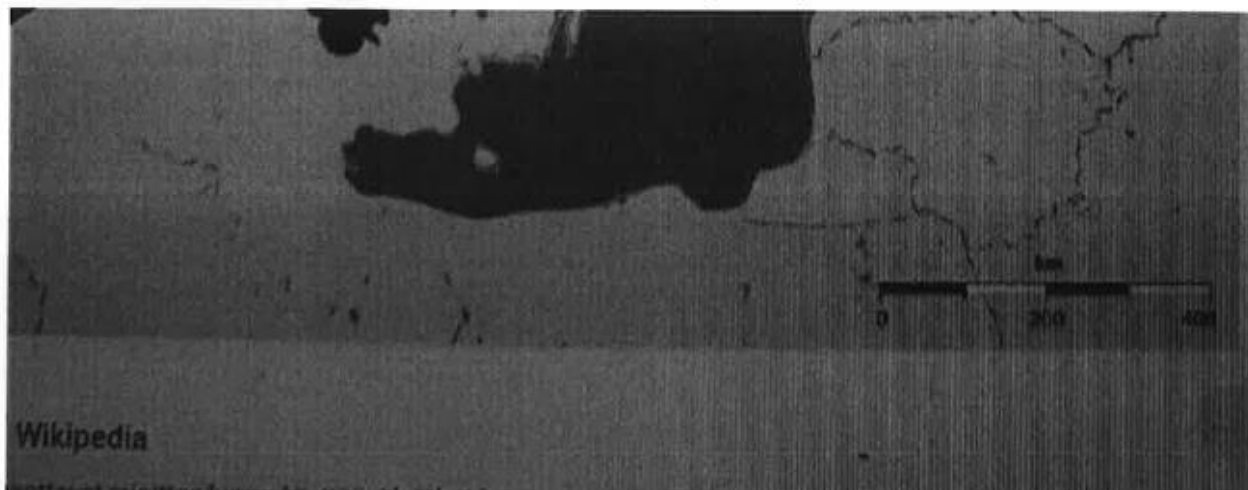

Jordskorpan bryts för 2450 miljoner år sedan. Centrum för Kolmihaara sprickan i Kemi-Torneå-området. Lapplandstriangeln se. Geologi och Vegetation och Natur.

Istiden The Anculus Lake. Karta över den senaste istiden i Finland.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). TuuliWatti Oy har lämnat in ett initiativ till Torneå stad om utarbetande av en generalplan, vilket godkänts av tekniska nämnden den 22.5.2019 (§ 125), stadsstyrelsen 3.6.2019 (§ 196) och stadsfullmäktige 19.6.2019 (§ 68).

Torneå stadsfullmäktige har godkänt Tuuliwatti Oy:s områdesavtal den 2 september 2019 (255 §). Stadsfullmäktige har godkänt överföringen av planläggningsavtalet till en tredje part (Exilion Tuulihankkeet Ky) 1.3.2021 (68 §). Torneå stadsfullmäktige har godkänt överföringen av områdesavtalet till Torneå Karhakkamaa Tuuli Ky den 20 december 2022 (§ 471).

Exilion Tuulihankkeet Ky överför nu projekträttigheterna till Tornio Karhakkamaa Tuuli Ky, företaget som grundades för att driva vindkraftsparken. Områdesavtalet kan inte överlåtas utan separat avtal med Torneå stad. Tillsammans med Tornio Karhakkamaa Tuuli Ky begär Exilion Tuulihankkeet Ky tillstånd från Torneå stad att överföra områdesavtalet till Tornio Karhakkamaa Tuuli Ky. Exilion Tuulihankkeet Ky och Tornio Karhakkamaa Tuuli Ky uppger gemensamt att Tornio Karhakkamaa Tuuli Ky fortsätter att fullt ut utveckla vindkraftsparken Tornio Karhakkamaa och tillhörande planerings- och MKB-processer. Tornio Karhakkamaa Tuuli Ky skulle vara ansvarig för alla skyldigheter och ansvar enligt avtalet efter överföringen.

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Deltagande- och bedömningsplanen och Miljokonsekvens-programmet har varit till påseende för allmänheten 5.8–5.10.2020. Samtliga beslut har varit offentliga och finns tillgängliga på kommunens webbsidor.

MBL § 40 och MRA § 16 föreskriver hur generalplanen ska presenteras. Bestämmelserna på plankartan är av allmän karaktär. I planeringsprocessen upprättas planen på basen av uppdaterad kartdata från Lantmäteriverket.

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen

MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

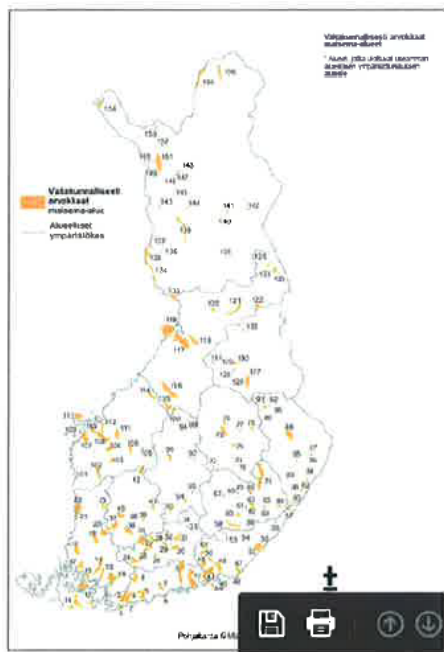
Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen använder de utredningar som gjorts i miljökonsekvensbeskrivningen (t.ex. effekter på människor (buller, rörliga skuggor), naturvärden, yt- och grundvatten, fauna, fåglar) konsekvensbeskrivningar samt vid behov ytterligare utredningar. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av delgeneralplanen i förhållande till allemansrätten läggs till deltagande- och utvärderingsplanen.

44 Synpunkt

Vi motsätter oss den föreslagna vindkraftsparken i Karhakkamaa just på grund av dess läge.

I Finland finns det 156 nationellt värdefulla landskapsområden (VAMA) [käänt. huom. Tässä kohdassa on virhe: viitatulla sivulla lkm on 186, mutta kirjoittaja on kirjoittanut 156]. Enligt statsrådets principbeslut är Tornedalens område ett av de nationellt värdefulla landskapsområdena. I det 2. betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden konstateras: "Vid planering av markanvändning måste man se till att inte skada det etablerade landskapet." En ny landskapsutredning har också genomförts för att ersätta statsrådets beslut från år 1995. Området i fråga kommer även fortsättningsvis att tillhöra värdefulla landskapsområden.

Liite 1: Kartta valtakunnallisesti arvokkaista maisema-alueista

Lisäksi Aavasaksa ja Tornionjokilaakso kuuluvat ympäristöministeriön kansallismaisematyöryhmän vuonna 1992 valitseman Suomen 27 kansallismaiseman joukkoon. Ainutkertaiset maisema-alueet edustavat maamme pinta-alasta murto osaa (kts. yllä liite 1), joten on sekä piittaamatonta että osaamatonta sijoittaa voimalaitoksia juuri kyseisille alueille Suomessa.

Dessutom är Aavasaksa och Tornedalen bland de 27 nationella landskapen i Finland som valdes ut av miljöministeriets arbetsgrupp för nationella landskap år 1992. Unika landskapsområden utgör en bråkdel av vårt lands yta (se bilaga 1 ovan), så det är både obetänksamt och inkompetent att placera kraftverk i dessa områden i Finland.

Det är särskilt viktigt att vi utvecklar och utnyttjar förnybar energi, men inte utan att respektera det nationella landskapet, de lokala invånarnas åsikter och livskvaliteten i området. En bra sak förstörs med den helt felaktiga placeringen av vindkraftverken. Som ett resultat av denna verksamhetsmodell kommer den allmänna opinionen tyvärr att vända sig mot vindkraft.

Vi vill betona att projektet omfattar utformningen av de högsta vindkraftverken i världen, för vilka det inte finns någon erfarenhet eller forskningsdata om hur vindkraftverk ser ut i naturen, vilken inverkan de har på miljön, särskilt på människor. Dessutom har vindkraftsindustrin haft som praxis att bagatellisera konsekvenserna för natur och människor, så man bör vara särskilt försiktig när man genomför ett så omfattande projekt, särskilt när det gäller placeringen av vindkraftverken.

Valet av projektplats för tankarna oundvikligen till det faktum att vindkraftverk delvis placeras på stadens mark för att få hyresintäkter. Staden förstör alltså ett unikt och oersättligt landskap till ett mycket billigt pris. Dessutom är möjligheterna till framgång och utveckling av turismnäringen i regionen betydligt mindre på båda sidor om gränsen. Jag har förstått att kommunens beslutsfattare och tjänstemän i första hand arbetar för alla kommuninvånares livskvalitet och välmående och nu verkar det som att den grundläggande uppgiften totalt har glömts bort i detta projekt.

Vi föreslår att vindkraftverken placeras på avstånd från det värdefulla nationella landskapet och på avstånd från bebyggelse. I det glest befolkade Finland har vi tur i den meningen att det är möjligt att hitta platser där vindkraften har mycket mindre negativ inverkan på landskapet och på människor.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Deltagande- och bedömningsplanen och Miljökonsekvens-programmet har varit till påseende för allmänheten 5.8–5.10.2020. Samtliga beslut har varit offentliga och finns tillgängliga på kommunens webbsidor.

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen använder sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbeskrivningen (MKB), bl.a. landskaps- och turismutredningar och kompletterande utredningar utarbetade vid behov. De konsekvenser som påvisas utredningarna samt samverkans effekterna beaktas

i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

45 Synpunkt

Jag flyttade till Korpikylä, Matkakoski, Torneå, för lite mer än ett år sedan. Jag blev förtjust i områdets otroliga natur, dess mångfald och den vackra gamla byggnadskulturen, som är unik i den här omfattningen i finska Lappland. Innan jag köpte ett permanent hem här har jag rest runt i Lappland och letat efter den bästa platsen att bosätta mig på. Det här stället hade allt och mer därtill. En otämjad flod där man kan fiska. Bär- och svampskogarna i närheten. Natens lugn och mörker, som jag, som är född i norr, värdesätter över allt annat. Vinterns norrsken kan fotograferas från den egna trädgården, och det kommer färskt källvatten från kranen. Det är lätt att ta sig till de centrala platserna från området, vilket jag som turistvän uppskattar. Jag uppskattar också kvaliteten på turismen i området, som är respektfull mot naturen och ekonomiskt livskraftig. Denna sommar skulle ha lockat många fler turister till området än den kapacitet som nu erbjuds.

Det nuvarande vindkraftsområdet i Kitkiäisvaara syns och hörs till en viss del. Beroende på väderleken syns vindkraftverken på natthimlen som ett blinkande ljus och rotorbladens rörelse kan höras som ett stadigt "whom, whom"-ljud. När jag tänker på att mängden ljud och ljus ökar dramatiskt från vad det är nu, att det är halva himlen, och vindriktningen skulle inte längre rädda ljuden för ett ögonblick, känner jag en djup ångest vid tanken. Jag flyttade trots allt till området just för det fridfulla mörkret. Vattentäkten för mitt bostadsområde ligger under den planerade vindkraftsparken. Det fanns inget omnämnande av detta i utredningarna. Inverkan av markstörningar och omdirigerat ytvatten på vattentäkten har inte utretts på någon nivå. Kommer Torneå stad ta ansvar för eventuell förorening av vattentäkten, regelbundet kontrollera vattenkvaliteten och förbereda sig för möjligheten att rent dricksvatten inte längre skulle finnas tillgängligt i området? Invånarna i området är inte nöjda med den försämring av vattenkvaliteten som t.ex. renat eller på annat sätt behandlat vatten innebär. Jag kräver en ny och omfattande utredning av konsekvenserna för naturen och människorna. De direkta och indirekta inverkningarna av riksväg 21 bör också utredas. Till exempel har det visat sig att hjortdjur undviker vindkraftverk, oavsett om den övervintrande populationen i området skulle befinna sig på vägen i framtiden. Omfattningen av industriområdesprojektet är så stort att det kräver ett miljötillstånd.

Människorna, djuren och växterna i området förtjänar inte den planerade behandlingen. Behandlingen skulle vara verkligt brutal, psykiskt och fysiskt våld mot allt levande och icke-levande. Det är inte bara en lokal fråga, utan det skulle vara en gemensam sorg för hela världen. När jag var i Spetsbergen glädde det mig att upptäcka att människor även där kände

igen det område där jag bodde. Det gladdde mig att höra lovorden om den otroliga naturen och det fantastiska landskapet längs dalen. Jag vill inte motta beklaganden av förluster i framtiden. Det finns ett talesätt som säger att det är som att kämpa mot vindkraftverk. Det här är verkligen det, man känner sig liten. Jag kommer fortfarande att kämpa in i det sista för att regionen ska bestå. Jag tror dock att i våra dagar är inte pengar ensamma avgörande, utan värdet av andra saker förstås också. Inga pengar kan ersätta områdets natur. Pengar är inte heller en personlig fråga om vad jag skulle förlora om anläggningen byggs, men jag kräver 150 000 euro i skadestånd som en klumpsumma för att försöka hitta en ny plats för mig själv och mina idéer om ett hållbart liv.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Effekterna på bl.a. människor (buller, rörliga skuggor), turism, djur, landskap, liksom de kombinerade effekterna, som identifierats i utredningarna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

I MKB-processen kommer inverkan på yt- och grundvatten att undersökas. Vattentäktens placering i förhållande till den planlösning som ska utarbetas utvärderas i de olika skeden av planprocessen.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

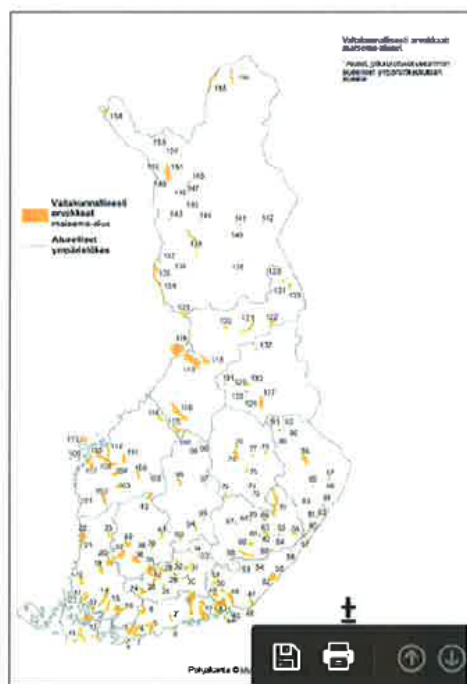
Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

46 Synpunkt

Jag motsätter mig den planerade vindkraftsparken i Karhakkamaa. Anledningen till min invändning är den olämpliga placeringen.

Det aktuella helhetsområdet är ett av de 156 landskapsområden av nationell betydelse som fastställts med Statsrådets principbeslut.

I det 2. betänkande av arbetsgruppen för landskapsområden konstateras: "Vid planering av markanvändning måste man se till att inte skada det etablerade landskapet." Det bör noteras att det nya beslut som ersätter 1995 års beslut också kommer att inkludera det aktuella området bland de värdefulla landskapsområdena.

Liite 1: Kartta valtakunnallisesti arvokkaista maisema-alueista

Aavasaksa och Tornedalen är också bland de 27 nationallandskap i Finland som valdes ut av miljöministeriets arbetsgrupp för nationallandskap år 1992. Dessa unika landskapsområden utgör en mycket liten del av vårt lands yta (se bilaga 1 ovan), så det är både likgiltigt och inkompetent att placera kraftverk i dessa områden i Finland.

Citaten som hör till beslutet "Ärende om antagande av Lapplands landskapsplan"

"Enligt de innehållskrav som ställs för landskapsplanen i 28 § i markanvändnings- och bygglagen ska vid upprättandet av landskapsplanen bland annat tas hänsyn till de nationella markanvändningsmålen och särskild uppmärksamhet bör fästas vid bevarandet av landskapet och kulturarvet. Nationellt värdefulla landskapsområden hör till de inventeringar som avses med de nationella markanvändningsmålen som bör vara utgångspunkten för planeringen."

"Landskapsinverkan från vindkraftsbyggen sträcker sig långt bort från vindkraftverken. I närheten av och inom inflytelseområdet för nationellt värdefulla landskapsområden spelar regionalplanen därför en nyckelroll när det gäller att koordinera olika former av markanvändning så att nationellt värdefulla landskapsvärden kan bevaras. Betydelsen av landskapsplanen understryks också av det faktum att möjligheterna att minska landskapsinverkan från vindkraftsparker i nationell eller åtminstone regional skala är mycket begränsade i den fortsatta planeringen.

Enligt avsnitt 4.5 i de nationella markanvändningsmålen ska de områden som är mest lämpade för utnyttjande av vindkraft anges i landskapsplaneringen och att vindkraftverk i första hand ska placeras centralt i enheter med flera vindkraftverk. Att uppnå målen för vindkraft får dock inte stå i konflikt med andra regionala utvecklingsmål. De specifika målen i punkt 4.4 anger bl.a. att markanvändningen skall säkerställa att värdena av nationellt betydelsefulla kulturmiljöer och naturarv bevaras.

Även om syftet med landskapsplanen som ett allmänt verktyg för planering av markanvändningen i allmänhet inte kräver att lämpligheten av den markanvändning som anges i landskapsplanen ska avgöras i detalj i landskapsplaneskedet, måste det ändå vara möjligt att säkerställa att de lindringsåtgärder som krävs i utredningarna, och som i praktiken främst kan gälla vindkraftverkens storlek, antal eller placering, inte leder till att området förlorar sin betydelse som ett vindkraftsområde av åtminstone regional betydelse. Under dessa omständigheter, med tanke på att målen är motsägelsefulla och att genomförandet av vindkraftsområden (tv) och områden lämpliga för planering av vindkraftsparker (tvI) kan leda till försämring eller förlust av värdena av nationellt viktiga kulturmiljöer, följer att samordnandet inte enbart eller till stor del kan överlåtas till mer detaljerad planering."

De kraftverk som nu planeras skall placeras på en plats som kommer att påverka nästan varje del av Tornedalens värdefulla national- och kulturlandskap. Området omfattar Tornedalen och därmed även den svenska delen av regionen. De planerade kraftverken kommer att vara bland de största i världen och kommer att dominera landskapet på långt håll. Samarbetet med svenskarna är en del av kulturen och landskapshelheten är Torneälven och områdena på båda sidor om den. Jag ser det som en mycket bedrövlig sak om vindkraftverkens placering skulle söndra denna helhet.

Människor som bor i och flyttar till området påverkas av livsmiljön. Det vackra och fridfulla flodlandskapet och den närliggande naturen är faktorer som bidrar till att befolkningen stannar kvar i området och bidrar även till de fritidsboendes intresse och vistelse i området. Utvecklingen av byar kommer att hämmas om vindkraftverk tillåts byggas, eftersom de nya

möjligheter som öppnas i framtiden, till exempel turism, krymper och utvecklingen av nya byar hämmas.

möjligheter till ekonomisk verksamhet försvagas. Byggandet av vindkraftsparker är en långtgående lösning som kommer att försegla Tornedalens attraktionskraft till minimal eller obefintlig. Det har vi inte råd med om vi vill bevara och utveckla en livskraftig region nu och för kommande generationer.

Utvecklingen av förnybar energi är av yttersta vikt, men den får inte ske på bekostnad av det nationella landskapet och livskvaliteten för människorna i regionen. Med helt felaktig placering förstörs en bra sak och den allmänna opinionen vänds mot vindkraft.

Projektet omfattar planeringen av de högsta vindkraftverken i världen, av vilka det inte finns någon erfarenhet eller forskningsdata om hur vindkraftverken ser ut i naturen, vilka effekter de har på miljön, särskilt på människor. Tyvärr har vindkraftsindustrin haft som praxis att bagatellisera konsekvenserna för natur och människor, så man bör vara särskilt försiktig när man genomför ett så omfattande projekt, särskilt när det gäller placeringen av vindkraftverken.

Placeringen av vindkraftverk för projektet för tankarna till hyresintäkterna från vindkraftverken på stadens mark. Det känns fruktansvärt att tänka, att staden förstör det unika och oersättliga Torneälven-landskapet till ett mycket billigt pris. Värdet av ett dylikt landskap minskar inte om det inte orsakas av människors handlingar. Istället ökar värdet och framtida generationer gynnas både själsligt och materiellt. Detta projekt är beläget på en plats där de negativa konsekvenserna kommer att märkas i ett område som skiljer sig avsevärt från själva genomförandeorten/kommunen. Dessa inkluderar de bosatta och fritidsboendet på Övertorneå-sidan av Tornedalen och invånarna på den svenska sidan. I denna fråga måste hänsyn tas till invånarnas åsikter om att detta landskap måste bevaras. Det område som berörs av projektet har begränsats till ett mindre område än vad som faktiskt är fallet, eftersom man inte tar hänsyn till hela området, trots att detta föreskrivs i t.ex. den landskapsplanen.

Bullerpåverkan på landsbygden och i naturområden skiljer sig från den i städer och tätbebyggda områden. På landsbygden kan man när man öppnar ytterdörren höra naturens ljud och längre bort ibland det dämpade ljudet av trafik. I naturen hörs tystnaden och naturens ljud. Bullernivån i stadslandskapet skiljer sig helt från den på landsbygden. Till skillnad från på landsbygden är buller en del av miljön. Dessa faktorer måste beaktas vid mätning av tillåtna ljudnivåer. Vad, var och när. Det finns motstridiga uppgifter om vindkraftverks bullereffekter, beroende på vem som rapporterar och vad de jämför med. Vid ett evenemang i Karungi i somras nämndes att bullernivåerna inte överstiger bullernivåerna i städerna. Detta är en ogiltig jämförelse eftersom effekten av tystnad på buller är olika i de två: i stadsområden normalt buller och på landsbygden onormalt högt buller.

Jag flyttade till Pekanpää i Övertorneå år 2002. Jag bor i ett hus som byggdes på 1800-talet på en kulturell och historisk plats, Ylikoski, precis vid Torneälven. Den främsta anledningen till att jag ville flytta hit var det unika landskapet och rikedomerna i gränstrakterna med Sverige.

Den magnifika fritt flytande floden och den fridfulla angränsande grannlandet bakom floden – är en mycket speciell egenskap i detta landskap. De punkter som jag har tagit upp ovan har lyfts fram av mina kunder som har besökt mitt företags utbildningsevenemang här. Jag har antagit att det ligger i stadens beslutsfattares intresse att respektera människorna på båda sidor om gränsen i detta område, och det kanske de gör, vid närmare eftertanke.

Jag föreslår därför att vindkraftverken placeras på avstånd från det värdefulla nationella landskapet och på avstånd från bebyggelse. Vårt land är glest befolkat och här går det att hitta platser där vindkraftens nackdelar vad gäller natur och människor är betydligt mindre.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor), turismen och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Kraftverkets maximala höjd är 300 m. Planen för deltagande och bedömning tar hänsyn till de kompletteringar som lagts fram till MKB-programmet efter samråden i fråga om utredningarna.

47 Synpunkt

Mustajärvi ligger bara drygt en kilometer från de befintliga vindkraftverken i Kitkiäisvaara och cirka 2–3 km från de planerade vindkraftverken i Karhakkamaa.

Vi, invånarna i området, som bor i stugorna och företagen, motsätter oss vindkraftsprojektet Karhakkamaa.

Det är vi som bor och vistas i området är de som lider mest av buller, infraljud, rörliga skuggor och ljusföroreningar från vindkraftsparker. Vi Mustajärviborna har redan erfarenhet av bullerstörningar från vindkraftverk och hur dessa bagatelliseras av både vindkraftsbolaget och kommunen. Det är meningslöst att intala oss att tro, att vindkraftverk inte skadar invånarna. Vi har bott intill vindkraftsparkerna i Kitkiäisvaara i mer än fem år, och vi vet precis hur det är.

Vid en publiktillställning angående Karhakkamaa-projektet i Karungi hävdade en företrädare för vindkraftsbolaget att ljuden på grund av höjden inte når omgivningen och bullernivåerna påverkas inte av antalet kraftverk. Dessa är helt löjliga påståenden, och vi förstår inte hur myndigheterna och kommunledningen kan tro på dessa fabriceringar. Enligt dessa påståenden kan ju ingenting höras på marken ens från ett flygplan om ljudet stannar kvar i luften däruppe. Vi som bor i området vet hur det buller vi hör multipliceras med antalet kraftverk som råkar befinna sig i vindriktningen.

Den hemska sanningen är att bullret från befintliga vindkraftverk redan gör det svårt att somna, väcker dig på natten och också påverkar din trivsel under dagen. Om du är bredvid en traktor som är i gång på en åker i en by, kan du i hård vind höra vingslagen på vindturbinen över ljudet av traktorn. Ljudet från kraftverken är av sådan frekvens att det kommer in i byggnader och över televisionen och vanliga livsljud. Under dagen kan man ännu leva med bullret när man inte behöver sova. Men hur är det på natten, när man borde sova?

När de nuvarande vindkraftverken i Kitkiäisvaara togs i bruk befann sig en bybo i sin trädgård på en äng. Han undrade varför planet fortsätter att flyga över och ljudet inte slutar. Sedan tittade han upp och märkte att vindkraftverken hade startats! Varje slag med vingarna var som ett flygplan flög över byn.

Den bullermodellering som kraftbolaget har gjort är inte realistisk, eftersom kraftverken i fråga ännu inte har byggts någonstans, så modelleringen ger de önskade resultaten. Vindkraftverken i Kitkiäisvaara var en gång de största i Finland, och det kommer även de planerade vindkraftverken i Karhakkamaa att vara. Pilotanläggningar för att testa effekterna på lokalbefolkningen. Det kommer att bli svårare att leva och bedriva företagsverksamhet om vindkraftverken byggs. Mustajärvi har redan ett företag för landsbygdsturism vid namn Farm Escape Tornio och två andra bybor planerar Airbnb-inkvartering.

Om vindkraftverken förverkligas skulle de förstöra det nationellt värdefulla landskapet i södra

Torne älvdal. Kulturlandskapet förstörs på både den finska och den svenska sidan. Karhakkamaa naturtypskartläggning har utförts summarisk inom en alltför kort tidsram för att vara tillräckligt omfattande för att identifiera t.ex. flyttfågelsträckor och skyddade djur.

För de skador som orsakats av de befintliga vindkraftverken i Kitkiäisvaara kräver vi 150 000€ per år i ersättning för byalaget, retroaktivt och för framtida år, under vindkraftverkens hela livstid.

Utöver den skada som ligger till grund för ersättningen har tydliga fel i beredningen och utredningarna av projektet identifierats, vilka har bidragit till placeringen och storleken på vindkraftverken. Många av de permanenta bostäderna i byn Mustajärvi markerades som fritidshus. Vi kritiserar också Torneå stads informationsförfarande under planeringsfasen av Kitkiäisvaara. Den följde inte god förvaltning, vilket kräver efterlevnad av principerna om jämlikhet och skydd av förtroende även i information för att upprätthålla förtroendet för myndigheterna. Förtroendet för myndigheterna försvann helt i och med Kitkiäisvaara-projektet, som inte alls kommunicerades till invånarna. Till sist byggde ni ytterligare ett vindkraftverk närmast byn, och byborna fick reda på det när vi räknade antalet kraftverk som fanns på plats.

För vindkraftverken i Karhakkamaa kräver vi samma belopp, dvs. 150 000 €, eftersom levnadsmöjligheterna, näringslivsmöjligheterna (inklusive turism och inkvarteringsverksamhet) och nattsömn i vår by kommer att ytterligare försämrats. Värdet på våra fastigheter minskade omedelbart med vindkraftverken i Kitkiäisvaara och kommer att minska ännu mer om vindkraftverken i Karhakkamaa förverkligas.

Vi föreslår att Torneå stad för sin del avstår från vindkraftsprojektet och att Torneå stad inte bekräftar Karhakkamaas plan för vindkraftsprojektet.

Om fullmäktige däremot godkänner planen och projektplaneringen fortsätter, så förespråkar vi att Torneå miljöförvaltningsmyndighet ålägger projektledaren för vindkraftsprojektet att ansöka om miljötillstånd för Tornio Karhakkamaa vindkraftsprojekt innan det byggs.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor), turismen och landskapet som påvisas i utredningarna

samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

48 Synpunkt

Vi äger ett nybyggt (slutbesiktning 2018) fritidshus på tomten XXX (Övertorneå kommun) fritidshus och värdet på tomtmarken är 260 000 euro (tvåhundrasextiotusen). Semesterhuset byggdes enligt den då gällande planen.

Enligt generalplanen och miljökonsekvensbeskrivningen daterade 30.01.2020 är projektet beläget i närheten av vår stugfastighet. De närmaste vindkraftverken skulle enligt planen ligga på cirka 5 km:s avstånd.

Vårt utlåtande om ovanstående projekt

Projektets ankomst till närheten av vår stugfastighet kommer att påverka rekreations- och fritidsanvändningen av vår stuga och fastighetens och tomtens återförsäljningsvärde enligt följande (1–3):

1, I Tornedalen förstörs en landskapshelhet av kulturhistoriskt värde. Närheten till projektet förstör landskapet. Vindkraftverken stör den fria och avkopplande utsikten från floden. Torneälvens rykte som en fri älv får sig en törn. Varje år stannar tusentals människor vid Vuennonkoski parkeringsplats för att fotografera utsikten söderut och norrut mot älven samt Sverige,

2. De skadliga effekterna av elektriska och magnetiska fält och riskerna för människors fysiska hälsa har rapporterats. Dessutom kommer buller och oönskad utsikt/flimrande ljus från projektet att förstöra lugnet och skönheten i området, vilket har inverkan på människornas allmänna välbefinnande. Att tillbringa tid i skogen och ägna sig åt fritidsaktiviteter har en positiv inverkan på människors mentala och fysiska hälsa. Vi ägnar oss åt jakt, fiske, bärplockning, camping och motion i området.

3. Telefonfältet störs av de elektriska och magnetiska fälten. Detta får allvarliga konsekvenser, till exempel i nödsituationer. Vi arbetar också på distans från vår stuga och måste ha väl fungerande telefon- och telekommunikationsanslutning.

Vi föreslår att platsen för vindkraftsprojektet (de närmaste kvarnarna) flyttas 5 km österut. Närmaste kvarn skulle alltså ligga 10 kilometer från vår stugfastighet. Detta skulle ha minst påverkan/skada för oss.

Vi ber er också beakta den kombinerade inverkan av andra möjliga projekt på vårt boende (t.ex. Fingrids kraftledningsprojekt Keminmaa–Torneälv 400 kv och detta projekt)

Vindkraftsparken kommer att orsaka en värdeminskning av vår stugfastighet och ekonomisk förlust. Om det nya projektet byggs i strid med vårt förslag (5 km österut) kommer vi att kräva 260 000 euro i ersättning för värdeminskning och ekonomisk förlust av vår stugfastighet.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar och konsekvensbedömningar som gjorts i miljökonsekvensbeskrivningen (MKB) (bl.a. landskapseffekter, effekter på kulturmiljön, kommunikationsförbindelser) och vid behov ytterligare utredningar. Synergierna beaktas i delgeneralplanens process. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

49 Synpunkt

I Torneå planeras en vindkraftspark med upp till femtio vindkraftverk. Det handlar om gigantiska kraftverk som, om de byggs, skulle dominera Tornedalens unika kulturlandskap, orsaka betydande ljus- och bullerstörningar för människorna i området och, baserat på mina diskussioner, tvinga människor att flytta från sina hem. Jag bor i Vojakkala i Haparanda och min skogstomt ligger i Väystäjä, ungefär 6 km från de närmaste planerade kraftverken. Skadorna på landskapet är verkliga, men det är ändå det minsta av problemen.

Vi befinner oss mitt i den sjätte utrotningsvågen. Avskogningen accelererar, klimatet och havet förorenas. Finland är lika mycket skyldig till det som hänt som någon annan. Den har behandlat sin egen natur som en råvarutillgång, utan hänsyn till ekosystemen. Det är därför Finland har 733 utrotningshotade skogsarter, vandringsfiskarna lider, många populationer är utrotade för alltid, alger blommar i havet, saltvattensfåglarna minskar med 2 procent per år. Vanliga arter som talltitan och ekorren är plötsligt utrotningshotade.

Lokalt har Nordbotten, som omfattar de finska delarna av Tornedalen, under de senaste 70 åren genomgått en omvälvning som inte har skådats någon annanstans i Finland sedan istiden. De gamla skogarna avverkades i stora skogshyggen för att tillgodose nationens tillväxtbehov, områdena dränerades under nationella program, så att upp till 70 % av alla träsk i regionen har dränerats. Floden Kemijoki fördämdes. Torneälven räddades av farleden vid gränsen mellan de två länderna. Kusten vid Torneå och Kemi domineras av storindustri, gruvor och turistcentra. Marken används mer och mer intensivt och mer och mer destruktivt. Vindkraftsparken Karhakkamaa i Tornio skulle fortsätta att orsaka detta.

Med sitt nätverk av vägar och strukturer förstör den ett enormt område med skogsnatur i Nordbotten, som ännu inte har haft tid att återhämta sig från de tidigare omvälvningarna. Den stör häckningsmiljöerna för hönsfåglar, eftersom tjädern till exempel behöver 300 hektar sammanhängande skog för att dess häckningsmiljöer ska fungera normalt.

Vindkraft sägs vara en grön handling, men med tanke på vår natur och lokalbefolkningen är det samma typ av förstörelse som kalhuggning och plöjning av gammal skog eller dränering av träsk för att få skogsmark. Vi lever i skuld till naturen. Detta måste ta slut. Vi måste ändra kurs. Vi måste tänka bortom de 20 åren med miljoner i fastighetsskatt och några få arbetstillfällen inom byggsektorn, vi måste tänka på våra barn och den miljö de kommer att leva i. Har de fortfarande en chans att bo kvar i Tornedalen, det är en missuppfattning att ungdomar flyttar för att det inte finns jobb här. De lämnar inte för att landskapet och naturen är förstörda, vattnen är en brun sörja som förorenats av dikning och torvmossor, klimatförändringarna förstör vintrarna och för med sig fästingar och hjortflugor och dödar laxfiskar. De lämnar

för att skogarna är förstörda, de lämnar för att vi tagit över nya områden i vår girighet från naturen för eget bruk.

Vindkraft är ett av de verktyg vi använder för att vända riktningen mot en fossilfri värld, men den har sin plats, och den platsen ligger inte inom det unika finländska nationallandskapets inflytelsesfär. Nära till de bästa fiskeplatserna i Europas bästa laxälv. Det går verkligen inte att förverkliga som sådant, en rad kraftverk i monsterstorlek. Det vore bättre att bygga dem i närheten av industrier och städer, på platser som redan är under Ihrainens totala kontroll.

Jag motsätter mig detta projekt med all min energi, eftersom vi måste göra bättre ifrån oss.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. Samrådsmöten har anordnats den 18.8.2020 och den 1.10.2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Effekterna på natur, skogsbruk och andra områden, liksom de kombinerade effekterna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

50 Synpunkt

I Torneås Karhakkamaa planeras 50 vindkraftverkstorn, vart och ett 300 meter högt, med en tiotal kilometer lång serviceväg. Detta är ett projekt av en sådan omfattning, att det i grunden skulle förändra – eller snarare revolutionera flodlandskapet och den harmoniska skönheten i området mellan Torneå och Övertorneå samt Sverige. Tornedalens kultur- och rekreationslandskap skulle förstöras. Ett planerat kraftverkskluster endast 3,5 km från den svenska

gränsen skulle kräva en kontinuerlig och öppen dialog med grannlandet. Det råder ingen tvekan om att projektet strider mot grannsämjan. Det kommer oåterkalleligen att förstöra landskapet även på den svenska sidan.

Jag har kartlagt och skrivit den första handboken om vandringsmål i sydvästra Lappland och jag är imponerad av områdets naturskönhet. Precis vid Karungi börjar de första fjällen (t.ex. Nivavaara) vars kritiska höjd stiger stadigt när man närmar sig Övertorneå. Den sydligaste "höga" bergspunkten i Övertorneå är Huitaperi, där Maupertuis-monumentet finns. Från Kaasuunkylä och Huitaperi börjar den cirka 50 km långa vandringsleden Jotos i Aurinkovaara. Vindkraftsparken skulle helt förstöra utsikten från fjällen i söder. Jotos i Aurinkovaara skulle förlora sin charm. Det är mycket sannolikt, att denna rutt kommer att bli mycket populär i framtiden, när den upptäcks i stor skala. Vindkraftsparken skulle också vara mycket synlig till ett av Finlands nationallandskap, Aavasaksa, och dessutom till Sveriges Luppiovaara mycket väl. I synnerhet skulle utsikten från Luppiovaara mot öst och sydost avsevärt försämrats. Vill en turist åka till Luppio för att se en enorm vindkraftspark? Den högsta punkten i staden Tornio, Kaakamavaara (189 m), är också en magnifik utsiktsplats i vildmarken med sina klippväggar, stenblock och jättegrytor. Vindkraftverken skulle komma alldeles intill bergshöjderna och Kaakamavaaras charm skulle gå förlorad för alltid. Att bygga vindkraftsparken i Kitkiäsvaara var redan ett misstag. Detta förstörde en magnifik fjällutsikt.

Vildmarkslandskapet kring Övertorneå är unikt i världen och dess värde och betydelse kommer att öka i framtiden. Vindkraftsparken skulle sträcka sig till Övertorneå gräns. Vindkraftsparken skulle ha en direkt inverkan på turismen och fastighetsvärdena även på den svenska sidan. Nuvarande och ännu fler framtida resenärer letar efter lugnet i naturen och ett lugnande, obebyggt landskap. Lokal camping kommer att fortsätta växa i takt med att information om områdets attraktionskraft gradvis sprids. På den svenska sidan finns omfattande planer på att utveckla turismen. Personligen är jag mycket ledsen över detta projekt. Var kloka och långsiktiga, bygg inga fler vindkraftverk i området.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. Samrådsmöten har anordnats den 18.8.2020 och den 1.10.2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbe-

dömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som visas i utredningarna, t.ex. för natur, landskap och turism och de sammantagna effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

51 Synpunkt

Jag motsätter mig, vindkraft som kommer för nära bosättningar och inte passar in i det traditionella landskapet på något sätt, men i övrigt är jag inte emot vindkraft.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. Samrådsmöten har anordnats den 18.8.2020 och den 1.10.2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Effekterna på t.ex. bebyggelse och landskap, liksom de kombinerade effekterna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

52 Synpunkt

Vi bor i Pekanpää mitt emot den planerade vindkraftsparken Karhakkamaa på Övertorneåsidan.

Vi är inte på något sätt emot vindkraft, bara placeringen.

Vindkraftsparken i Karhakkamaa kommer att förstöra det vackra kulturella flodlandskapet.

Vi tycker att placeringen är helt fel, beslutsfattarna i Torneå sprider olägenheterna till Övertorneåsidan utan att vi kan påverka saken.

Vi var i Karungi för att lyssna på konsultens utredning.

Förvånade lyssnade vi på kundens ensidiga förklaring.

Den datoriserade miljöutredningen innehöll många fel.

I utredningen nämndes endast de planlagda områdena i Karunki och Övertorneå centrum.

Vi, av vilka det finns flera hundra i området i fråga, existerade tydligen inte?

Vi tycker att Torneå stad skulle kunna flytta vindkraftsparkens läge längre bort från bebyggelsen. Om ett sådant miljöuttalande räcker, är Finland inte längre en rättsstat! Som konsulten uttryckte det när han fick höra att det fanns örnar: "Ja, de finns ju överallt". Det är vi människor också, även om vi inte bor i ett planlagt område.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. Samrådsmöten har anordnats den 18.8.2020 och den 1.10.2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för till exempel bebyggelse, landskap och kulturmiljö, liksom de kombinerade effekterna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byg-

gande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. Den kommentar som lämnades i yttrandet om planeringssituationen granskas i planen för deltagande och bedömning.

53 Synpunkt

_INGEN_vindkraftspark i Karhakkamaa!!!!

Jag kräver ett miljötillstånd!!!

De mycket mindre kvarnar som redan finns i Karhakkamaa kan ses på avstånd på Övertorneåsidan av floden, liksom kvarnarna i Outokumpu kan ses ända till Haparanda centrum.

Tänker kommunen verkligen förstöra ett av de fridfulla och vackra naturområdena i vår stad??

Tänker ni inte på dem som har gjort sitt livsverk på landsbygden? Unga människor som vill leva i lugn och ro på landsbygden? Utan vindkraftverk som förstör det vackra och rofyllda landskapet! Eller är det bara meningen att få människorna att lämna sina hem, att överge de minsta byarna?

Om Torneå verkligen behöver vindkraftverk, kan de inte byggas någon annanstans?

Det finns gott om utrymme längs motorvägen, där man knappt skulle märka dem när man kör förbi. Det finns fortfarande plats för kvarnar på Outokumpus fabriksområde!? även där skulle de inte störa någon!

Tänker man inte på att det inte finns många turistmål här, och de enda som finns, kommer att förstöras, bara för pengar! Kan det finnas andra sätt att tjäna pengar än genom att förstöra naturen?

Fokusera hellre era resurser och pengar på hur vi kan öka turismen här. Mer turism skulle vara billigare och skulle betala sig snabbare. Många människor skulle få jobb och staden skulle få nya invånare (bl.a. För att betala skatter), och pengarna skulle inte gå till utlänningar.

Sorgligt men sant, just nu är Torneå bara en liten ort som man kör förbi för att komma till Haparanda eller Lapplands fjällvärld!

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar

där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som identifierats i utredningarna, t.ex. för naturen och landskapet samt synergikonsekvenser beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsförfarandet.

54 Synpunkt

Vi motsätter oss vindkraftsprojektet i Karhakkamaa. Vi vill inte ha en stor vindkraftspark nära vårt hem. Vi påverkas redan av buller från vindkraftverken nära vårt hem i Kitkiäisvaara. De nya vindkraftverken skulle vara betydligt större. Vi befärar att bullerproblem och blinkande ljus kommer att förvärras.

Det landskap som vi har levt i under årtionden skulle för alltid förstöras av kraftverken. Vi vill också försvara bevarandet av det traditionella landskapet på uppdrag av Tornedalens turistföretagare och människor som bor i regionen. Torneälv är den enda stora floden i Finland som är fritt strömmande och naturlig. Kvarnarna skulle förstöra denna värdefulla skatt. Det finns platser i Finland där vindkraftsparker inte ligger nära bebodda områden. Vi måste också noga överväga kraftverkens långsiktiga inverkan på turismen och människorna i området, liksom på områdets attraktionskraft.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. Samrådsmöten har anordnats den 18.8.2020 och den 1.10.2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller, rörliga skuggor), vattendrag, natur och landskap, liksom de kombinerade konsekvenserna, som identifierats i utredningarna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för bygande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

55 Synpunkt

En vindkraftspark med 50 vindkraftverk planeras i närheten av vårt bostadsområde i Palovaara. De närmaste vindkraftverken kommer att ligga ca 2 km från vårt hus. Det planerade avståndet bör hellre vara 20 km i stället för 2 km.

Om kvarnarna byggs kommer de att skapa buller och ljusföroreningar i miljön, vilket orsakar hälsoproblem för människor. Landskapet kommer också att avsevärt förändras. Det kommer att bli svårare att använda skogarna för rekreatiönsändamål. Bär- och hjortronställena i området kommer att förstöras. Värdet på både skogen och bostadsfastigheter kommer att minska på grund av byggandet av kvarnarna.

Vi anser att staden inte ägnar någon uppmärksamhet åt det område vi bor i eller åt naturens betydelse för människorna.

Därför är vi inte emot vindkraftverk, så länge platsen är den rätta. Nu är det definitivt inte det, alldeles för nära bebyggelsen.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller, rörliga skuggor), rekreation, bebyggelse, natur och landskap, liksom de kombinerade konsekvenserna, som identifierats i utredningarna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

56 Synpunkt

Torneå är den äldsta staden i Lappland och fyller år 2021 400 år. Stadens finanser är i ganska gott skick trots de svåra tiderna, och den miljon euro per år som genereras av vindkraftverken har ingen större inverkan på den stora bilden i stadens finanser.

Det som däremot oåterkalleligen kommer att påverkas av de planerade vindkraftverken är landskapet av nationell betydelse, det kulturarv som de båda länderna delar, mångfalden av natur och djurliv i området, lokalbefolkningens liv och arbete samt turismen.

Karhakkamaa-området ligger i det vackra kultur- och flodlandskapet i yttersta Österbotten, nära Torneälven.

Finlands grundlag (731/1999) definierar att "ansvaret för naturen och dess mångfald, miljö och kulturarv tillhör alla. Offentliga myndigheter måste sträva efter att säkerställa att alla har rätt till en hälsosam miljö och möjlighet att påverka beslut om sin livsmiljö."

Ansvar ligger faktiskt hos oss alla, och vi måste vara uppmärksamma hurudana projekt som planeras i vår hembygd. I den utredning som gjorts av detta vindkraftsprojekt har många saker ursäktats med att säga att detta inte är en stor fråga. Dessa saker kanske inte spelar någon roll för dem som bor långt härifrån. Men de sakerna har betydelse för oss som bor här

eller är härifrån. De är viktiga för naturen, landskapet, djurlivet och kulturarvet och identiteten för invånarna i detta område.

LANDSKAPET

Den europeiska landskapskonventionen förpliktar Finland att i sin lagstiftning erkänna landskap som "en integrerad del av den mänskliga miljön, ett uttryck för mångfalden i vårt gemensamma kultur- och naturarv och grunden för vår identitet".

Enligt konventionen har Finland åtagit sig att integrera landskapshänsyn i sin regionala politik, stadsplanering, miljö-, landsbygds-, sociala och ekonomiska politik.

För att säkerställa att landskapen beaktas på ett heltäckande sätt ålägger konventionen Finland att identifiera och utvärdera sina landskap, "analysera landskapens karaktäristiska egenskaper och

förändringsfaktorer" samt "uppmärksamma förändringar". Konventionen förutsätter också att Finland ökar medvetenheten om landskap, deras betydelse och förändringar inom det civila samhället, privata organisationer och offentliga myndigheter.

Vi påminner de projektansvariga om att Aavasaksa och Tornedalen är ett av de 27 nationella landskap som oåterkalleligt kommer att påverkas av de planerade vindkraftverken. Direkt framför projektområdet ligger södra Tornedalen, som är ett landskap definierat som nationellt värdefullt. På den svenska sidan är hela Tornedalen ett nationellt värdefullt riksintresseområde.

Projektet har inte gett landskapet något värde och det har ytligt passerats. Detta är obegripligt, eftersom det i principerna för planering av vindkraft anges att områden som är olämpliga för vindkraftsutveckling omfattar landskapsområden av nationell och regional betydelse och nationellt betydelsefulla byggda kulturmiljöer.

Landskap har sällan skarpa och entydiga gränser, även om gränserna för landskapsområden är skarpa på en karta. Kartgränser används i markanvändningsplaneringen som konkreta element som styr verksamheten, men gränserna ska ses som riktlinjer: landskapet som påverkar helhetsbilden av landskapsområden fortsätter även utanför gränserna. Därför kan åtgärder i närheten av landskapsområden ha en betydande inverkan på landskapsområdenas värden och landskapsområden och deras omgivning måste beaktas på ett holistiskt sätt i markanvändningsprojekt. Enligt vår uppfattning har detta inte varit fallet med vindkraftsprojektet i Karhakkamaa,

Dessutom måste andra nationella regionala utvecklingsmål, såsom landskap, naturvärden och kulturarv, beaktas vid planering av vindkraftsområden.

Endast ett fåtal landskapsområden har utsetts till landskapsobjekt, och ett av dessa är Aavasaksa, som finns med på UNESCO:s världsarvslista. Landskapsattraktioner är välkända, unika och kulturellt och historiskt betydelsefulla platser, där särskild uppmärksamhet ägnas åt landskapet och de naturliga egenskaperna. Landskapsattraktioner är ofta också attraktiva turistmål.

Vindkraftverken i Karhakkamaa planeras för ett område som är 60–120 meter över havet. Kraftverkens höjd är 300 m, så deras svephöjd skulle vara 420 m över havsytan. Kraftverkens höjd är värd att jämföra med Aavasaksa, en välkänd utsiktsplats för lokalbefolkningen. Aavasaksa är 242 m högt, så vindkraftverken skulle bli 178 m högre än Aavasaksa, nästan hälften av höjden. Visuella bilder (helst AR eller 3D, men allt är bättre än inget) av den faktiska storleken bör vara det allra första som borde förverkligas, när dylika projekt ens planeras.

"Nationella landskap är en viktig del av vår nationella kultur och vi har ett gemensamt ansvar för vårt kulturarv. Nationallandskap är en tillgång och en inspirationskälla för bevarandet av vårt kulturarv. Vid byggande eller planering av markanvändning i värdefulla områden bör grundregeln vara att bevara områdets eller platsens karaktär, dess symbolvärde." (Miljöministeriet, Nationallandskap (1993))

PLANLÄGGNING

Vindkraftsprojektet i Karhakkamaa strider mot landskapsplanen, eftersom Karhakkamaa inte har planerats som ett vindkraftsområde i västra Lapplands landskapsplan. I landskapsplanen är däremot Torneälvens strandområden från Korpikylä till Vojakkala markerade som turistattraktioner (utvecklingsområde för turism och rekreation)

Landskapsområden av nationellt värde, som bekräftats av statsrådet, måste identifieras i landskapsplanerna i enlighet med de nationella regionala utvecklingsmålen, som i sin tur styr den kommunala planeringen. I Västra Lapplands landskapsplan står det så här om nationellt värdefulla områden: "Planeringen av området måste säkerställa bevarandet av viktiga kulturella, historiska och landskapsmässiga värden." Denna styrning av landskapsplanen har dock uppenbarligen inte tillämpats i detta projekt, där en enorm vindkraftspark planeras bara 2,6 kilometer från ett nationellt värdefullt landskapsområde.

Planeringen bör syfta till att säkerställa att landskapsområden bevarar immateriella tillgångar såsom allmän trivsel, dragningskraft, ekologisk mångfald, tidsmässiga skiktningar samt regional och lokal identitet. Detta förverkligas inte i Karhakkamaa-projektet. Projektet planeras i ett värdefullt landskap och alltför nära den bebyggelse som sedan århundraden är koncentrerad på båda sidor om Torneälven.

När en plan utarbetas ska miljökonsekvenserna, inklusive de samhällsekonomiska, sociala och kulturella konsekvenserna, samt övriga konsekvenser av planen och av undersökta alternativ utredas i behövlig omfattning. Utredningar måste genomföras för hela det område där planen kan förväntas få en betydande inverkan (MBL 9 §).

I fråga om landskapsvärden är de viktigaste av dessa skyldigheten att beakta de nationella inventeringar som myndigheterna upprättar som utgångspunkt för markanvändningsplaneringen samt skyldigheten att i landskapsplaneringen ange nationellt betydelsefulla kulturmiljöer och landskap.

INVÅNARNA

Tornedalen är det äldsta bebodda området i Lappland, där ett stort antal fasta arkeologiska fornlämningar har hittats. De äldsta spåren av bosättning på flodstranden går tillbaka till 1000- och 1100-talen, då det fanns en permanent bosättning på Kainuunkylä flodbrant. Sedan dess har bebyggelsen koncentrerats till flodstranden, och nu upptas samma flodstrand av vindkraftverk som reser sig nästan en halv kilometer upp i luften. Floddalen är låglänt och flankeras av fjällterräng från vars höjder vindkraftverken kan ses och höras på långt håll, vilket förstör det ovärderliga kulturlandskapet på båda sidor av floden.

De som påverkas mest av buller, infraljud, flimmerstörningar och ljusföroreningar från vindkraftverk är de som bor i området och utsätts för det dag och natt.

Enligt vår mening bör miljötillstånd krävas av byggarna av vindkraftverket, eftersom verksamheten kan orsaka oskäligen skada för grannarna enligt grannskapslagen. De befintliga vindkraftverken i Kitkiäisvaara orsakar redan denna olägenhet, och ett projekt av denna storlek är verkligen inte av mindre olägenhet till följd av att det är ett av de största vindkraftverken i världen (Paragraf 17 i Granneförhållandelagen).

Dessutom kollapsar fastighetsvärdena och människor i området kan inte flytta bort även om de skulle vilja. Vem skulle köpa deras fastighet? Hur kan de flytta ut om hela egendomen är kopplad till fastigheten? Det är mycket vanligt att människors förmögenhet är bunden till ett hus som har avbetalats i årtionden som en säkerhet för ålderdomen.

Människor som bor på landsbygden vill ha natur och lugn, och i takt med att distansarbetet ökar vill allt fler människor bo på landsbygden. Töm inte Torneälvens stränder på människor och förvandla inte området till blott ett industriområde.

NATUREN OCH DJUREN

Karhakkamaas naturtypskartläggning har gjorts slarvigt och för kortsiktigt för att vara tillräckligt omfattande för att identifiera till exempel flyttfågelvägar och skyddade djur. I området finns också Naturaområden, bland annat Iso Mustajärvi och Hurujärvi, liksom Aapajärvi och kraftverken skulle ligga för nära dem.

I miljökonsekvensbeskrivningen kartläggs påverkan under några dagar i terrängen. För ett projekt i en sådan industriell skala måste konsekvenserna övervakas mer noggrant, även natetid och under hela migrationssäsongen. Det har också visat sig att när en livsmiljöundersökning genomförs tar man bara hänsyn till de arter som observerades under dagen, och inga andra arter observeras alls. Sjön Karunkijärvi är dock ett internationellt värdefullt fågelområde, öarna i Kainuunkylä är viktiga för fågellivet och Naturaområdet Hurujärvi-Iso Mustajärvi ingår i det nationella fågelskyddsprogrammet och är hem för hotade fåglar som t.ex. svart-hakedoppingen.

SVERIGE

Tornedalen utgör en kulturell helhet som skiljer sig från resten av Nordbotten, och en av dess viktigaste egenskaper är den nära gränsöverskridande samverkan. Byar vid floden ligger vanligtvis på båda sidor av floden och förbindelsen mellan byarna är tät.

Människorna i de bägge länderna, åtskilda vid stränderna men förenade av farleden, måste nu försvara Tornedalen och motivera dess värde för beslutsfattarna i den egna kommunen, så att de inte offrar nationellt värdefull skönhet, natur, djur, invånare och turism på penningens altare.

Trots riksgränsen är Torne älvdal en enhetlig och kulturell helhet och de vyer som öppnas i landskapet till den svenska sidan är väsentliga. Landskapet består av en rad floddalar, med bebyggelse på båda sidor av floden och höjder på båda sidor som utgör en naturlig gräns. Vi anser att de vindkraftverk som planeras vid den finska kusten är en gränskränkning mot vårt grannland.

TURISMEN

Riksväg 21 (De fyra vindarnas väg), som följer älvdalen, är en välkänd turistväg och dess vackra natur gläder turister från när och fjärran. Om vindkraftsparkerna byggs kommer de att se ett enormt industriområde.

Torneå stad har investerat i utveckling av turismen genom att skapa bl.a. Masterplan för turism, som omfattar planer för bl.a. Landskapsbron över Kukkolankoski. Om vindkraftverken byggs kommer deras landskapspåverkan att sträcka sig ända till Kukkolankoski och vindkraftverken syns från den sceniska bron.

Kukkolankoski håvfiske ansöker om status som UNESCO:s världsarv, men det historiskt traditionella fisket skulle då tvingas att bedrivas med vindkraftverk i bakgrunden.

Turisterna kommer hit för att se norrsken, uppleva ren natur och njuta av det vackra landskapet. Lokal turism och camping kommer att växa i popularitet, som det redan gjorde under koronan. Turismföretagarna i Torneå–Haparanda har nu gått samman för att tillsammans utveckla turismen i regionen.

Torneälven, som skyddas av forsskyddslagen, är den största fritt flytande älven i Europa och Torneälvens avrinningsområde är en del av Natura 2000-området. Torneälven är en framstående laxälv med flera forsavsnitt och är ett känt turistmål för fiske. Livet i regionen är koncentrerat kring floden och vi är stolta över den. Nu finns det hot om att koncentrera vindkraftverk på dess stränder. Vi är rädda för att vindkraftverken kommer att ta över Torneälvens stränder om vi låter detta projekt genomföras.

Turismutvecklingen skulle också gynna bevarandet av Kemi–Torneå flygplats, som också är viktig för resten av regionens näringsliv och tillgänglighet.

MILJÖTILLSTÅND

Projektet syftar till att ändra den befintliga generalplanen för Torneå och bedöma vindkraftsprojektets miljökonsekvenser utan ett MKB-förfarande eller miljötillstånd.

Hur kan det vara sant att till och med en huskyfarm, vars närmaste granne befann sig 1,5 km bort, krävdes på ett miljötillstånd, men inte vindkraftverket? Den finska lagstiftningen om vindkraft är föråldrad och utarbetades vid en tidpunkt då de största vindkraftverken var betydligt mindre i fråga om kapacitet och storlek än de som för närvarande är under uppförande och planering.

Byggandet av vindkraft i kulturlandskapet stöds inte ens av elöverföringsnätet, eftersom överföringen kommer att byggas österut till Petäjäskoski.

FÖRSLAG

Vi föreslår att Torneå stad för sin del avstår från vindkraftsprojektet och att Torneå stad inte bekräftar Karhakkamaas plan för vindkraftsprojektet.

Om fullmäktige däremot godkänner planen och projektplaneringen fortsätter, så förespråkar vi att Torneå miljövårdsmyndighet ålägger projektledaren för vindkraftsprojektet att ansöka om miljötillstånd för Tornio Karhakkamaa vindkraftsprojekt innan det byggs.

Jag hoppas att Torneå inte ger oss en vindkraftspark som gåva till stadens 400-årsjubileum.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekven-

ser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor), turismen och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. Ett uttalande läggs till i planen för deltagande och bedömning om att konsekvensbedömningen av kulturmiljöer tar hänsyn till konsekvenserna för Unescos världsarvsområde. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

57 Synpunkt

Miljötillstånd borde vara att vårt nationallandskap inte förstörs med besked!!!!!! (i tätorter hålls träd upprätt som delvis är döda björkar upp till 3 i en hög i de flesta tätorter !!!) i skogen får träd växa i fred där de hör hemma!!!! Vindkraftverken kunde placeras där det redan finns buller!!! Det ryms fortfarande kvarnar runt Outokumpu och där märker man dem inte!!! Turismen i Torneå får inte förstöras av dessa vindkraftverk!!!! Vi har alltid varit stolta över vår vackra Tornedal med sina forsar och berg!!! varför skall detta förstöras???? Vi får verkligen inte förstöra vårt nationella landskap!!!! Spelar inte människors liv någon roll???

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands för-

bunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som identifierats i utredningarna, t.ex. för natur och turism, samt synergieffekter, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

58 Synpunkt

Jag motsätter mig

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Noterat.

59 Synpunkt

Jag motsätter mig byggandet av vindkraftverk så nära bostadsområden där Tornio bor, och skattebetalare bor, jag påpekar att de befintliga vindkraftverken redan är en olägenhet för levnadsförhållandena. Dessutom: det nationella landskapet tillhör alla. Jag ber, förstör det inte!

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller, rörliga skuggor), bebyggelse och landskap, liksom de kombinerade konsekvenserna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

60 Synpunkt

Jag kommer att försöka skicka min åsikt om vindkraftsparken i Karhakkamaa i dag, eftersom jag i går inte fick någon bekräftelse på att den hade gått fram.

Jag är emot vindkraftsparken i Karhakkamaa och jag anser inte att den bör byggas. Jag bor själv i Vojakkala i Haparanda och har en stuga sex kilometer från vindkraftsparken. Anlägg-

ningen skulle ha en betydande landskapsinverkan för alla invånare i området. Men ännu viktigare är miljö- och hälsoriskerna. Själv har jag stannat i norr för att jag vill njuta av den rena luften och vår vackra natur. Tyvärr är vindkraftsparken ännu ett steg i fel riktning, och det begränsar livsmiljön ytterligare för både oss människor och många djur och växter. Värdesätter vi inte naturen tillräckligt för att vilja ta en sådan total kontroll över den utan hänsyn till något annat än ekonomiska fördelar?

Jag litar på att fullmäktige verkligen främjar invånarnas intressen och överväger frågan ur flera synvinklar. Detta projekt skulle, om det genomfördes, ha en verkligt långvarig effekt. Jag är övertygad om att det skulle avsevärt öka utflyttningen från området. Jag känner många som inte längre skulle vilja bo här om projektet genomförs. Det är därför jag ber er att överge projektet.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller, rörliga skuggor), naturvärden och landskap, liksom de kumulativa konsekvenserna, som identifierats i utredningarna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

61 Synpunkt

Jag har med oro följt planerna på att bygga 50 vindkraftverk som är 300 meter höga i Karhakkamaa i Torneå. Vindkraftverk av denna storlek bör inte byggas så nära bebyggelse och i det nationellt värdefulla landskapet vid Torneälven. Ett av Finlands nationallandskap är Aavasaksa och en vindkraftspark skulle synas ända dit.

Just nu ökar den lokala friluftsförbrukningen och naturturismen och människor söker naturligt lugn och oexploaterade landskap. Varför förstöra oåterkalleligt ett unikt fjällandskap i både Finland och Sverige på samma gång! nu är det dags att agera för att vitalisera turismen och hitta sätt att locka både inhemska och utländska turister. En vindkraftspark i industriell skala kommer inte att locka turister och riskerna för lokalbefolkningen är inte ens kända.

Vindkraftverken skulle byggas alldeles intill Kaakamavaara och förstöra denna vildmarksutsikt med sina jättegrytor.

Jag hoppas på klokhet och långsiktighet i denna fråga.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som identifierats i utredningarna, bl.a. på landskapet och områdets användning för rekreation, samt de kombinerade konsekvenserna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

62 Synpunkt

MKB-planen är enligt vår mening bristfällig, särskilt när det gäller bedömningen av vägbyggen, åtgärder vid slutet av användningen och fördelar för den lokala/nationella ekonomin.

När det gäller vägbyggen är det framför allt längden och bredden på de servicevägar som ska byggas och den enorma mängd jord som krävs som oroar, vilket bör beaktas vid bedömningen av konsekvenserna för markanvändningen i planeringsområdet och det omgivande området. Palovaaras närliggande landskap, bärplocknings-, jakt- och orienteringsterräng har varit och är nu förstörd av överdriven jordutvinning.

Den beräknade livslängden för projektet är 50 år. Enligt vår mening är det kort tid när man tänker på hållbar energiförsörjning. Landskapet kommer även efter detta att präglas av "eviga" betongfundament och stora vägar. Projektets genomförbarhet och naturkonsekvensernas varaktighet bör också beaktas ur detta perspektiv. Markarrendeavtalen måste definitivt innehålla åtagande att ta bort och återvinna strukturerna efter avslutad drift.

Vindkraftsparken är enormt stor och överskrider de lokala samhällenas och befolkningens elbehov. Elektricitet produceras i området för konsumenter utanför området, men de lokala invånarna får stå för olägenheterna. Antalet kraftverk borde endast tillgodose lokala behov. Även inom elproduktionen bör principen vara, att nackdelarna är direkt synliga för användaren. Den begränsar slösaktig användning av elektricitet.

Vi är också oroade över inverkan på landskapsbilden. Observationsbilderna bör upprättas på ett sådant sätt att de visar sikten till de närmaste byarna. Vår by är nu ett mycket lugnt område där vi kan beundra norrsken och stjärnhimlen. Ljus, rörliga skuggor och buller från närliggande kraftverk tar bort lugnet och tystnaden i området, vilket redan är sällsynt i den finska boendemiljön.

Det finns värdefulla gamla byggnader i vårt kvarter som relaterar till jägarrörelsens historia. Dessutom är området också en del av ett ännu äldre kulturlandskap. Kaakamovaara lag är en del av Struve-kedjan och den äldre kedjan av mätningar från Maupertuis-expeditionen (1736–1737) för att bestämma jordens form. Kaakamovaara är den andra punkten i mätkedjan. I samband med detta pågår Maupertuis-stiftelsens turismutvecklingsprojekt från Torneå till Pello. Vi har tänkt på att använda vårt område för turism och, i detta sammanhang, landskapsvyerna i mätkedjan från Kaakamovaara mot Huitaperi och Aavasaksa. Vindkraftsparken ligger precis på denna synaxel och hotar turistnäringens framtid.

Palovaaras och Kaakamovaaras leriga och mycket varierande landskap används ofta som terräng för bär- och svampplockning, jakt och orienteringstävlingar. Attraktionen och användningen av detta öppna landskap får inte förstöras av ett vindkraftverk som ligger alltför nära.

ps. Tidtabellerna var föråldrade för programmen för deltagande och bedömning, vilket gjorde det svårt att följa de olika stegen i processen.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för landskap, turism, kulturmiljö etc., liksom synergieffekterna, som identifierats i utredningarna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. Tidtabellen i planen för deltagande och bedömning uppdateras.

63 Synpunkt

Jag är entreprenör från Uleåborg och jag har köpt en tomt och en stuga år 2020 på den svenska sidan av Vuennonkoski tillsammans med mina affärspartners. Jag representerar en grupp aktiva flugfiskare och mitt syfte är att även hämta internationella företagsgäster för att fiska. Vuennonkoski är en av de få outbyggda forsarna i Finland med ett naturligt laxbestånd som kan fångas med fluga. Området har också en betydande potential för internationell kommersiell turism.

Jag motsätter mig placering av vindkraftsparken i den omedelbara närheten av Vuontoforsen. Man bör inte heller bygga kraftledningar över forsen. Jag föreslår att vindkraftsparken flyttas längre in i landet, nära vägen Mellakoski-Tervola, vilket kommer att ha mindre inverkan på turismvärdena.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som identifierats i utredningarna, t.ex. för rekreation och bosättning/semesterboende och turism, samt synergieffekter, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

64 Synpunkt

Jag är starkt emot den planerade vindkraftsparken i Karhakkamaa.

Lite bakgrund åt mina tankar. Mina svärföräldrar bor i byn Mustajärvi i Karungi. Så jag har förstahandserfarenhet av den redan befintliga vindkraftsparken Kitkiäisvaara. Jag jagar själv även älg i det området.

Projektplanerna har inte tillgång till korrekt information om hur bebyggelsen påverkar området för den planerade parken. Det närmaste vindkraftverket i Kitkiäisvaara ligger bara en kilometer från svärföräldrarnas hus. Parken i Kitkiäisvaara byggdes utan större samråd med lokalbefolkningen. Nu när vi har erfarenhet av dessa kraftverk har vi inget annat val än att motsätta oss byggandet av nya kraftverk. Här är några skäl:

1. Buller från kraftverken (skrammel, brummande och infraljud)
2. Ljuskontamineringar, blinkande ljus är synliga och distraherande på långt avstånd

3. Den verkligen vackra och unika naturen håller på att förstöras
4. Generellt sett kollapsar huspriserna i området
5. Turismen i regionen förstörs

Mina svärföräldrar, som har arbetat inom jordbruket hela sitt liv, mår mycket dåligt mitt i allt detta. Det är inte rätt att tvinga gamla människor att kämpa mot ett stort projekt! Om inga invändningar görs kommer nya, ännu större kraftverk säkert att byggas. Människor upplever verkligen oro och rädsla i första hand.

Jag jagar personligen älg i Kitkiäisvaara-området och jag kan säga att det inte längre finns någon tystnad där man kan höra hundarnas ståtliga älgskall. Allt ljud överröstar av bullret från kraftverken i området. Saken är lätt att konstatera om beslutsfattare från området skulle användas. Bullret kan höras på flera kilometers avstånd. Jag skulle dra slutsatsen att de planerade jättelika kraftverken skulle höra hemma ännu längre bort.

Man kan inte lita på tillverkarnas ord när det gäller buller. När kraftverken väl är byggda kan man inte göra något åt dem, oavsett bullernivån.

Jag är mycket förvånad över att De Gröna överhuvudtaget stöder en sådan total förstörelse av värdefulla nationella landskap. Man har verkligen stoppat huvudet i sanden. Om det är fråga om vindkraft kan man hugga ner skogarna d.v.s. kolsänkorna. Man får våldta terrängen och spränga stenarna i fjällhöjderna.

Man får köra ett hiskeligt lastbilsrally under byggfasen. Men en skogsbrukare kan inte hugga ner den skog som han har planterat när kolsänkorna försvinner.

Tusentals laster med betong transporteras. Så jag har sett byggandet av Kitkiäisvaara på nära håll. Hålligång pågår fortfarande där också. Kvarnarna går ständigt på tomgång, vissa av dem mer på tomgång än i produktion. Minst en ving har fallit av och flera har bytts ut. På vintern faller is från kraftverkens rotorblad ner i det omgivande området, det är inte säkert! Växellådorna i kraftverken smäller och det uppstår fel. Det åker en hel del underhållspersonal i området. Talar för övrigt inte finska, så pengarna går utomlands.

Finland är bördig mark för vindkraftsbolag, eftersom tidvattnet redan har vänt sig mot dem på andra håll i världen. De gröna pinkar honung vid blotta tanken på mer vindkraft! Vindkraftsföretagen vet hur man mjölkar den godtrogna staten/skattebetalarna på pengar. Jag kan inte släppa tanken på utbredd korruption.

Vissa människor drar nytta av dessa vindkraftverk, annars skulle de inte vara så lätta att bygga. Dyliga konstruktioner måste ha ett miljötillstånd! Matti Meikäläinen behöver trots allt också ett tillstånd och en pappersshow för att bygga en liten utomhusbastu på sin egen tomt.

Torneå stad bör inte låta sig förblindas av de tusentals goda saker som vindkraftsbolaget lovar. Vi måste tänka på människors välbefinnande och respektera viljan hos människorna i området att få bo i fred i sina egna hem. Utan rädsla för att bostadsorten ska offras för vindkraftverken.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som identifierats i utredningarna, t.ex. för människor (buller, rörliga skuggor) och landskap, naturvärden, turism, trafik och regional ekonomi, liksom de kombinerade konsekvenserna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

65 Synpunkt

Det planerade vindkraftverket borde inte byggas i Karhakkamaa.

Den enda placeringen är tillräckligt långt bort från bebyggelse och vacker natur för att inte störa boende, turister eller friluftsentusiaster.

I det område som nu planeras kommer den att förstöra vår nationella skatt med dess floder och fjäll. Vindkraftverken är inte miljövänliga.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som identifierats i utredningarna, t.ex. för landskap, naturvärden, turism och synergier, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljövårdsmyndigheten. Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsförfarandet.

66 Synpunkt

Vi godkänner inte det planerade industriområdet för vindkraftsparken i Karhakkamaa, eftersom vårt fritidsområde ligger i Pekanpää, och den utgör en olägenhet när det gäller landskap, rörliga skuggor, buller och infraljud. Projektet måste erhålla ett miljötillstånd.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för bland annat människan (buller, rörliga skuggor) och landskapet som påvisas i utredningarna samt samverkanseffekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Programmet för deltagande och bedömning tillfogas en beskrivning av hur planläggningen förhåller sig till miljötillståndsförfarandet.

67 Synpunkt

Jag och vår familj på fyra personer bor två kilometer från den föreslagna vindkraftsparken. Vårt hus skulle vara en av de byggnader som ligger närmast vindkraftverken. Vi har investerat pengar och lagt ner mycket arbete på att renovera vårt hem i Palovaara, dit vi flyttade 2014 för den fantastiska naturen och lugnet på landsbygden. Vid den tidpunkten var vi lyckligt ovetande om de vindkraftverk som också höll på att byggas i Kitkiäisvaara. Palovaara och Kaakamavaara är vackra naturområden i Torneå, och det är inte klokt att förstöra dem med vindkraftverk.

Om projektet genomförs kommer vi inte längre att kunna stå ut med bullret, ljuset och den visuella påverkan för våra hem. Vindkraftverken i Kitkiäisvaara orsakar redan allvarliga bullerstörningar på vår tomt. Människornas bostäder som bor nära vindkraftsparkerna i området, har redan visat sig vara svåra att sälja så vi ber om ett engångsbelopp på 75 000 euro för att kompensera för värdeminskningen av bostaden. Dessutom begär vi 5 000 euro per år så länge kraftverken är i drift, för att kompensera för kostnaderna för den tomma fastigheten och för besväret med att lämna hemmet.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

68 Synpunkt

vi motsätter oss projektet med Karhakkamaa vindkraftspark eftersom vårt hem ligger i Korpikylä, i den norra delen av byn

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

69 Synpunkt

Om vindkraftsprojektet i Karhakkamaa genomförs kommer det att förstöra vår jaktklubbs område med sitt buller och sin ljusförorening. Vårt sällskap är en lokalförening som upprätthåller vår övertidsrätt att få mat från naturen genom att jaga rådjur och småvilt. Vindkraftverken minskar också det ekonomiska värdet av vår mark som jaktmark.

Om vindkraftsprojektet blir av kräver vi att bolaget och Torneå stad, utan kostnad förse vår förening med ett ersättande gemensamt jaktområde av samma storlek som vårt område som påverkas av vindkraftsprojektet.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som framgår av utredningarna, inklusive konsekvenserna för jakt, samt synergieffekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i

beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

70 Synpunkt

Vi har bildat en förening med målet att skapa ett hållbart turistområde i Tornedalen och dra nytta av det unika nationella landskapet här. Tornedalen är ett av de mest representativa landskapsområdena i Finland och i Sverige. Vindkraftsprojektet hotar turistnäringen i båda länderna och därför måste denna förening vidta praktiska åtgärder och snabbt börja utveckla turismen i regionen, med finska och svenska medlemmar som arbetar tillsammans. Turismutveckling är en mer hållbar lösning för regionen än vindkraften. Ett stort industriområde med vindkraftverk skulle inte bara förstöra den befintliga turismen, utan också orsaka skada för invånarna och miljön.

I Tornedalen skapar renhet, årstider och natur en underbar inramning åt turismen. Turismen kan utvecklas i området så att människor kan få kontakt med lokalbefolkningen och bli en del av bysamhället. Kulturlandskapet är småskaligt, det skapar en fantastisk miljö och företagen behöver inte uppfinna något som inte hör hemma här, farledens turistförening är med och utvecklar turismen i området. Många små och medelstora företag erbjuder högkvalitativt boende, program och cateringtjänster för turister. Vårt mål är att vi som förening ska genomföra projekt som hjälper entreprenörer att komma igång. Föreningens nätverk bidrar till att föra samman kompetenser och skapa ett växande näringsliv. Genom samarbete mellan Finland och Sverige och marknadsföringskanaler som når båda länderna skapar vi varumärket Tornedalen. Tornedalen är värdefull som den är. Turismen måste vara hållbar för gemenskapen.

Alltför många turister dränker den autentiska upplevelsen och turismen blir en "serieproduktion". Å andra sidan måste allt bygga på lönsam affärsverksamhet. Tornedalen blir med vår hjälp ett exempel på hållbar turism, där närsamhälle, natur och turister har hittat en balans där alla gynnas. Vårt mål är att öka antalet lönsamma företag. I regionen förstår man att företag inte konkurrerar med varandra, utan att en grannes framgång också ökar den egna framgången.

Vår vision är att Tornedalen ska bli ett hållbart turistmål dit människor kommer för att njuta av ljusa somrar, mörka stjärnhimlar och vandringar i storslagen natur. De norra delarna av Torneå är redan vildmark och ligger så nära tätorter. Det har varit brist på inkvartering och fiskarna är villiga att betala för nya tjänster. Restaurangerna använder råvaror som är lokala. Lapplands naturprodukter har högre koncentrationer av verksamma ämnen än liknande produkter från söder. Tomma traditionella bondgårdar i Tornedalen renoveras till inkvartering för turister. Djuren betar på översvämningsängar och i flera traditionella landskap. När lokala entreprenörer är framgångsrika kan de anställa arbetstagare, vilket ökar välbefindandet i regionen. Stränderna skiljs åt av en farled som går genom området.

Vi kommer att göra verklighet av denna vision och arbetar i denna förening för allas vårt bästa. Hotet från vindkraften har förenat aktörer på båda sidor av floden. Praktiska åtgärder har redan börjat planeras och några utmärkta nya tjänster kommer redan att uppstå under denna vinter. Hotellen i Torneå och Haparanda har rapporterat att människor söker efter naturupplevelser och guidetjänster. Korpikyläområdet, till exempel, är en utmärkt miljö för dessa tjänster. Turistsektorn har potential att erbjuda meningsfulla arbetstillfällen för unga människor i området. Tjänstesektorn är en bra arbetsgivare och dess effekter är långvariga.

Vindkraftsprojektet i Karhakkamaa är inte förenligt med andan i landskapsplanen. Vi kräver att ett projekt av denna omfattning inte skall genomföras genom en ändring av detaljplanen, utan att det skall kräva ett miljötillstånd. MKB-planeringsprocessen finansieras ofta av vindkraftsbolaget. Dens bröd du äter, dens visa du kväder. I en dylik process måste invånarna ofta försvara sitt område och informera allmänheten om dess natur- och landskapsvärden. Denna situation minskar allmänhetens förtroende för processen. Vi hoppas att Torneå stad kommer att agera ansvarsfullt i detta projekt, så att saker och ting utreds grundligt och så opartiskt och öppet som möjligt. Karhakkamaa kan verka avlägset från staden, men i verkligheten ligger det mitt i det nationella landskap som är så kärt för oss. Platsen ligger mellan två forsar, dessa "kvarnar" skulle synas på långt håll och är inte en del av kulturlandskapet.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som visas i utredningarna, t.ex. för natur, landskap och turism och de sammantagna effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

71 Synpunkt

Som invånare i byn Martimo är jag mycket oroad över det aktuella ärendet, att landskapet och naturen förstörs, eftersom de närmaste kvarnarna är planerade ungefär på 2 km avstånd. Bullerstörningen är ett faktum.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller, rörliga skuggor), naturvärden och landskap, liksom de kumulativa konsekvenserna, som identifierats i utredningarna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

72 Synpunkt

Absolut, ett miljötillstånd måste sökas för Karhakkamaa-projektet och skadorna på miljön och människorna måste klargöras. Jag jagar själv och tillbringar min fritid i området, och jag vill verkligen inte att några vindkraftverk skall byggas där. Miljön och människorna lider!!!

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som identifierats i utredningarna, t.ex. på jakt, människor och naturvärden, samt synergikonsekvenser, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

73 Synpunkt

Jag är emot hela projektet, som en individ inom elindustrin, konstaterar jag att de frekvenser som ligger under hörselområdet, som människor inte kan höra, är extremt farliga för människors och djurs hälsa. De färdas genom betong och bär långt. Dessa ljud kommer från kraftverksplattformarna, när de roterar. Projektet förstör landskapet totalt. Kraftverken hör till att placeras på havsstränderna långt från bosättningar! Fullmäktigeledamöterna bör inte låta detta projekt förorena vår stad. Med god hushållning har vi klarat oss utan de få euron (1 miljon euro?) som detta dumma vindkraftsprojekt ger.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för bl.a. människor (buller och rörliga skuggor), landskap och synergier som identifierats i utredningarna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

74 Synpunkt

Vi köpte ett hus i Korpikylä i Torneå, år 2012. Varför valde vi att bosätta oss i Korpikylä? Vi ville flytta bort från stadens buller och ljusförorening. Vi ville bort från de stora fabrikernas inflytandesfär. Vi ville ha lugn och ro, så vi flyttade till en vacker floddal, vid stranden av den vackra, fritt strömmande Torneälven. Nu har jag med fasa följt planeringen av en gigantisk vindkraftspark som planeras i Karhakkamaa i Torneå. De närmaste kvarnarna ligger precis runt hörnet från vårt hem. Detta planerade industriella komplex kommer att förstöra alla de värden som vi, människorna vid älven och turisterna, vill få av detta område.

Jag är inte emot vindkraft. Jag är bara emot uppförandet av vindkraftverk i Korpikylä. Jag anser att Torneå bör tänka på framtida energilösningar på ett hållbart sätt och sträva efter att bli koldioxidneutralt tillsammans med resten av världen. MEN. Karhakkamaa-projektet visar hur kortsiktigt vi nu går framåt. Torneå stad kör med gasen i botten mot väggen och glömmer principerna för hållbar utveckling. Intresset för att öka energiproduktion bör omställas i energiBESPARANDE åtgärder. Hur kan Torneå offra sitt kulturlandskap, sina invånare och regionens natur för pengarnas skull?

Vilka är projektets inverkan på människors hälsa, levnadsförhållanden och välbefinnande? Hur kommer projektet att påverka miljön och områdets natur från byggskedet till slutet av verksamheten? Vad kommer projektet att göra med värdet på fastigheter och alla materiella tillgångar? Vad kommer det att innebära för regionens turistprofil och för de människor som lever av turismen? Och framför allt: Hur kommer massiva industriella strukturer att påverka det värdefulla nationella landskapet och det unika kulturarvet i regionen?

Ovanstående frågor är giltiga farhågor. I detta skede finns det bara gissningar, antaganden. Efter att ha studerat de utredningar som genomförts (planen för deltagande och bedömning av generalplanen och planen för miljökonsekvensbedömning) ansåg jag att till exempel undersökningen av naturvärden var för ytlig: några fältbesök säger inte sanningen i ett massivt projekt av det här slaget. Därför fordrar jag ett miljötillstånd för projektet. Vindkraftsparken är i storlekskategorin ett stort industriprojekt – och kräver därmed en bredare utvärderingsbas och mer genomgripande handläggning. Och man borde också höra från vårt grannland Sverige: alla Karhakkamaas strukturer är synliga/hörbara även där!

Jag deltog i det allmänna evenemanget om vindkraftsprojektet i Karungi 18.8.2020. Evenemanget väckte fler frågor än det besvarade. Man kunde se stressen och oron i invånarnas ansikten, är detta vad Torneå vill? Ett mänskligt experiment med gigantiska vindkraftverk? En öde by och dess tystnande invånare? Och ett förstört traditionellt landskap på köpet?

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller, rörliga skuggor), naturvärden och turismen, liksom de kumulativa konsekvenserna, som identifierats i utredningarna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning. Beskrivning av samverkan i planen för deltagande och bedömning förtydligas.

75 Synpunkt

Jag vill uttrycka min åsikt om vindkraftsprojektet i Karhakkamaa och jag är emot det.

Vindkraften har sin plats, men inte i Tornedalens nationallandskap. Kvarnarna har också en negativ inverkan på Väystjä, dit jag har kontakt, både när det gäller landskap och bostäder. Även dagens mindre kvarnar är tyvärr tillräckligt synliga.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser för människor (bostäder, buller, rörliga skuggor), landskap och synergier som identifierats i utredningarna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

76 Synpunkt

Som ni säkert har märkt. Det finns ett stort motstånd mot dessa FULA genom ett infall beslutna KORRUPTIONS-vindkraftverk, om ni inte också tar hänsyn till de omgivande kommunernas åsikt på båda sidor av gränsen, kommer jag att vända mig till en något högre myndighet, på båda sidor av gränsen, jag kan försäkra er om att det kommer att finnas EN MASSA underskrifter.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Enligt 77 c § i markanvändnings- och bygglagen: *Om en i 77 a § avsedd generalplan som styr utbyggnad av vindkraft utarbetas i huvudsak påkallad av ett enskilt intresse och på initiativ av den sammanslutning som inleder vindkraftsprojektet eller på initiativ av markägaren eller markinnehavaren, kan kommunen hos denne helt eller delvis ta ut kostnaderna för utarbetandet av generalplanen. Kommunen godkänner principerna för avgiften och sättet och tidpunkten för uttagandet av avgiften särskilt för varje planområde.*

Staden tillämpar bestämmelserna i MBL 77 § c genom att godkänna planläggningsavtalet och planens konsult.

Delgeneralplanen utarbetas i faser (anhängiggörande, beredning, förslag, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som påvisas utredningarna samt samverkanseffekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

77 Synpunkt

Jag heter XXX och bor i Matkakoski i Korpikylä. Här längs Torneälven är det fantastiskt att bo, naturen är verkligen spektakulär och det finns en rik fauna. Jag driver ett företag där jag arbetar som fastighetsmäklare på landsbygden. Arbetet är verkligen meningsfullt. Bostadsorten är ett av de viktigaste valen i en människas liv. Det finns ingen avundsjuka här, för det finns tillräckligt med naturens gåvor för alla. Fisk från floden, potatis från åkrarna och bär från skogen. Här har vi en hållbar livsstil. Det är paradoxalt att vindkraften kommer att förstöra detta sätt att leva, där människor lever på minimal energi.

Varje år har jag lockat nya unga invånare till Korpikylä, det är inte lätt när högstadiet i Karungi avskaffades. Ändå finns det människor som älskar detta område och bosätter sig här. Om högstadiet fanns kvar här, skulle det vara lätt att skapa en levande landsbygd här. Till min glädje har jag som fastighetsmäklare noterat att unga par från Helsingfors återvänder till dessa områden för att renovera timmerhus. Först på deltid och senare på heltid. Det har skett kompetensflykt söderut härifrån. När jag har besökt husen, har jag fått höra att barnen i husen är advokater, länsläkare eller andra högt uppsatta personer. Det har skett kompetensflykt härifrån som matar centren i söder. Vad är det för hemlighet, som gör att människor i den här regionen har talang? Efter att ha funderat har det blivit tydligt för mig. Det är en fritt flytande kristallklar flod, den enda kvarvarande i Västeuropa. Denna flod är så kär för mig, liksom den är för de andra invånarna i denna dal i båda länderna, som delar samma kultur.

Jag har också arbetat en del med turism och mitt hus har bland annat besökts av turister. Från Frankrike och Tyskland. Det bästa sättet att marknadsföra detta område är att berätta om norrskenen. Även om norrskenet inte alltid är synligt är det mörkret och himlens färger som gör området unikt. Landskapet skulle bokstavligen förstöras av vindkraftverken. Turisterna kommer då inte längre att välja Tornedalen som turistmål. Jag är särskilt orolig för den svenska sidans företagskluster från Korpikylä till Vitsaniemi. De har utvecklat sin verksamhet och fått fotfäste under flera år. Som fastighetsmäklare och upplevelsearrangör kommer jag i mitt eget arbete att utveckla turismen i Finland.

Torneå stad är torde vara medveten om att detta vindkraftsprojekt strider mot landskapsplanen. Det förändrar också nationalandskapet i Tornedalen, som är vackert i sin småskalighet. Jag kom från Narvik till Torneå och insåg att Tornedalen är en förvånansvärt varm plats på denna breddgrad. Landskapet i området är mjukt, med mer svagt sluttande bergsterräng än i det inre Sverige.

Vindkraftsparkerna skulle påverka min företagsverksamhet. Enligt mina beräkningar kan jag inte sälja hus nära vindkraftverk. Jag kräver en årlig ersättning på 6000 euro/år. Min livskvalitet skulle också försämrast p.g.a. projektet. Jag skulle aldrig ge upp mitt hus, för det har varit ett livsverk som fortfarande pågår.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller och rörliga skuggor), turism, landskap, natur och vattendrag samt synergieffekter, som identifierats i utredningarna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskäligen olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Planen för deltagande och bedömning tar i beaktande de tillägg till MKB-programmet som gjorts efter samråd om utredningarna.

78 Synpunkt

Jag skulle vilja få en kopia av miljötillståndet som Torneå stad har fått för vindkraftsprojektet i Karhakkamaa. Om det inte finns någon, är det upp till Torneå stad att skaffa en.

Svaromål:
Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta.

Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

79 Synpunkt

Nej, nej, nej. Inga vindkraftverk i Tornedalen!

Jag motsätter mig Torneå stads / Tuuliwatti Oy / Exilion Tuuli Ky:s plan att bygga vindkraftverk i Karhakkamaa-området i Torneå.

Vår släkts familjehem, som vi nu använder som semesterbostad, ligger i byn Mustajärvi. Jag är oroad över vindkraftverkens inverkan på friden, landskapet (miljön) och den biologiska mångfalden i vår släkts fritidshem.

Karhakkamaa-området är ett traditionellt bärplockningsområde. I sommar har jag också plockat hjortron där. Kraftverksområdet dräneras och en ny väg byggs i 15 km, de gamla vägarna kommer att breddas i 15 km, vilket inte kan annat än påverka naturen och bärplockningen i området.

Vindkraftverken i Kitkiäisvaara har byggts för nära byn Mustajärvi. Kraftverken är synliga från byvägen och från vår gård, som om de befann sig i famnen på mig, känslan är verkligen överväldigande. När vi är i vårt semesterhus är det höga ljudet från kraftverken, som är konstant, mycket irriterande, som om hornetplan svävar över gården. Avståndet mellan fritidslägenheten och kraftverken är inte ens de 2 kilometer som brukar anses vara minimiavstånd för bebyggelse.

Vi har erfarenhet av hur det är att bo nära vindkraftverk.

Med Karhakkama kommer buller, infraljud, rörliga skuggor och ljusföroreningar från vindkraftverken att öka och vi drabbas.

Kraftverken planeras att bli upp till 300 meter höga. Det finns ännu inget liknande någonstans på jorden! Vi kommer att vara försökskaniner om dessa kraftverk byggs här.

Natura 2000-områden;

Iso-Mustajärvi och Hurujärvi är Natura-sjöar.

Utifrån de häckande fåglarna är sjöarna nationellt värdefulla fågelvatten och de har en måttlig betydelse som födo- och rastområde för flyttfåglarna.

Föröreningen av Karhakkamaa-området kommer också att synas i Martimofloden, vars vatten blir lerigt och leran rinner sedan ner i Torneälven.

Martimojoki-flodens avrinningsområde kommer från Karhakkamaa. Martimojoki:

Martimojoki är en biflod till Torneälv, i Torne älvs avrinningsområde, i Torneå och Övertorneå i Lappland, Finland. Den är en av de större bifloderna till Torneälven, som har sitt ursprung i sjön Latvajärvi och rinner ut i Torneälven i Martimo. Nedströms är floden gränsflod mellan Övertorneå och Torneå. Martimojoki-flodens avrinningsområde är 363 km². Martimojoki är 38 km lång. Övermedelflödet är 13,5 m³.

Inga vindkraftverk får byggas i Tornedalen, ett område med särskilt värdefullt kulturlandskap.

Se här: Beslut från miljöministeriet: Godkännande av Västra Lapplands landskapsplan 19.2.2014, lagakraftvunnen 11.9.2015; särskilt sidorna 21,22,23. Ett naturskönt område i Tornedalen!

Se här: Gränsälvsoverenskommelsen mellan Finland och Sverige från år 1971.

Om vindkraftsparken i Karhakkamaa byggs kommer vindkraftverken att förstöra ett landskap av nationell betydelse. Kulturlandskapet förstörs på både den finska och den svenska sidan. Detta är ett misstag som framtida generationer aldrig kommer att förlåta oss för.

Jag kräver att företaget skall tvingas ansöka om ett miljötillstånd för projektet, eftersom bullret etc. är enormt från de 50 kraftverken, som reser sig till en höjd av cirka 420 meter. Vi kan bara gissa vad som kommer att hända med människor, djur och natur i området under kraftverkens drift?

Det finns ett par hundra fastigheter inom en radie på mindre än 5 km från det planerade kraftverket, hur kommer dessa människor att leva, bo och bedriva verksamhet i närheten av kraftverken? Förlorar människor sina hem och företag? Är inte dessa människor viktiga? Kol-dioxidneutralitet eftersträvas för att rädda planeten, men hur blir det med de människor som för närvarande bor på båda sidor om Torneälven?

Om kraftverksprojektet i Karhakkamaa genomförs, kräver jag en ersättning på 50 000 euro/år för förstörelsen av friden och landskapet (miljön) för vår släkts fritidshus.

Investmentbolaget Exilion Tuuli Ky vill nu girigt förstöra miljön i Europas största fritt strömmande flod Torneälven, som till och med är skyddad från vattenkraftsbolag!

Svaromål:
Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).
Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen

MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Utarbetandet av delgeneralplanen styrs av den juridiskt bindande (11.9.2015) landskapsplanen för västra Lappland. I landskapsplanen är områdets huvudsakliga användning jord- och skogsbruk. Det finns två torvutvinningsområden i den landskapsplanen. Enligt Lapplands förbunds utlåtande (utlåtande om MKB-planen och deltagande- och utvärderingsplanen) strider inte planeringen av vindkraftsparken i Karhakkamaa mot de regionala planerna för området.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannlagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Delgeneralplanen använder sig av de utredningar som gjorts i miljökonsekvensbedömningen (MKB) (t.ex. naturvärden, landskap, fauna, fågelliv och inverkan på människor) och konsekvensbedömningar, samt vid behov ytterligare utredningar. De naturvärden som påvisas i utredningarna beaktas i delgeneralplanen.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Kraftverkets maximala höjd är 300 m. Deltagande- och utvärderingsplanen tar hänsyn till de tillägg som lagts fram till MKB-programmet efter samråd om utredningarna. En beskrivning av delgeneralplanen i förhållande till allmansrätten läggs till deltagande- och utvärderingsplanen. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

80 Synpunkt

Tillägg

Till mitt tidigare yttrande om vindkraftsparken i Karhakkamaa

Lagen om vissa grannskapsförhållanden 26/1920: 17 § (4.2.2000/90)

"En fastighet, byggnad eller lägenhet får inte användas så att en granne, den som bor i närheten av fastigheten, byggnaden eller lägenheten eller den som vistas där oskäligt belastas av miljöfarliga ämnen, sot, smuts, damm, lukt, fukt, buller, skakningar, strålning, ljus, värme eller annan liknande påverkan.

Vid bedömningen av om belastningen är oproportionerlig skall hänsyn tas till lokala förhållanden, belastningens andra vanliga karaktär, belastningens intensitet och varaktighet, den tidpunkt då belastningen började och andra liknande faktorer."

Om Karhakkamaa-projektet genomförs är det uppenbart att de ovan nämnda olägenheterna då kommer att bli vardag för oss invånare, eftersom det redan finns 8 vindkraftverk i drift i Kitkiäisvaara-området.

Dessutom korrigerar jag min tidigare åsikt enligt följande: Se: Gränsöverskottskommelsen mellan Finland och Sverige från år 1971.

Gränsöverskottskommelsen mellan Finland och Sverige trädde i kraft den 1.10.2010. Den ersatte 1971 års avtal mellan de två länderna.

Miljöskyddslagen 27.6.2014/527

Vänligen ta hänsyn till de skyldigheter som fastställs i miljöskyddslagen. I synnerhet: §1, §2, §5, §10, §11, §14.

Svaromål:
Noterat.

81 Synpunkt

Jag tycker att det är sorgligt att ett område jämförbart med ett industriområde, storleken på ett 50-tal vindkraftverk, planeras byggas i det vackra nationallandskapet i Tornedalen. Det är mycket kortsiktigt att permanent förstöra områdets naturvärden och landskap. Livslängden på kraftverken är också kortare än annonserat och de behöver mycket arbetskraft under byggskedet samt kontinuerligt underhåll efteråt. Tyvärr anställer de inga lokalanställda alls. Det är ett jobb som kräver specialkompetens. Kraftverkens fundament är till exempel riktigt massiva konstruktioner och det är inte ens möjligt att demontera dem. Om detta skulle ske skulle det lämna ett bestående spår i landskapet. Erfarenheter från andra länder visar dock att kraftbolaget och andra som stöder projektet under rivningsskedet lägger över rivningsarbetet på markägarna, t.ex. genom en falsk konkurs. Dessutom läcker kvarnarna ständigt olja i jorden och förvränger områdets naturliga liv genom att oändligt snurra, vilket orsakar irritation med vibrationer, buller, rörliga skuggor och rörelser. Inga kraftverk till Korpikylä!

Alternativt skulle jag tycka att kraftverk i första hand kunde placeras på platser där de redan finns. Eller på platser där den elektricitet de genererar behövs och där buller etc. inte orsakar ytterligare störningar. Till exempel industriområden eller deras utkanter. Å andra sidan verkar det vara en märklig taktik för att bygga ett samhälle som i allt högre grad är beroende av elektricitet. Industri och arbetstillfällen minskar ju i denna region, så det finns inget behov av ytterligare elektricitet här. Den producerade elen skulle gå till 99 procent av invånarna i Rovaniemi. Alltså kvarnar bör placeras i storstäder, eftersom de är helt ofarliga och många människor tycker att de ser fina ut. Till exempel skulle dessa kvarnar bara förbättra utseendet på Uleåborgs centrum.

Jag hoppas att sunt förnuft nu kommer att råda och att ingenting kommer att byggas i Karhakkama enbart i hopp om fastighetsskatteintäkter. Värdet av hela Torneälvens floddal ligger i dess natur och inget annat. Europas bästa laxflod och samtidigt ett levande lands-

bygdslandskap kan bli mer värdefullt i framtiden än vad vi kan föreställa oss nu. Om vindkraftsparkerna byggs kommer fastighetsvärdena i området att sjunka kraftigt och kan inte förbises utan ersättningskrav.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige.

Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller, rörliga skuggor), landskap, regional ekonomi, natur- och kulturvärden och synergier som identifierats i utredningarna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Planen för deltagande och bedömning uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Kraftverkets maximala höjd är 300 m. Planen för deltagande och bedömning tar hänsyn till de kompletteringar som lagts fram till MKB-programmet efter samråden i fråga om utredningarna.

De dokument som utarbetas under planeringsprocessen (planbeskrivningen) beskriver vindkraftsparkens livscykel under byggandet och aktörernas roller under livscykeln.

82 Synpunkt

Absolut ingen vindkraftspark som förstör landskapet i Karhakkamaa!!

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå

stadsfullmäktige. Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som visas i utredningarna, t.ex. för landskapet och de kombinerade konsekvenserna, beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Kraftverkets maximala höjd är 300 m. Planen för deltagande och bedömning tar hänsyn till de kompletteringar som lagts fram till MKB-programmet efter samråden i fråga om utredningarna.

Noterat.

83 Synpunkt

Jag har hört att ni har tagit bort instruktionerna för klagomål från er webbplats. Denna typ av beteende är skandalöst och visar på feghet. Jag lämnar det till experterna att avgöra om åtgärden är laglig.

En annan anledning till att jag skriver är på grund av alla våra barn. Att gå vidare med enbart en ändring av planen är oansvarigt och innebär att man helt bortser från medborgarnas förtroende för att saker och ting görs på rätt sätt och med det gemensamma intresset. Ni tar inte längre hand om era problem när de är för handen, utan ni lämnar tyvärr över det till era barn och våra barn, om det ens är möjligt. Det är vad ni inte vill reda ut, vilka konsekvenserna kan bli.

Vindkraftsparker påverkar naturen och människorna omkring dem på många sätt. Det är ert ansvar att vara medvetna om dessa frågor och att ta hänsyn till dem när ni fattar beslut som påverkar oss alla. Er avsikt är också att förstöra de värdefulla landskapen och livet för människor som bor nära Karhakkama. Vem skulle komma för att se vindkraftverken?

Jag kräver att ett miljötillstånd skaffas för projektet. Det skulle visa att ni åtminstone försöker ta ansvar för konsekvenserna av era beslut.

Slutligen, min personliga åsikt: placera kraftverken i Bottenviken. Det finns plats för dem där, och de stör inte människor där som de gör i vårt grannskap.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Deltagande- och bedömningsplanen och Miljökonsekvens-programmet har varit till påseende för allmänheten 5.8–5.10.2020. Samtliga beslut har varit offentliga och finns tillgängliga på kommunens webbsidor. Ett verkställighetsbeslut kan inte överklagas. Torneå stadsfullmäktiges beslut kan överklagas (kommunalbesvär).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige.

Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller, rörliga skuggor), landskap, regional ekonomi, natur- och kulturvärden och synergier som identifierats i utredningarna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Kraftverkets maximala höjd är 300 m. Planen för deltagande och bedömning tar hänsyn till de kompletteringar som lagts fram till MKB-programmet efter samråden i fråga om utredningarna.

De dokument som utarbetas under planeringsprocessen (planbeskrivningen) beskriver vindkraftsparkens livscykel under byggandet och aktörernas roller under livscykeln. En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

84 Synpunkt

Det MKB- och detaljplaneförfarande som har införts är enligt vår uppfattning inte tillräckligt för byggandet av en så stor vindkraftspark (48 kvarnar). Vindkraftsparken är en helhet som kan jämföras med industriellt byggande. Den ligger också för nära Torneälven, som också är

en gränsflod, och de lokala byområdena. Samtidigt är bygget en förolämpning mot svenskarna på andra sidan gränsen. I området finns också Naturaområden, bland annat Iso Mustajärvi och Hurujärvi. Kvarnarna skulle också ligga för nära Naturaområden. På den finska sidan finns det över hundra invånare, som antingen bor permanent eller säsongsvi i sina stugor. Mycket mer på den svenska sidan. Vi anser att kvarnarna kommer att orsaka långvarig skada (30 års livslängd) och en betydande minskning av fastighets- och bostadsvärden, och de kommer också att ha en negativ inverkan på resultatet för turistföretag på båda sidor av gränsen. De mest betydande olägenheterna är landskapsbuller och ett kontinuerligt buller på 40–106 db. Dessutom är de kvarnar som ska byggas de största kvarnar som någonsin byggts i världen, med en svephöjd på över 300 meter. Bullerpåverkan från dessa kvarnar har inte undersökts i praktiken. Enligt vår uppfattning ger kvarnarna i genomsnitt en mer negativ än positiv påverkan på miljön.

Centrala Karungi hembygdsförening har vid sitt höstmöte den 15.9.2020 (allmänt möte) beslutat att kräva miljötillstånd för det företag som förbereder projektet eller alternativt att bygga kvarnarna på annat håll, i ett område där deras skadliga miljöpåverkan är mindre. Byggplatsen kunde t.ex. ligga i närheten av motorvägen Kemi–Torneå, där bullerolägenheterna blandas med det allmänna trafikbullret och områdets naturvärde är mindre.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige.

Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller, rörliga skuggor), landskap, regional ekonomi, natur- och kulturvärden och synergier som identifierats i utredningarna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Torneå stad överväger och avgör behovet av miljötillstånd när byggandet av projektet inleds. Miljötillstånd krävs om ett vindkraftverk kan orsaka sådant oskäligt besvär som avses i

lagen angående vissa grannelagsförhållanden på grund av påverkan i form av buller eller rörliga skuggor. Tillståndsärendet handläggs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Kraftverkets maximala höjd är 300 m. Deltagande- och utvärderingsplanen tar hänsyn till de tillägg som lagts fram till MKB-programmet efter samråd om utredningarna.

En beskrivning av förhållandet mellan planeringsprocessen och miljötillståndsförfarandet kommer att läggas till i planen för deltagande och bedömning.

85 Synpunkt

Jag är absolut emot de gigantiska kvarnarna som skulle komma att ligga inom 3 km från mitt hem! De gamla orsakar redan alla möjliga skador och de nya mångdubblar skadorna, pengar får inte betyda så mycket att de måste byggas här. Ni kan bygga dem i utkanten av staden för min del. Och om ni girigt låter dem bygga kommer jag att kräva en ersättning på 1 000 euro per år för förstörelsen av mitt hem och landskapet.

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28).

Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige.

Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskriver kompensation i paragraf 39 i MBL, generalplanen får inte orsaka markägaren eller annan rättighetsinnehavare oskälig olägenhet. I övrigt hanteras ersättningsfrågor som en separat process från planprocessen (Lagen om vissa grannskapsförhållanden 13.2.920/26).

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. De konsekvenser som påvisas i utredningarna samt samverkans effekterna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Kraftverkets maximala höjd är 300 m. Planen för deltagande och bedömning tar hänsyn till de kompletteringar som lagts fram till MKB-programmet efter samråden i fråga om utredningarna.

86 Synpunkt

Jag är starkt emot det planerade byggandet av vindkraftverk i Karhakkamaa. Jag vill inte att den vackra Tornedalen och höjderna i min födelseort förvandlas till ett industriområde. Vindkraftverken, som förmodligen är de största i Finland om inte i hela världen, kommer att förstöra och vanställa området för all framtid. Och kraftverken är inte ensamma om att förstöra landskapet. Det finns ju planer på att bygga motorvägsliknande vägar i området. Dessutom kraftledningar, kopplingsfält och transformatorstationer. Nu har nyheterna avslöjat att dessa kraftverk inte är helt ofarliga. På ett ställe har ett kvarnblad brutits av från två kraftverk. Enligt uppgift flög delar 500 meter bort. Tänk om en mycket längre vinge än denna lossnar. Det finns inte mycket erfarenhet av kraftverk och vingar av denna storlek i världen. Man skulle inte våga röra sig alls, inte ens i närliggande områden, i en liknande plan någonstans i Finland skulle en naturstig anläggas nära kvarnarna. En löjlig presentation av en allvarlig fråga.

Dessutom har invånarna i närområdet redan problem på grund av de befintliga kraftverken. Problem har uppstått på grund av buller och blinkande ljus från kraftverken, som mycket väl är verkliga. Planerade kraftverk som är mycket större och mycket mer skulle bara öka dem avsevärt. Världen har redan material om hur kraftverk orsakar hälsoproblem. Hur är det med djuren? Förmodligen blir de störda och de som kan flyttar någon annanstans. Fåglar har dött till följd av att de kolliderat med kraftverkens rotorblad.

Jag tillbringar många somrar med att fiska och plocka bär i det här området och i närområdet, och jag har för avsikt att flytta tillbaka till min älskade födelseort när min fru går i pension. Jag skulle vilja njuta mer av naturens lugn och ro än buller och ljusföroreningar som orsakas av kraftverk.

Om projektet genomförs kommer konsekvenserna inte bara att drabba invånarna i Torneå och Övertorneå, utan även befolkningen på den svenska sidan. Dessutom finns det redan turistföretag i området och fler planeras enligt uppgift på båda sidor om Torneälven. Det är inte troligt att turister från Finland eller utlandet kommer för att beundra kraftverken. De söker också efter mer lugn i naturen.

Kraftverkens ålder är cirka 20–30 år. Hur blir det efter det? Vem skulle demontera dem? Antagligen är det stadens ansvar. Var skall detta farliga avfall från vingarna placeras? Det blir dyrt, även om några av kraftverken skulle producera några slantar. Och även om kraftverken monteras ned kan området aldrig återställas till sitt naturliga tillstånd. Först och främst kommer kraftledningarna att finnas kvar, liksom vägarna och de betongblock som användes för att grunda kvarnarna.

Skulle det löna sig för beslutsfattarna och de förtroendevalda i Torneå stad att använda sitt sunda förnuft? Är det värt att förstöra ett kulturlandskap med unikt naturvärde? Ett område som är unikt och vackert inte bara med finska mått mätt utan med globala mått mätt. Även om pengar är en stark kraft är det inte det enda man ska tänka på?

Pengar är flyktiga, men regionens skönhet är permanent....

Som bilaga kommer jag också att bifoga en publikation som berättar om nationella landskap, såsom Tornedalen och Aavasaksa i denna del av fäderneslandet. Bland annat sägs där följande: "Enligt principerna för vindkraftsplanering är områden som är olämpliga för vindkraftsbyggande nationellt och provinsiellt värdefulla landskapsområden och nationellt betydelsefulla byggda kulturmiljöer"

Bilaga:

<https://www.ymparisto.fi/fi/luonto-vesistot-ja-meri/maisemat/arvokkaat-maisema-alueet>

Svaromål:

Nämnden för tekniska tjänster i Torneå stad har den 12.2.2020 beslutat att inleda delgeneralplaneringen av Karhakkamaa vindkraftspark (§ 28). Delgeneralplanen utarbetas i etapper (initiering, beredning, framläggande, godkännande). Delgeneralplanen godkänns av Torneå stadsfullmäktige.

Enligt Markanvändnings- och bygglagen MRL 62 § har de berörda parterna möjlighet att delta i utarbetandet av planen, bedöma effekterna av planen och uttrycka sina åsikter skriftligen eller muntligen. Under planprocessen anordnas offentliga tillställningar där deltagarna har möjlighet att delta. Under planprocessen ordnas ett internationellt samråd samt möten för allmänheten i Finland och Sverige. En utfrågning har anordnats den 18 augusti 2020 och den 1 oktober 2020. I Finland leds det internationella samrådet av Finlands miljöcentral och i Sverige av Naturvårdsverket.

Delgeneralplanen kommer att använda sig av de utredningar som gjorts inom ramen för miljökonsekvensbedömningen (MKB) och vid behov, ytterligare utredningar. Konsekvenserna för människor (buller, rörliga skuggor), landskap, regional ekonomi, natur- och kulturvärden och synergier som identifierats i utredningarna beaktas i delgeneralplanen. För den slutliga planlösningen utvärderas de kombinerade konsekvenserna i planförslaget.

Planen för deltagande och bedömning kommer att uppdateras och en beskrivning av de alternativ som ska förberedas läggs till. Av delgeneralplanen utarbetas två alternativ för byggande av en vindkraftspark med 48 respektive 42 kraftverk. Kraftverkets maximala höjd är 300 m. Planen för deltagande och bedömning tar hänsyn till de kompletteringar som lagts fram till MKB-programmet efter samråden i fråga om utredningarna.

De dokument som utarbetas under planeringsprocessen (planbeskrivningen) beskriver vindkraftsparkens livscykel under byggandet och aktörernas roller under livscykeln.

